

รายงานการพิจารณาศึกษา

เรื่อง

ปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัด และประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ของ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ
และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

จัดทำโดย

คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัด และประเมินผลมาตรฐาน การจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค โทร. ๙๒๓๑ - ๒

ที่ สว (กมธก) ๐๐๑๙/๙๒๔

วันที่

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วย ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ วรรคสอง (๒๒) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทบกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชนและองค์กรในด้านสิทธิมนุษยชน ติดตาม ตรวจสอบการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ การคุ้มครองผู้บริโภค ปัญหาความเดือดร้อนของผู้บริโภค และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการชุดปัจจุบันประกอบด้วย

๑. นายสมชาย แสวงการ	ประธานคณะกรรมการฯ
๒. นายมณฑิเตอร์ บุญตัน	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่หนึ่ง
๓. นายตวง อันทะไชย	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สอง
๔. นายแหวดือราแม มะมิงจิ	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สาม
๕. นายประสาร มฤคพิทักษ์	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ คนที่หนึ่ง
๖. นายจ้านงค์ สวมประจำ	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ คนที่สอง
๗. นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	โฆษกคณะกรรมการฯ
๘. นายวรวิทย์ บารู	กรรมการฯ
๙. นายไพบุลย์ ชำศิริพงษ์	กรรมการฯ
๑๐. นายวรินทร์ เทียมจรัส	กรรมการฯ
๑๑. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	เลขานุการคณะกรรมการฯ

ในการปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีการศึกษาเรื่องปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

/จึงกราบเรียนมา...

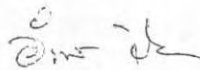
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมการฯ ต่อที่ประชุม
วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) สมชาย แสวงการ

(นายสมชาย แสวงการ)

ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ
และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางอำพรณีย์ ปินตาวงศ์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ
สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๑-๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๗๒๐๖

วิฑู พิมพ์

อำพรณีย์/อริษา/ศศิธร/ศิริชัย/ธนีสร ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษา

ของ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา
เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและ
ประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET)
และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ วรรคสอง (๒๒) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับส่งเสริมความร่วมมือ และการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชนและองค์กรในด้านสิทธิมนุษยชน ติดตาม ตรวจสอบการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ การคุ้มครองผู้บริโภค ปัญหาความเดือดร้อนของผู้บริโภค และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อวุฒิสภา ตามนี้แห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๕ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

๑. วิธีการพิจารณาศึกษา

๑.๑ การดำเนินงานของคณะกรรมการฯ

๑) คณะกรรมการฯ ได้ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) ขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษา ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ประกอบด้วย

(๑) นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะอนุกรรมการฯ
(๒) นายมณเฑียร บุญตัน	รองประธานคณะอนุกรรมการฯ
(๓) พันโท แพทย์หญิงกมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี	อนุกรรมการฯ
(๔) พันโท นายแพทย์กมล แสงทองศรีกมล	อนุกรรมการฯ
(๕) นาวาอากาศเอก นายแพทย์อิทธิพร คณะเจริญ	อนุกรรมการฯ
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ตุลย์ สิทธิสมวงศ์	อนุกรรมการฯ

(ข)

(๗) ดร. สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์	อนุกรรมการฯ
(๘) ดร. บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ	อนุกรรมการฯ
(๙) ดร. พิณลัทธิพร นาคสมบูรณ์	อนุกรรมการฯ
(๑๐) นายปรีดา ลำมะนา	อนุกรรมการฯ

โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. พิจารณารวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูงและการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

๒. ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาและผลกระทบจากระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาด้านผู้เรียน อันนำไปสู่การละเมิดสิทธิทางการศึกษา

๓. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคประชาชน โดยเชิญบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่อง that พิจารณาศึกษา รวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของผู้เรียน

๔. ส่งเสริมและผลักดันให้มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาให้มีคุณภาพและให้ประชาชนมีสิทธิได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๕. รายงานผลสรุปของการพิจารณาศึกษาต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๒) การเชิญหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริง โดยคณะอนุกรรมการฯ ได้มีการจัดประชุมเพื่อพิจารณาศึกษา เป็นจำนวน ๑๑ ครั้ง และได้เชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงประกอบการพิจารณา ดังนี้

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

- รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์ กรรมการ

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.)

- ดร. สมสุข ธีระพิจิตร รองเลขาธิการ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)

- นายธนาชัย สุนทรอนันตชัย นิติกร

กรมสุขภาพจิต

- แพทย์หญิง ศุภรัตน์ เอกอัศวิน รักษาการตำแหน่งนายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

๓) การจัดการเสวนา จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

๓.๑) การเสวนาเวทีวุฒิสภาประชาชน ครั้งที่ ๑๐ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย” ในวันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการบริหารหมายเลข ๓๐๖ - ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิทางการศึกษาของนักเรียนและการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยตามระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

๓.๒) การจัดเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบ Admissions” เมื่อวันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งไขข้อข้องใจจากเด็กนักเรียนที่ต้องการสิทธิการมีส่วนร่วมที่จะเสนอแนะในการปรับปรุง เพิ่มเติม แก้ไข นโยบายทางการศึกษาของประเทศเกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) และนำข้อมูลที่ได้มาบูรณาการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๒ การศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ

คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการจัดประชุมและพิจารณาศึกษาปัญหาจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งรวมถึงระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) มีวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑) การศึกษาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการร้องเรียนต่างๆ เช่น เว็บไซต์ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ผลสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว การประเมินผลวิจัยของกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ๒๕ สถาบัน และจากการร้องเรียนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบแอดมิชชัน (Admissions) จากเว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น แล้วนำมาสรุปวิเคราะห์สาเหตุประเด็นปัญหา

๒) การศึกษาข้อกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๘ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๘ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖ อนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อที่ ๒๘ ข้อที่ ๒๙ และข้อที่ ๓๑ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

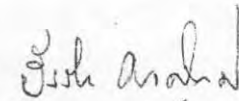
๓) การศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงจากการมาให้ข้อมูลของผู้ชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปประกอบการพิจารณา

๔) การรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบทางการศึกษาจากการใช้ระบบ Admissions และจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฯ ภายหลังจากการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions” เมื่อวันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แล้วนำผลจากการเสวนามาหาข้อเท็จจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาบูรณาการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาพร้อมกันอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

๒. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา ขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ตามรายงานท้ายนี้ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษา รวมทั้ง ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ แล้ว ขอให้โปรดแจ้งไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

พลอากาศเอก

(วีรวิท คงศักดิ์)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	(๑) - (๕)
บทที่ ๑ : บทนำ	๑
• ความเป็นมาและที่มาของปัญหา	๑
• วิธีดำเนินการศึกษา	๓
• วัตถุประสงค์การพิจารณาศึกษา	๔
• ประเด็นการพิจารณาศึกษาหลัก	๕
• ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา	๕
• นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา	๖
บทที่ ๒ : แนวคิดหลักการ กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
• กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้องในการศึกษา	๘
• วิวัฒนาการระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา	๒๐
• งานวิจัย และแนวคิดของนักวิชาการสาขาต่าง ๆ	๒๔
บทที่ ๓ : วิธีดำเนินการศึกษา	๒๘
• ขอบเขตในการดำเนินการศึกษา	๒๘
• ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา	๒๙
• รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการศึกษา	๒๙
บทที่ ๔ : สรุปผลและวิเคราะห์ผลการดำเนินการศึกษา	๓๑
ประเด็นที่ ๑ : สภาพปัญหาที่เอื้อให้เกิดผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจาก ระบบทดสอบทางการศึกษาชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)	๓๑
ประเด็นที่ ๒ : ปัญหา และผลกระทบจากเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admission) และระบบรับตรงในทุกสาขาวิชาและ ทุกมหาวิทยาลัย รวมถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน	๓๓
ประเด็นที่ ๓ : ข้อเสนอแนะจากนักวิชาการ ผลการวิจัย และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็ก และเยาวชน	๓๔

ประเด็นที่ ๔ : แนวทางเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ
ในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับการพัฒนาตาม
ศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่าง
เท่าเทียมกัน

๓๙

บทที่ ๕ : ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะจากการศึกษา

๔๑

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก.

- โครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบ Admissions”
- สรุปผลโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบ Admissions”
- โครงการเสวนาเวทีวุฒิสภาประชาชน ครั้งที่ ๑๐ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”
- สรุปประเด็นโครงการเสวนาวุฒิสภาประชาชน ครั้งที่ ๑๐ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”
- แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (Admissions)

ภาคผนวก ข.

- คำสั่งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
- หนังสือร้องเรียนจากสมาคมเครือข่ายผู้ประกอบการแห่งชาติ เรื่อง การจัดการศึกษาและการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามอนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และขอให้ยกเลิกการใช้ GPA GPAX ONET ในระบบ Admissions
- เอกสารประกอบการสนทนากลุ่มที่ ๓ เรื่อง “ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอย่างไรจึงจะเหมาะสม” โดยงานเลขาธิการ ปอสมท.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน นักเรียน ผู้ปกครอง กรณีไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบการใช้ผลคะแนน O-NET และ A-NET (เปลี่ยนเป็นผลคะแนนสอบ GAT/PAT) มาเป็นส่วนหนึ่งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากมีปัญหาผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาเกิดขึ้น เช่น การเรียกเก็บค่าสมัครสอบที่สูงเกินไป ทำให้เด็กนักเรียนต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่สูง การใช้ผลคะแนนที่มีหลายองค์ประกอบทำให้เด็กนักเรียนสับสน และระบบการสอบรับตรงที่มากขึ้น เกิดความไม่เท่าเทียมกันของเด็กนักเรียนทั่วประเทศ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดความวิตกกังวลและความเครียด นำไปสู่ปัญหาทางสังคม แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมาตรการรองรับเพื่อแก้ไขปัญหา ทำให้เด็กนักเรียนพลาดโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงมีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน

๒. เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา และผลกระทบจากระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาด้านผู้เรียน อันนำไปสู่การละเมิดสิทธิทางการศึกษา

๓. เพื่อประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคประชาชน รวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน

๔. เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับการพัฒนาตามศักยภาพทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันของเด็กและเยาวชน

๕. เพื่อจัดทำรายงานผลสรุปของการพิจารณาศึกษาต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

หลังจากนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว โดยมีวิธีดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย

๑. สรุปและวิเคราะห์สาเหตุประเด็นปัญหา รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการร้องเรียนต่าง ๆ
๒. รวบรวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวกับผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admission)
๓. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริง และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปประกอบการพิจารณาศึกษา
๔. จัดโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบทางการศึกษา โดยการ จัดเสวนา เพื่อนำผลจากการเสวนา และแบบสอบถามความคิดเห็นฯ เพื่อหาข้อเท็จจริงของปัญหา

บัดนี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งข้อสรุปและข้อเสนอแนะ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งจากเอกสาร ผลการวิจัย ผลรายงานทางสถิติ จากการสอบถามผู้เกี่ยวข้อง และการเสนอความคิดเห็น การร้องเรียน ทั้งทางเว็บไซต์ (website) ทางสื่อมวลชน ตลอดจนกลุ่มสมาคมและชมรมต่าง ๆ ถึงผลกระทบและปัญหาการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย โดยมีประเด็นการพิจารณาศึกษาปัญหา ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ สภาพปัญหาที่เอื้อให้เกิดผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

๑. ด้านหลักสูตรการศึกษา และระบบการเรียนการสอน

- หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ให้เด็กนักเรียนต้องเรียน ๘ หมวดสาระรวมแล้วกว่า ๒๐ วิชาย่อย ในทุกชั้นปีการศึกษา ประกอบกับการใช้ผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) เป็นองค์ประกอบในระบบแอดมิชชัน (Admissions) ที่บังคับให้ใช้ผลคะแนนจากการสอบทุกวิชาใน ๘ หมวดสาระ จึงต้องมีพื้นฐานความรู้ทั้งหมดในทุกวิชา ส่งผลให้เป็นการส่งเสริมให้เกิดการกวดวิชาทางอ้อม

- มาตรฐานการเรียนและคุณภาพผู้สอนที่ไม่เท่าเทียมกัน จำนวนนิสิต นักศึกษา ที่มหาวิทยาลัยต้องการรับมีจำกัด จึงเกิดการแข่งขันกันสูง ส่งผลกระทบให้ต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง โดยการหาที่เรียนพิเศษเพื่อกวดวิชา ที่จะใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยได้ และได้เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร GPAX ตามที่คาดหวังไว้

๒. ด้านลักษณะเนื้อหา และวิธีการออกข้อสอบ GAT/PAT

- รูปแบบและวิธีการสอบ GAT ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ และการเชื่อมโยงข้อมูล ซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ได้เตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการทดสอบแบบใหม่ และไม่รู้ทิศทางการเตรียมตัวสอบตลอดจนสาระในการออกข้อสอบ GAT ไม่สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอนที่มีอยู่ เพราะระบบการศึกษาไทยยังเน้นการท่องจำจำนวนมาก และการคำนวณตัวเลขให้เร็วที่สุด และยังไม่มีการปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์ จึงทำให้เด็กนักเรียนที่สอบวิชาแนวคิดวิเคราะห์ กลายเป็นเรื่องที่ยาก เกิดความเครียดว่า จะนำรูปแบบใดมาใช้ในการสอบ ทำให้ต้องพึ่งการกวดวิชา เพราะกลัวว่าจะทำข้อสอบได้คะแนนไม่ดี

๓. ด้านการสมัครสอบตรง และการสมัครสอบในระบบ Admissions วิธีการรับสมัคร และ ค่าสมัครสอบ

- การเปลี่ยนแปลงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) อย่างรวดเร็ว ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้เด็กเกิดความสับสน ทำให้เด็กนักเรียนมีความเครียด ขาดการเตรียมความพร้อมในการสอบอย่างเต็มที่ อาจเกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมา

- การสมัครสอบทางอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กที่ด้อยโอกาสที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการสมัครสอบ และในพื้นที่ห่างไกลความเจริญที่ระบบสารสนเทศยังเข้าไม่ถึง หรือมีจำนวนจำกัด ไม่ได้รับความเท่าเทียมทางด้านโอกาสทางการเข้าถึงการศึกษา

- การรับตรงมากเกินไปและเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลกระทบต่อตรงกับกลุ่มคนยากจน เนื่องจากมหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดสอบรับตรงผู้สมัครต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก ทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าสมัครสอบ เป็นต้น ทำให้กลายเป็นภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวที่ต้องการบุตรหลานสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ในทางกลับกันกลุ่มคนยากจนก็มีสิทธิน้อยในการไปสอบรับตรงในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งกลายเป็นปัญหาการไม่ได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา

ประเด็นที่ ๒ ปัญหา และผลกระทบจากเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admission) และระบบรับตรงในทุกสาขาวิชาและทุกมหาวิทยาลัย รวมถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

- สัดส่วนขององค์ประกอบในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติและความต้องการของสาขาวิชานั้น ๆ ส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ เรียนไม่ไหว นำไปสู่การถูกรื้อไทร์ (Retired) ในที่สุด ทำให้ต้องเสียเวลาในการเรียน และต้องสอบแข่งขันใหม่ ซึ่งต้องเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับเด็กนักเรียนอีกครั้ง และสูญเสียงบประมาณแผ่นดิน อีกทั้งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยลดมาตรฐานการประเมินผลลงยังผลให้นักศึกษาที่จบออกมาคุณภาพลดลง มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

- การนำ GPAX มาเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยที่มาตรฐาน GPAX ของแต่ละโรงเรียนยังไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้ง การใช้ GPAX จากทุกวิชาใน ๘ หมวดสาระ ไม่ได้ส่งเสริมการพัฒนาเต็มตามศักยภาพเด็ก

- การกำหนดผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) ครั้งแรกครั้งเดียวตลอดชีวิต รวมถึงการไม่ให้เด็กมีโอกาสสอบแก้ตัวในการสอบโอเน็ต (O-NET) เป็นการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กนักเรียน และขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามธรรมชาติของมนุษย์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลาของการวัดผล ยกเว้น คณะแพทยศาสตร์ ที่ให้ใช้ผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) ขั้นต่ำ ๖๐% เฉพาะในปีที่จบ ส่วนปีอื่น ๆ พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

ประเด็นที่ ๓ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน

ด้านคุณภาพ คือ นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญาและมีไอคิวที่ลดลงเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเด็ก โดยนักเรียนไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการเรียนที่สำคัญที่สุดหรือได้ศึกษาตามความถนัดของตน เพราะต้องสอบและเรียนในวิชาที่มีแต่เนื้อหา แต่ไม่มีการฝึกงานหรือผ่านประสบการณ์ในทางปฏิบัติเลย

ด้านโอกาสและความเท่าเทียมในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ คือ ลักษณะข้อสอบจะมีแนวทางการสอบและการออกข้อสอบอยู่ในโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้น นักเรียนจึงต้องพยายามเข้าเรียนกวดวิชาซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ในขณะที่นักเรียนที่ยากจนหรือด้อยโอกาสมักจะไม่ได้รับโอกาสดังกล่าว

ด้านจิตใจ คือ นักเรียนขาดพัฒนาการตามวัย ส่วนใหญ่ขาดความสุขเพราะต้องใช้เวลาส่วนมากกับการเรียนและการเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา

ประเด็นที่ ๔ แนวทางเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการควรเสนอให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ทบทวนการใช้เกณฑ์ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรวมถึงนักวิชาการ ผู้ปกครอง เยาวชน กล่าวคือ แม้ว่าการสอบคัดเลือกจะทำให้ได้นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย แต่เด็กนักเรียนเหล่านั้น อาจจะไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านหรือความถนัดในวิชาที่เข้าศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยต้องการ เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิด้านคุณภาพ ศักยภาพ โอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

๒. สนับสนุนแนวคิดของที่ประชุมประธานสภาอาจารย์แห่งประเทศไทย (ปอสมท.) โดยให้เก็บค่าใช้จ่ายในการจัดสอบทุกวิชา คิดเป็นครั้งเดียวรวมกัน ไม่ควรเกิน ๒๐๐ บาท ต่อคนต่อครั้งต่อปี

๓. ควรมีความชัดเจน เกี่ยวกับมาตรการทางการศึกษาของเยาวชนไทยในอนาคต และควรจะต้องจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อให้เป็นไปตามสิทธิทางการศึกษาซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติรับรองไว้

๔. การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมปลาย โดยลดจำนวนวิชาที่มีเนื้อหาสาระซ้ำซ้อน และเน้นวิชาตามความถนัดให้มากขึ้น รวมทั้งให้นักเรียนได้มีการทดลองปฏิบัติในสาขาที่จะเข้ารับการสอบคัดเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

๕. การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพครูแนะแนวและให้มีบทบาทในการศึกษาของนักเรียนมากขึ้น รวมถึงให้มีการวัดแววความถนัดของเด็กนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๖. การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มประสิทธิภาพ และเน้นให้ครูแนะแนวเข้ามามีบทบาทในการศึกษาของนักเรียนมากขึ้น

๗. รัฐบาลจำเป็นต้องทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการปรับปรุงโครงสร้าง
- ความอิสระของแต่ละมหาวิทยาลัย และระบบราชการของกระทรวง กรมหรือเทียบเท่า ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลไม่สามารถ
บริหารจัดการ ควบคุม กำกับดูแลการรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ยกเว้น เรื่องของงบประมาณ
ประจำปี จึงเห็นควรต้องมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในทุก ๕ ปี และต้องมีหน่วยงานกำกับดูแลและมีนโยบาย
สอดคล้องกันให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ

๑. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และกลุ่มเสวนา Admission And Assessment
Forum ควรเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็น โดยการเชิญผู้ที่ไม่เห็นด้วยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาให้ข้อคิดเห็น
รวมทั้งร่วมกันแก้ไขปรับปรุง หรือให้มีส่วนร่วมใน FORUM โดยไม่ให้เกิดผลกระทบตามมาภายหลัง

นอกจากนี้ ควรมีการประสานงานกันระหว่างการศึกษาชั้นพื้นฐานกับสถาบันอุดมศึกษา
เพื่อความสอดคล้องในการจัดการศึกษาและการทดสอบ

๒. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และกลุ่มเสวนา Admission And Assessment
Forum ควรเปลี่ยนแนวคิดที่ว่าใช้แต่การประเมินในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และจัดสอบเพิ่มให้น้อย
รวมทั้งควรจัดให้มีการทดสอบความรู้เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม เพราะการสอบเนื้อหาที่ครอบคลุม (High
Sampling) ทำให้การคัดเลือกเด็กนักเรียนได้ตรงตามที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

๓. สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ไม่ควรจัดสอบ GAT/PAT เนื่องจาก ๑) สมาคมอธิการบดี
แห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานเอกชน จึงทำให้เกิดการตรวจสอบยาก ๒) ค่าใช้จ่ายที่สูง และให้สอบหลายครั้ง
ทำให้สังคมมองว่าสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย คือผู้กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเอื้อประโยชน์ตนเอง

๔. ระบบและกลไกการจัดการระบบ Admissions ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดง
ความคิดเห็น และสอดคล้องกับการจัดการศึกษาที่แท้จริง รวมถึงกระบวนการดำเนินการของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรที่จะมีการประสานงานกันเกี่ยวกับระบบดังกล่าว เพื่อไม่ให้กระทบต่อสิทธิต่อการเรียนและ
ความเป็นอยู่ของเด็กนักเรียน เพราะเมื่อเด็กนักเรียนไม่มีความรู้เพียงพอจึงทำให้ต้องชวนขวายเป็นไปเรียน
กวดวิชา เพื่อที่จะสามารถสอบให้ได้ตามคณะ/สาขาที่ต้องการ

๑๐. ความเป็นมาและที่มาของปัญหา

สืบเนื่องจากจำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนมากถึงกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็มีคุณสมบัติที่จะสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ (มหาวิทยาลัย) ร่วมกับผู้ที่สอบไม่ได้ในปีที่ผ่านมา และผู้ที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะเปลี่ยนคณะที่เรียน มีจำนวนมากกว่าที่มหาวิทยาลัยจะรับได้หมด (ไม่รวมมหาวิทยาลัยเปิด และมหาวิทยาลัยเอกชน) นอกจากจำนวนรวมแล้ว เด็กนักเรียนก็ประสงค์ที่จะได้เรียนในคณะที่ตนชอบและสนใจ และถ้าเป็นไปได้ ก็ต้องการเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเท่าที่ความสามารถจะสอบแข่งขันได้

การที่จำนวนรับมีน้อยกว่าจำนวนผู้สมัครกว่าครึ่งต่อครึ่งทำให้ต้องมีระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสิทธิภาพและยุติธรรม ซึ่งเดิมแต่ละมหาวิทยาลัยเปิดรับสมัครเอง แต่เกิดปัญหา ความยุ่งยากและเดือดร้อนของประชาชน จึงเปลี่ยนมาเป็น สอบรวม เรียกว่า “ระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance)” ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยมีข้อสอบ Entrance จำแนกออกเป็น ๒ สาย คือ สายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ โดยระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) มีการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการคัดเลือกเด็กนักเรียน เมื่อสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว ก็มักจะมีความสามารถที่จะเรียนจนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีได้ โดยเกิดปัญหาการสอบตกและถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัย (Retired) น้อยมาก จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ มีการปฏิรูปการศึกษา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย กอปรกับมีปัญหาค่าสอบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ว่าวัดแต่ความรู้ทางวิชาการ และเป็นการวัดเฉพาะวิชาบางวิชาเท่านั้น ทำให้มีนักเรียนจำนวนหนึ่งสนใจแต่การเรียนในวิชาที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัย ละเลยวิชาที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยทางผู้บริหารของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง อ้างว่า ระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ไม่เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านครบถ้วน และการออกข้อสอบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ในอดีต ออกข้อสอบเกินขีดความรู้ในห้องเรียนทำให้เด็กนักเรียนต้องไปเรียนกวดวิชาจำนวนมากขึ้น ตลอดจนเกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างเด็กนักเรียนในเมืองและในชนบท

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยแบ่งเป็น ๔ ช่วงชั้น และกลุ่มวิชา ๘ กลุ่มสาระ โดยมีหลักการเพื่อสร้างพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ให้กับเยาวชน สร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ที่บัญญัติไว้ว่า “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย” แต่การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการกำหนดองค์ประกอบการคัดเลือกบุคคลในระบบแอดมิชชัน (Admissions) ไม่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๔ ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.)

ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงมีการเปลี่ยนแปลงจากคำว่า “ระบบ Entrance” เป็นคำว่า “ระบบ Admissions” โดยมีที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุดของแต่ละมหาวิทยาลัยที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย อันมีอำนาจหน้าที่ในการจัดสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถาบันของ ตนเอง จึงได้จัดตั้งกลุ่มเสวนา Admissions And Assessment Forum มีหน้าที่ในการให้ข้อมูล ความคิดเห็น เกี่ยวกับการสอบคัดเลือก การวัดและการประเมินผล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะจัดดำเนินการให้ระบบการ คัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) บริสุทธิ์ ยุติธรรม เป็นที่ยอมรับของ ประชาคมโดยทั่วไป กลุ่มเสวนานี้ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๓ (ศาสตราจารย์ ดร. อุทุมพร จามรมาน เป็นประธาน)

โดยระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) เริ่มปรับเปลี่ยนองค์ประกอบเช่นในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้ นำค่าเกรดเฉลี่ย GPA (Grade Point Average) และระดับ PR (Percentile Rank) ในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA + PR = ๑๐ %) รวมผลกับคะแนนสอบระบบ Entrance อีก ๙๐ % และอนุญาตให้สอบได้ปีละ ๒ ครั้ง (ตุลาคมและ มีนาคม) มาใช้เป็นเกณฑ์คะแนนในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย หลังจากนั้น ปรากฏว่าเกิด การร้องเรียน มีการปล่อยเกรด เกรดเพื่อ ในโรงเรียนที่ไม่ได้มาตรฐาน ในขณะที่เดียวกันการกวัดวิชาก็ไม่ได้ น้อยลง จึงทำให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีการปรับเปลี่ยนวิธีระบบการสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) ในปีการศึกษา ๒๕๔๙ ซึ่งประกาศตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๕ ให้ใช้ระบบแอดมิชชัน (Admissions) แต่องค์ประกอบของระบบ แอดมิชชัน (Admissions) ที่ประกาศนั้น ให้ใช้เกรดเฉลี่ย ๑๐๐ % ไม่ใช่ที่เป็นองค์ประกอบในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๒ ซึ่งประกาศเมื่อ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยให้ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA GPAX ๓๐ % ONET ๓๕-๗๐ % ANET ๐-๓๕ %) พร้อมกับมีองค์กรมหาชนจัดตั้งขึ้นใหม่อย่างสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เข้ามามีส่วนร่วม ในหน้าที่ของผู้จัดสอบและดำเนินการทดสอบโอเน็ต (O-NET) และเอเน็ต (A-NET) ทั้งที่องค์กรมหาชนนี้ ถูกออกแบบมาเพื่อทดสอบคุณภาพและมาตรฐานในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลังจากการใช้ระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) และระบบการทดสอบทาง การศึกษาขั้นสูง (A-NET) เป็นองค์ประกอบในการสอบคัดเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้เพียง ๔ ปี เนื่องจาก เกิดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ เช่น เด็กนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ไม่สามารถเรียน จนจบได้ เพราะเด็กนักเรียนไม่มีความสามารถเฉพาะด้าน โดยเฉพาะทางสาขาวิทยาศาสตร์ เพราะสอบ คัดเลือกเข้าได้คะแนนสูงในวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย สังคม ศิลปะ เป็นต้น ทำให้เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยไม่ไหวจึงต้องดรอปเรียน และถูกรีไทร์ (Retired) ในที่สุด จนกระทั่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้มีมติในที่ประชุมให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบการสอบคัดเลือกในปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป คือ การนำผลคะแนน GPAX O-NET และ GAT/PAT เป็นเกณฑ์ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อให้เด็กนักเรียนตั้งใจเรียนในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย จนจบ และเรียนในห้องเรียนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ใช้เวลาไปกวัดวิชา รวมถึงสามารถวัดศักยภาพและความถนัด ในการเรียนมากกว่าความสามารถในการสอบ

จากการที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบัน มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายเกี่ยวกับสิทธิทางการศึกษาของเด็กในการสอบแข่งขันเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดการร้องเรียนจากเด็กนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้เสีย ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา และคณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาระบบการสอบคัดเลือกดังกล่าว

๑) วิธีดำเนินการศึกษา

คณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมและพิจารณาศึกษาปัญหาจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. สรุปลงและวิเคราะห์สาเหตุประเด็นปัญหา รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการร้องเรียนต่าง ๆ
๒. รวบรวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions)
๓. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริง และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปประกอบการพิจารณาการศึกษา
๔. จัดโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบทางการศึกษา โดยการ จัดเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฯ เพื่อนำผลจากการเสวนาฯ หาข้อเท็จจริงของปัญหา

ทั้งนี้ ได้มีการรวบรวมและค้นคว้าหาข้อมูลที่มาของปัญหาจากแหล่งต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาศึกษาปัญหา ดังต่อไปนี้

๑. เว็บไซต์ (website) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
๒. จากการสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว
๓. การประเมินผลวิจัยของกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ๒๕ สถาบัน
๔. ผลการวิจัยของ ดร.รัฐชาติ มงคลนาวิน
๕. ผลการวิจัยของศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการนำคะแนนโอเน็ต (O-NET) ไปใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX) ของเด็กนักเรียนในสถานศึกษา
๖. สรุปผลการร้องเรียนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบแอดมิชชัน (Admissions) จากเว็บไซต์ต่าง ๆ

๗. สรุปที่มาของการประกาศเกณฑ์ในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) มีการขัดกับกฎหมายหลายฉบับหลายมาตรา

(รายละเอียดมาตราอยู่ในบทที่ ๒ แนวคิด หลักการ กฎหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง) คือ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
- พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- กฎกระทรวง กำหนดแนวทางการพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไข ๒๕๔๕
- อนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. ๒๕๓๙
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๑) วัตถุประสงค์การพิจารณาศึกษา

๑. เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน

๒. เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหา และผลกระทบจากระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาด้านผู้เรียน อันนำไปสู่การละเมิดสิทธิทางการศึกษา

๓. เพื่อประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคประชาชน รวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน

๔. เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับการพัฒนาตามศักยภาพทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันของเด็กและเยาวชน

๕. เพื่อจัดทำรายงานผลสรุปของการพิจารณาศึกษาต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๑๐ ประเด็นการพิจารณาศึกษาหลัก

๑. สภาพปัญหาที่เอื้อให้เกิดผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

๒. ปัญหา และผลกระทบจากเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) และระบบรับตรงในทุกสาขาวิชาและทุกมหาวิทยาลัย รวมถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน

๓. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อ คัดกรองสิทธิทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน

๔. แนวทางเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลกระทบต่อสิทธิ ในการได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๑๑ ประโยชน์ที่จะได้รับการศึกษา

๑. การนำผลจากการศึกษาข้อเท็จจริง และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษา จากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) นำเสนอต่อหน่วยงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

๒. ประชาชน นักเรียน ผู้ปกครอง และสมาคมชมรมที่เกี่ยวข้องได้รับการเยียวยาจากการ ร้องเรียนเรื่องผลกระทบในการใช้ระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทาง การศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ต่อการละเมิดสิทธิทางการศึกษา

๓. การร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคประชาชนร่วมกันเสนอแนะ แนวทาง และมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อ คัดกรองสิทธิทางการศึกษาของผู้เรียนเป็นรูปธรรมมากขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงให้สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนส่วนรวม

๔. ผลการศึกษาสามารถส่งเสริมและผลักดันให้มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการ ศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ที่มี ผลกระทบต่อคุณภาพทางการศึกษา และให้เด็กนักเรียนมีสิทธิได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๕. การจัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณาศึกษาเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๑. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการพิจารณาศึกษา

A-NET (Advanced National Educational Test) คือ การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูงของวิชาต่าง ๆ จำนวน ๑๑ วิชา เฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่จะเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐในระบบ Admissions ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๒ จัดสอบเดือนมีนาคมของทุกปี นักเรียนสามารถเก็บคะแนนได้ ๒ ปี และเลือกใช้คะแนนที่ดีที่สุด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้จัดสอบ

O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เป็นการสอบความรู้รอบยอดปลายช่วงชั้น (๖ ภาคเรียน) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระ สอบได้เพียง ๑ ครั้ง สำหรับผู้ที่กำลังจะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

GAT (General Aptitude Test) คือ ความถนัดทั่วไปใช้ในการวัดศักยภาพในการเรียนมหาวิทยาลัย ให้ประสบความสำเร็จ แยกเป็น ๒ ส่วน คือ

- ๑.๑ ความสามารถในการอ่าน เขียน วิเคราะห์ และแก้โจทย์ปัญหา
- ๑.๒ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

PAT (Professional and Academic Aptitude Test) คือ ความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นความรู้ที่เป็นพื้นฐานที่จะเรียนต่อในวิชาชีพนั้น ๆ กับศักยภาพที่จะเรียนในวิชานั้น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ มี ๗ ประเภท คือ

๑. PAT1 ความถนัดทางคณิตศาสตร์
๒. PAT2 ความถนัดทางวิทยาศาสตร์
๓. PAT3 ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์
๔. PAT4 ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
๕. PAT5 ความถนัดทางวิชาชีพครู
๖. PAT6 ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์
๗. PAT7 ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ
 - ๗.๑ ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส
 - ๗.๒ ความถนัดทางภาษาเยอรมัน
 - ๗.๓ ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น
 - ๗.๔ ความถนัดทางภาษาจีน
 - ๗.๕ ความถนัดทางภาษาอาหรับ
 - ๗.๖ ความถนัดทางภาษาบาลี

GPAX คือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ๖ ภาคเรียน ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่ ๔ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)

ระบบตรง (Direct System) คือ ระบบการคัดเลือกที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ จะเป็นผู้คัดเลือกเข้าไปเอง โดยใช้ระเบียบกติกาตามที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ กำหนด โดยไม่ใช้กฎเกณฑ์ของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดขึ้นมา ระบบนี้ทางสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะอย่างแท้จริง รวมถึงเปิดโอกาสกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ให้เข้าศึกษาต่อได้มากยิ่งขึ้นเป็นทางเลือกใหม่ของผู้ที่สนใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ

ระบบโควตา (Quota System) คือ ระบบการคัดเลือกที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ กำหนดคุณสมบัติพิเศษด้านต่าง ๆ เช่น ผลคะแนนเฉลี่ย ความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ อาทิ การกีฬา ประกาศนียบัตรความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ ภาษา เป็นต้น รวมถึงความพิการ ที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ กำหนดเพื่อเข้าศึกษาต่อตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้

บทที่ ๒ : แนวคิด หลักการ กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในรายงานการพิจารณาศึกษาเล่มนี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการรวบรวมแนวคิด หลักการ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก และวิวัฒนาการระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งผลการวิจัยของนักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
๒. วิวัฒนาการระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
๓. งานวิจัย และแนวคิดของนักวิชาการสาขาต่าง ๆ

๑. กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

มาตรา ๒๖ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยอนุโลม

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา ๕๔ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๕๒ เด็กและเยาวชน มีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ

มาตรา ๕๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจงและเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้ส่วนเสียสำคัญอื่นใด ที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๕๘ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

มาตรา ๗๑ บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติ และปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา ๗๔ บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน บุคคลตามวรรคหนึ่ง ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งละเลยหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง บุคคลผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิขอให้บุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าว ชี้แจง แสดงเหตุผล และขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้

มาตรา ๗๘ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

(๔) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

(๕) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๖) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐ ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

มาตรา ๘๑ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

มาตรา ๘๒ รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ และพึงถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค ตลอดจนต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งตามพันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๘๓ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

(๕) ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

มาตรา ๒๕๗ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าว เพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

(๒) เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

(๓) เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครองในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

(๔) ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและเป็นกรณีที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๕) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย และกฎ ต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๖) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

(๗) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ภายในประเทศและเสนอต่อรัฐสภา

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนประกอบด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๒) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็ก ที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

- (๓) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือนำจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด
- (๔) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่มีอายุของเด็ก เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว
- (๕) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็กเร่ร่อน หรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือการกระทำผิดหรือกระทำด้วยประการใด อันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก
- (๖) ใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงานหรือทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ มีผลกระทบต่อการศึกษาเติบโต หรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก
- (๗) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้ทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก
- (๘) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า
- (๙) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือทำการอันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด
- (๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น

พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- (๒) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

กฏกระทรวงกำหนดแนวทางการพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๙ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา
- (๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- (๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- (๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน สังกัดอื่น

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสอง แล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และพัฒนาสังคม

อนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child)

ข้อ ๑๙

(๑) รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษาในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิตการทำร้ายหรือ การกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึง การกระทำอันมิชอบทางเพศ ขณะอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

(๒) ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึงกระบวนการที่มี ประสิทธิภาพ สำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่ง เด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการ ระบุงานการส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติและการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติ ที่ผิดต่อเด็กตามที่ระบุมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อ ๒๘

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายหรือ การกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศ ขณะอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือ บุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแลตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึง กระบวนการที่มีประสิทธิผล สำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็ก และบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระบุงานการส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติและการติดตามเรื่องของกรณี การปฏิบัติที่ผิดต่อเด็กตามที่ระบุมาแล้วข้างต้นและในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

รัฐภาคีจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อที่จะเกื้อกูลต่อการขจัดความเขลาและการไม่รู้หนังสือทั่วโลก และเอื้ออำนวยให้ได้ รับความรู้ทางวิชาการและทางเทคนิคและวิธีการสอนสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศ กำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๙

(๑) รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาของเด็กจะมุ่งไปสู่

ก) การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางด้านร่างกาย และจิตใจของเด็กให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน

ข) การพัฒนาความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานและต่อหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

ค) การพัฒนาความเคารพต่อบิดามารดาของเด็ก เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กนั้นเอง และต่อค่านิยมของชาติที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ และต่อค่านิยมของชาติถิ่นกำเนิดของเขาและต่ออารยธรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง

ง) การเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่มีความรับผิดชอบในสังคมที่เสรีด้วยจิตสำนึกแห่งความเข้าใจกัน สันติภาพ ความอดกลั้น ความเสมอภาคทางเพศ และมิตรภาพในหมู่ชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชาติ กลุ่มศาสนา ตลอดจนในหมู่คนพื้นเมืองดั้งเดิม

จ) การพัฒนาความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

(๒) ไม่มีความตอนใดในข้อนี้หรือในข้อ ๒๘ ที่จะได้รับการตีความให้เป็นการก้าวท้าวเสรีภาพของบุคคลและขององค์กร ในการจัดตั้งและอำนวยความสะดวกสถาบันทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเคารพต่อหลักการที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ของข้อนี้เสมอ และต่อเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านั้น ต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐได้วางไว้

ข้อ ๓๑

(๑) รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีการพักและเวลาพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นทางสันติภาพที่เหมาะสมตามวัยของเด็ก และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

(๒) รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิของเด็ก ที่จะเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทางวัฒนธรรมและศิลปะและจะสนับสนุนการใช้โอกาสที่เหมาะสมเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรม ศิลปะ สันทนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๗ ข้าราชการการเมืองจักต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี การเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ ข้าราชการการเมืองจักต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- (๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- (๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา ๗ การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ

มาตรา ๘ ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการ ดังต่อไปนี้

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน ในกรณีที่ภารกิจใดจะมีผลกระทบต่อประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากภารกิจนั้น

มาตรา ๙ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ส่วนราชการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า

(๒) การกำหนดแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการตาม (๑) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอนระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ

(๓) ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด

(๔) ในกรณีการปฏิบัติภารกิจ หรือการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแปลงแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มาตรา ๑๐ (๓) ก่อนเริ่มดำเนินการ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วนทุกด้าน ในกรณีที่ภารกิจใดจะมีผลกระทบต่อประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

**ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธี
ประชาพิจารณ์ พ.ศ. ๒๕๓๙**

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของสำนักนายกรัฐมนตรี และของส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวงด้วย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และหมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์การอื่น ๆ ของรัฐ

“คณะกรรมการที่ปรึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยประชาพิจารณ์

“คณะกรรมการประชาพิจารณ์” หมายความว่า คณะกรรมการประชาพิจารณ์โครงการของรัฐที่แต่งตั้งตามระเบียบนี้

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า บุคคล กลุ่มบุคคล นิติบุคคล ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินงานตามโครงการของรัฐ

“โครงการของรัฐ” หมายความว่า การดำเนินไม่ว่าในลักษณะใด ๆ ตามนโยบายหรือโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการในกิจการของรัฐ หรือโครงการที่จะต้องได้รับสัมปทาน การอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐ

“ผู้ชำนาญการ” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิในโครงการของรัฐไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ตามที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้มีส่วนได้เสียได้แต่งตั้งให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในการประชาพิจารณ์

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิในโครงการของรัฐไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ตามที่คณะกรรมการประชาพิจารณ์แต่งตั้งให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในการประชาพิจารณ์

ข้อ ๗ เมื่อรัฐมนตรีสำหรับราชการส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการของรัฐเรื่องใดซึ่งหน่วยงานของรัฐในสังกัดจัดให้มีขึ้น อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม อาชีพ ความปลอดภัย วิถีชีวิต หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชุมชนหรือสังคม และอาจนำไปสู่ข้อโต้เถียง หลายฝ่ายสมควรรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงานของรัฐและบุคคลอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจของรัฐ รัฐมนตรีอาจสั่งให้มีประชาพิจารณ์ตามระเบียบนี้ได้

โครงการของรัฐเรื่องใดซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีขึ้น แม้จะดำเนินการบางส่วนหรือทั้งหมดในส่วนภูมิภาคหรือในส่วนท้องถิ่น ก็ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ที่จะสั่งให้มีประชาพิจารณ์ได้

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นทุกฝ่ายเสร็จแล้วให้ทำรายงานประชาพิจารณ์ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) รายชื่อกรรมการ ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ผู้ชำนาญการ ที่ปรึกษา
- (๒) ข้อเท็จจริงโดยสรุปเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และการประชุม
- (๓) ความเป็นมาและรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการของรัฐ

- (๔) ข้อโต้แย้งของทุกฝ่ายและประเด็นที่กำหนดให้มีประชาพิจารณ์
- (๕) ข้อสรุปหรือผลที่ได้จากประชาพิจารณ์ในด้านความเหมาะสม ผลกระทบทางเลือกอื่น ถ้าหากมีและข้อสังเกตในการดำเนินงานตามโครงการของรัฐ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.

๒๕๕๘

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“โครงการของรัฐ” หมายความว่า การดำเนินโครงการของหน่วยงานของรัฐอันเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคม ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือโดยวิธีการให้สัมปทานหรืออนุญาตให้บุคคลอื่นทำ ทั้งนี้ บรรดาที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย วิถีชีวิต หรือส่วนได้เสียเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นใดของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหายโดยตรงจากการดำเนินงานตามโครงการของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง และให้หมายรวมถึงนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของสำนักนายกรัฐมนตรีและส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

ข้อ ๕ ก่อนเริ่มดำเนินการโครงการของรัฐ หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ต้องจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลตามข้อ ๗ ให้ประชาชนทราบ และจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีตามข้อ ๙ ด้วยก็ได้

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการของรัฐที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อประชาชน เป็นส่วนรวมต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีตามข้อ ๙ ก่อนเริ่มดำเนินการ

ข้อ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของรัฐที่หน่วยงานของรัฐต้องเผยแพร่แก่ประชาชนอย่างน้อย ต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์ของโครงการ
- (๒) สำคัญของโครงการ
- (๓) ผู้ดำเนินการ
- (๔) สถานที่ที่จะดำเนินการ
- (๕) ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ
- (๖) ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ

(๗) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยหรือประกอบอาชีพอยู่ในสถานที่ที่จะดำเนินโครงการและพื้นที่ใกล้เคียง และประชาชนทั่วไป รวมทั้งมาตรการป้องกัน แก้อันตราย หรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว

(๘) ประมาณการค่าใช้จ่าย ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้ดำเนินโครงการของรัฐเองให้ระบุที่มาของเงินที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินโครงการนั้นด้วย

ให้หน่วยงานของรัฐประกาศข้อมูลที่ต้องเผยแพร่แก่ประชาชนตามวรรคหนึ่งในระบบเครือข่ายสารสนเทศที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจัดให้มีขึ้นตามระเบียบนี้ด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๘ วรรค ๕ การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๐ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

มาตรา ๔๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

๒. วิวัฒนาการระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เป็นระบบการคัดเลือกบุคคลที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งสถาบันของรัฐและเอกชน โดยวิวัฒนาการระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยระยะแรกซึ่งเป็นระยะที่ใช้มาอย่างยาวนานที่สุดกว่า ๔๐ ปี เป็นระยะที่ใช้ระบบการสอบคัดเลือกหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “การสอบเอ็นทรานซ์ (Entrance)” ซึ่งจัดการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบัน คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.))

จากการใช้ระบบคัดเลือกแบบเดิมมาระยะยาวนาน จึงเกิดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์พัฒนาตัวขึ้นตามลำดับจากระบบการสอบคัดเลือกที่มุ่งวัดผลเพียงบางรายวิชาที่สถานศึกษาเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการเข้าศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชา ทำให้ผู้เรียนมุ่งเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องสอบคัดเลือกเท่านั้น แต่จะไม่สนใจหรือละทิ้งรายวิชาที่ไม่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือก ผลที่ตามมาคือ ความล้มเหลวของระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เรียนไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ครบกระบวนการ ส่งผลถึงการพัฒนาคนไม่สมบูรณ์ จึงทำให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้พิจารณาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่โดยมีเจตนาารมณ์เพื่อลดการสอบแข่งขัน ลดความเครียดและลดการกวดวิชาและเพื่อให้ได้เด็กนักเรียนตรงสาขา/คณะ จากคำประกาศวัตถุประสงค์ในการประกาศใช้เกณฑ์ในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้วมาใช้ระบบการพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอบวัดผลในหลักสูตรการศึกษา จึงเกิดระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ที่นำมาใช้แทนระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ปีการศึกษา ๒๕๔๘) โดยระบบนี้จะนำผลการเรียนตลอดช่วงชั้นที่ ๔ (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) มาใช้การคัดเลือกเพิ่มมากขึ้น และไม่เน้นการใช้ผลการสอบเป็นหลักเหมือนระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance)

ในการนี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการแบ่งช่วงวิวัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาให้ครบถ้วน ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้แบ่งเป็น ๓ ช่วง คือ

- ช่วงก่อนการเปลี่ยนแปลง
- ช่วงการเปลี่ยนแปลง
- ช่วงปัจจุบัน

รายละเอียดช่วงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ ช่วงก่อนการเปลี่ยนแปลง ก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๓

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือเอ็นทรานซ์ (Entrance)

ในระยะเริ่มแรก

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้ผลการสอบวัดความรู้ในวิชาต่าง ๆ แบ่งเป็น ๒ สาย ดังนี้

สายวิทยาศาสตร์ สอบวิชาสามัญ ๑ (ภาษาไทย/สังคมศึกษา) คณิตศาสตร์ ก. ข./ เคมี/
ฟิสิกส์/ ภาษาอังกฤษ ก. ข./ ชีววิทยา

สายศิลปศาสตร์ สอบวิชาสามัญ ๒ (ภาษาไทย/วิทยาศาสตร์ชีวภาพ)/ สังคมศึกษา ก. ข./
ภาษาไทย ก. ข./ ภาษาอังกฤษ ก. ข. ค./ คณิตศาสตร์ ๒

➤ **ช่วงการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘**

**ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือเอ็นทรานซ์
(Entrance) ระยะที่ ๒**

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในช่วงนี้ มีการปรับเปลี่ยน
องค์ประกอบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ดังนี้

๑. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม GPAX (Grade Point Average : GPA) ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
รวมกับค่า Percentile Rank : PR ให้ค่าน้ำหนักเป็น ๑๐ % ๘ หมวดสาระ และวิชาความถนัด

๒. ผลคะแนนจากการสอบวัดความรู้ ๙๐ % กำหนดสอบปีละ ๒ ครั้ง โดยใช้วิชาที่สอบวัดความรู้
ในการสอบคัดเลือก ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละคณะ ได้แก่

วิชาหลัก

- ภาษาไทย
- อังกฤษ
- คณิตศาสตร์ (คณิตศาสตร์ ๑ และคณิตศาสตร์ ๒)
- สังคมศึกษา (ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศาสนา กฎหมาย เศรษฐศาสตร์)
- วิทยาศาสตร์ (เคมี ฟิสิกส์ ชีวะ)

วิชาเฉพาะ

- ภาษาฝรั่งเศส
- ภาษาเยอรมัน
- ภาษาบาลี
- ภาษาอาหรับ
- ภาษาจีน
- ภาษาญี่ปุ่น
- ความถนัดทางวิศวกรรม (พื้นฐานทางวิศวกรรม)
- ความถนัดทางวิชาชีพครู (วัดแนวความเป็นครู)
- พลศึกษา
- ความถนัดทางศิลป์
- ทฤษฎีทัศนศิลป์
- ปฏิบัติทัศนศิลป์
- วาดเส้น
- องค์ประกอบศิลป์
- ความถนัดทางนิเทศศิลป์

➤ ช่วงปัจจุบัน สำหรับปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๕๒

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ระยะเริ่มแรก

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) เป็นระบบใหม่ เน้นไปที่การพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งผลการสอบวัดความรู้ขั้นพื้นฐานและวัดความรู้ขั้นสูง โดยมีวัตถุประสงค์ของการใช้ระบบใหม่นี้ คือ

๑. เพื่อให้ทางสถาบันการศึกษาได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ ตรงตามคณะและสาขาที่เรียน
๒. เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา

องค์ประกอบและค่าน้ำหนักในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ประกอบด้วยองค์ประกอบและค่าน้ำหนัก ดังนี้

๑. GPAX (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร)	ให้ค่าน้ำหนัก ๑๐ %
๒. GPA (๓ - ๕ กลุ่มสาระ จาก ๘ กลุ่มสาระ)	ให้ค่าน้ำหนัก ๒๐ %
๓. การสอบ O-NET (๓ - ๕ กลุ่มสาระ)	ให้ค่าน้ำหนัก ๓๕ - ๗๐ %
- ภาษาไทย	
- อังกฤษ	
- คณิตศาสตร์	
- สังคมศึกษา (ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศาสนา กฎหมาย เศรษฐศาสตร์)	
- วิทยาศาสตร์ (ยุบรวม เคมี ฟิสิกส์ ชีวะ รวมกับ ดาราศาสตร์ โลก และอวกาศ)	
- ศิลปะ ทักษะศิลป์	
- สุขศึกษาและพลศึกษา	
- การงานพื้นฐานอาชีพ (งานเกษตร ธุรกิจ ไอที งานประดิษฐ์ งานบ้าน)	
๔. ผลการสอบ A-NET และ/หรือวิชาเฉพาะ ไม่เกิน ๓ วิชา	ให้ค่าน้ำหนัก ๐ - ๓๕ %

วิชาที่จัดสอบ A-NET ได้แก่

- ภาษาไทย ๒
- สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๒
- ภาษาอังกฤษ ๒
- คณิตศาสตร์ ๒
- วิทยาศาสตร์ ๒

วิชาเฉพาะ (ใช้วิชาที่สอบลักษณะเดียวกันกับการสอบระบบเดิม)

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) สำหรับปีการศึกษา ๒๕๕๓

ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) สำหรับปีการศึกษา ๒๕๕๓ โดยมาจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้มีมติร่วมกันในที่ประชุมว่าเห็นควรให้มีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบค่าน้ำหนักคะแนนในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ดังนี้

๑. GPAX (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร) ๘ กลุ่มสาระ ให้ค่าน้ำหนัก ๒๐ %
๒. GAT (General Aptitude Test) สอบความถนัดทั่วไป ให้ค่าน้ำหนัก ๑ - ๕๐ %
๓. ผลการสอบ O-NET สอบ ๘ กลุ่มสาระ ให้ค่าน้ำหนัก ๓๐ %
 - ภาษาไทย
 - อังกฤษ
 - คณิตศาสตร์
 - สังคมศึกษา (ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศาสนา กฎหมาย เศรษฐศาสตร์)
 - วิทยาศาสตร์ (ยุบรวม เคมี ฟิสิกส์ ชีวะ บวก ดาราศาสตร์ โลก และอวกาศ)
 - ศิลปะ ทัศนศิลป์
 - สุขศึกษาและพลศึกษา
 - การงานพื้นฐานอาชีพ (งานเกษตร ธุรกิจ ไอที งานประดิษฐ์ งานบ้าน)
๔. ผลการสอบ PAT (Professional and Academic Aptitude Test) ให้ค่าน้ำหนัก ๐ - ๔๐ %

มี ๗ ประเภท คือ

 ๑. PAT1 ความถนัดทางคณิตศาสตร์
 ๒. PAT2 ความถนัดทางวิทยาศาสตร์
 ๓. PAT3 ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์
 ๔. PAT4 ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ๕. PAT5 ความถนัดทางวิชาชีพครู
 ๖. PAT6 ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์
 ๗. PAT7 ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ
 - ๗.๑ ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส
 - ๗.๒ ความถนัดทางภาษาเยอรมัน
 - ๗.๓ ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น
 - ๗.๔ ความถนัดทางภาษาจีน
 - ๗.๕ ความถนัดทางภาษาอาหรับ
 - ๗.๖ ความถนัดทางภาษาบาลี

ที่มา : ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ และสำนักงานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย

๓. งานวิจัย และแนวคิดของนักวิชาการสาขาต่าง ๆ

เนื่องจากระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ในประเทศไทย มีการนำมาใช้ในระยะเวลาไม่กี่ปี จึงทำให้รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีไม่มากนัก ทั้งนี้ทางคณะอนุกรรมการฯ ได้ค้นคว้ารายงานการวิจัยเท่าที่มี ปรากฏว่ามีรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาศึกษาดังกล่าว ดังนี้

๑. อรุณี อ่อนสวัสดิ์ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ข้อดี ข้อเสีย” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการใช้ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมา พบว่า

ข้อดีของระบบกลางการรับบุคคลเข้าศึกษา

๑.๑ ในระยะยาวระบบแอดมิชชั่น (Admissions) จะลดความเหลื่อมล้ำของเด็กชนบทกับเด็กในเมือง เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา และเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยพัฒนาศักยภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

๑.๒ ลดความสูญเปล่าทางการศึกษา เพราะนักเรียนทราบคะแนนล่วงหน้าและสามารถเลือกเรียนในคณะหรือสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ในขณะเดียวกันทำให้มหาวิทยาลัยได้นักศึกษาที่มีความพร้อมและตั้งใจที่จะเข้าศึกษาในสาขานั้นอย่างแท้จริง

๑.๓ ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจศึกษาตามหลักสูตรเพราะต้องตั้งใจศึกษาทุกวิชา ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักเรียนอยู่ในระบบโรงเรียนแทนการกวดวิชา และสอบเทียบเพื่อเร่งเข้ามหาวิทยาลัยก่อนเวลาอันควร

ข้อเสียของระบบกลางการรับบุคคลเข้าศึกษา

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) เป็นระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ขาดการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนใช้จริง

๒.๒ ขาดการทำวิจัยที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนเกี่ยวกับองค์ประกอบและน้ำหนักองค์ประกอบที่ควรนำมาใช้ในระบบแอดมิชชั่น (Admissions)

๒.๓ ระบบมีความซับซ้อนมากเกินไป เพราะการรับเข้าศึกษาใช้หลายองค์ประกอบในสัดส่วนที่ต่างกันในแต่ละสาขา และแตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย

๒.๔ การนำคะแนน O-NET มาเป็นองค์ประกอบในการรับเข้าศึกษา เป็นการใช้ผิดวัตถุประสงค์ เพราะการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ไม่ใช่การทดสอบเพื่อรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

๒.๕ โรงเรียนมีมาตรฐานต่างกัน ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมในโรงเรียนต่างกันย่อมมีมาตรฐานต่างกัน

๒.๖ การนำผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้โดยผ่านการปรับเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันก่อน

๒.๗ ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เป็นระบบที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงอยู่บ่อยครั้ง ทำให้นักเรียนที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงกติกาได้รับผลกระทบ เช่น การเปลี่ยนจากการสอบ ONET ๕ กลุ่มสาระมาเป็น ๘ กลุ่มสาระ ทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาก่อนหน้านี้จะสมัครแอดมิชชั่น (Admissions) ปีถัดไปไม่ได้ และยังมีข่าวว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและปรับน้ำหนักองค์ประกอบในการรับเข้าอีกในปีการศึกษา ๒๕๕๓

๒.๘ ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ไม่เปิดโอกาสให้เด็กแก้ตัว เช่น นักเรียนที่ใช้ชีวิตผิดพลาด แล้วจะกลับตัวกลับใจไม่ได้เพราะการเรียนที่ตามมาแต่แรก และคะแนน ONET ที่สอบได้ครั้งเดียว

๒.๙ ความไม่พร้อมและความประมาทของระบบใหม่ที่สร้างความผิดพลาดจนเกิดความไม่น่าเชื่อถือ

๒.๑๐ ขาดกระบวนการนำร่อง

๒.๑๑ ไม่สามารถลดการกวดวิชาได้

๒.๑๒ นักศึกษาที่รับเข้าในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เรียนไม่ผ่านในวิชาสำคัญ ๆ สูงกว่าระบบ Entrance ถึง ๔ เท่า หรือนักศึกษามีผลการเรียนอ่อนลง

๒. เว็บไซต์ (website) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า ผลโหวตของเด็กนักเรียนและประชาชนทั่วไป (มีนาคม ๒๕๕๒) ไม่เห็นด้วยกับระบบกลาง (Admissions) ปี ๒๕๕๓ เกือบ ๘๖.๗๗ % จากจำนวนผู้โหวต ทั้งหมด ๗,๕๗๑ คน ภายใน ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เห็นด้วย ๑๒.๗๑ % (www.niets.or.th)

๓. ผลสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองต้องส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชากว่า ๗๐ %

๔. การประเมินผลวิจัยของกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ๒๕ สถาบัน พบว่า จากการประกาศใช้ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) มีผลกระทบทำให้เด็กมีคุณภาพในการเรียนในมหาวิทยาลัยลดลง ได้เด็กนักเรียนไม่ตรงคณะมากขึ้น อัตราการสอบไม่ผ่านวิชาวิทยาศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาปีที่ ๑ เพิ่มมากขึ้น พื้นฐานความรู้วิทยาศาสตร์ลดลงทุกคณะ มากกว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแบบระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยเทียบกับนานาชาติ ๕๘ ประเทศ ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ ๕๘ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาปี ๑ จากระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ได้ ๑.๒ (ปี ๒๕๔๗ และ ๒๕๔๘) จากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ได้ ๑.๙ (ปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐) เนื่องจากการรวมวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นหนึ่งวิชา และการเอาคะแนนวิชาต่าง ๆ ทุกวิชา คือ คะแนนการสอบโอเน็ต (O-NET) และ GPAX ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้เด็กนักเรียนที่เข้ามาในสาขาวิทยาศาสตร์โดยการเอาคะแนนวิชาอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับคณะที่จะเรียนมาใช้สอบ ทำให้ไม่มีพื้นฐานที่จำเป็นหรือความรู้ที่แน่นพอต่อการเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ และเด็กนักเรียนที่เข้าคณะวิทยาศาสตร์ อาจจะเข้ามาได้ด้วยคะแนนวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษา สังคม ศิลปะ ฯลฯ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์

๕. ผลวิจัยของ ดร.รัฐชาติ มงคลนาวิน พบว่า เด็กลาออกกลางคันในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) มากกว่าระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ความเสียหายกระทบสาธารณะ เช่น อัตราการหยุดเรียน วิชาฟิสิกส์ของนิสิต นักศึกษาปีที่ ๑ คณะวิทยาศาสตร์ จากการคัดเลือกโดยระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เพิ่มจากเดิมเป็นสองถึงสี่เท่า เพราะเรียนไม่ไหว เช่น จากนิสิต นักศึกษา ที่มาจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ปี ๒๕๕๘ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ถอนวิชาฟิสิกส์ ๔๑ คน จากระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ปี ๒๕๕๙ ถอนวิชาฟิสิกส์ ๑๕๑ คน และจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) คณะวิทยาศาสตร์ ปี ๒๕๕๘ ถอนวิชาฟิสิกส์ จำนวน ๑๘๙ คน จากระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ปี ๒๕๕๙ ถอนวิชาฟิสิกส์ จำนวน ๒๘๖ คน ซึ่งยิ่งทำให้เสียหายแก่ภาษี และงบประมาณแผ่นดิน รวมทั้งเป็นการปิดกั้นโอกาสของผู้อื่นที่มีความสามารถมากกว่า และอยากจะมาเรียนในคณะเหล่านี้ การสูญเสียงบประมาณแผ่นดินเมื่อได้รับเด็กนักเรียนไม่ตรงกับความสามารถที่เด็กมีอยู่

๖. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) จัดสัมมนาการนำคะแนน การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ไปใช้^๑ โดย ศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี ผอ.ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการจัดตั้ง สทศ. กล่าวบรรยายการนำคะแนนโอเน็ตไปใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (จีแพ็กซ์) ของนักเรียนในสถานศึกษาว่า ได้นำผลคะแนนโอเน็ตไปใช้วิจัยเพื่อประเมินผลการให้เกรดในสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อตอบโจทย์มาตรฐานการเรียนรู้ของเด็กไทย ทั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ นำคะแนนจีแพ็กซ์ ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาไทย และคะแนนโอเน็ตในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นตัวเปรียบเทียบ โดยศึกษาโรงเรียนมัธยมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ประมาณ ๒,๕๘๓ โรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากงานวิจัยโดยเปรียบเทียบด้วยค่าเฉลี่ยโอเน็ตรวมทุกวิชาด้วยวิธีเชิงเส้นตรง ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ๒,๕๘๓ โรงเรียน พบว่า มีโรงเรียนปล่อยเกรด ถึง ๑,๒๒๔ โรงเรียน ระดับปกติ คือไม่กดเกรดและไม่ปล่อยเกรด ๑๒๑ โรงเรียน และกดเกรด ๑,๒๓๘ โรงเรียน โรงเรียนที่ปล่อยเกรดส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง ขณะที่โรงเรียนกดเกรดจะอยู่ในกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ ในภาพรวมหากนำคะแนนโอเน็ตไปใช้เปรียบเทียบจีแพ็กซ์ บางโรงเรียนจะต้องปรับลดถึง ๐.๙๕ % ถือว่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าการใช้ GPAX GPA มาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่มีความยุติธรรมต่อเด็กนักเรียนทั่วประเทศ

^๑ อ้างอิงมาจาก <http://www.giggog.com/social/cat2/news9723/>

อ้างอิงมาจาก <http://childmedia.net/node/449>

๗. สรุปผลการร้องเรียนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบ Admissions จากเว็บไซต์ต่าง ๆ

- การกวาดวิชาที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและมีจำนวนหลายวิชา ทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เนื่องจากเด็กนักเรียนต้องการรู้แนวข้อสอบ และเตรียมพร้อมให้ทันกับเด็กนักเรียนหรือมากกว่า เพื่อที่จะได้ทำข้อสอบได้คะแนนที่ดี โดยที่ไม่รู้ว่าโรงเรียนกวาดวิชาได้มาตรฐานหรือรู้แนวข้อสอบจริงหรือไม่

- ค่าสมัครสอบ GAT/PAT สูงมากถึง ๔๐๐ - ๔,๘๐๐ บาท เกิดปัญหาค่าใช้จ่ายสูงในการสอบ เพราะสอบต่างพื้นที่ต่างจังหวัด เช่น อยู่จังหวัดภูเก็ตไปสอบจังหวัดพังงา เป็นต้น ส่งผลให้เด็กนักเรียนที่มีครอบครัวฐานะยากจนแบกภาระค่าใช้จ่าย และมีโอกาสน้อยที่จะใช้สิทธิทางเลือกอื่นในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมกัน

- มหาวิทยาลัยหลายแห่ง และหลายคณะ เปิดสอบรับตรงมากขึ้น ทำให้คนยากจนเสียโอกาสในการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือก เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสมัครแต่ละสถาบันจำนวนมาก และเด็กนักเรียนบางคนก็ต้องการที่จะไปสอบเพื่อใช้โอกาสในการสอบเข้าตามที่คาดหวังไว้ แต่จำนวนค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ซึ่งเกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคมเกิดขึ้น

- การกำหนดให้สอบโอเน็ต (O-NET) ได้ครั้งเดียวตลอดชีวิต และการกำหนดให้ใช้คะแนนโอเน็ต (O-NET) ขั้นต่ำ ๖๐ % ในการสมัครเรียนแพทย์ ซึ่งในประเทศไทยได้ร่วมกันจัดสอบแห่งเดียวคือ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.) เพราะฉะนั้น หากเด็กนักเรียนคนใดสอบได้คะแนนโอเน็ต (O-NET) ๕๙ % เด็กนักเรียนคนนั้นจะไม่มีสิทธิเรียนแพทย์เลยตลอดชีวิต ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญและอนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน

- เด็กนักเรียนเกิดความเครียดจำนวนมาก เพราะความสับสนในระบบการสอบคัดเลือก เช่น มีการเปลี่ยนแปลงระบบทดสอบทางการศึกษา อย่างรวดเร็ว และไม่มีการแจ้งล่วงหน้า ทำให้เด็กนักเรียนไม่มีการเตรียมความพร้อมและเตรียมตัวที่จะสอบอย่างเต็มที่ ทำให้กังวลใจว่าจะเสียสิทธิและโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

- ข้อสอบ GAT เป็นข้อสอบแนววิเคราะห์ การแก้ไขปัญห และภาษาอังกฤษ ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่จริง เพราะเป็นการเรียนการสอนแบบท่องจำแล้วนำไปสอบ ทำให้เด็กนักเรียน ไม่สามารถทำข้อสอบได้ กลายเป็นข้อสอบที่ยาก และออกเกินหลักสูตรที่เรียน ซึ่งนำไปสู่ความเครียด และการเพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัวที่จะต้องไปเรียนกวาดวิชา

บทที่ ๓ : วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ ได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการศึกษาเพื่อหาข้อมูลข้อเท็จจริงของปัญหา ดังต่อไปนี้

๑. สรุปลักษณะและวิเคราะห์สาเหตุประเด็นปัญหา รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการร้องเรียนต่าง ๆ
๒. รวบรวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions)
๓. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและชี้แจงข้อเท็จจริง และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปประกอบการพิจารณาศึกษา
๔. จัดโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบทางการศึกษา โดยการจัดเสวนาตามเขตพื้นที่ทางการศึกษา ๔ ภาค เพื่อนำผลจากการเสวนาฯ และแบบสอบถามความคิดเห็นฯ เพื่อหาข้อเท็จจริงของปัญหา

๑ ขอบเขตในการดำเนินการศึกษา

๑. พิจารณาศึกษาข้อมูลที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัด และประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) จากผู้ที่ได้รับผลกระทบ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๒. ศึกษาหลักเกณฑ์ และผลกระทบจากการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กนักเรียน โดยมีการทบทวนหลักเกณฑ์องค์ประกอบ สัดส่วน ค่าใช้จ่าย และองค์ความรู้จากรูปแบบระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ในมิติด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเกณฑ์การสอบแพทย์ในกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.)

๓. การจัดเวทีสาธารณะระดับโรงเรียนในพื้นที่เขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังปัญหาผลกระทบจากเด็กนักเรียน ในการใช้ระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

๔. จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และรายงานการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัด และประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

๑) ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการแบ่งหัวข้อขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑. การวิเคราะห์พิจารณากรอบแนวทางการทำงานของคณะอนุกรรมการฯ และรวบรวมข้อมูลปัญหาข้อเท็จจริง โดยได้มีการจัดการประชุมพิจารณากรอบแนวทางการทำงาน และรวบรวมข้อมูลปัญหาจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งหาแนวทางประเด็นการพิจารณาหลัก และขอช่วยในการศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กนักเรียนในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ในมิติต่าง ๆ

๒. การเชิญผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ จัดการ ดำเนินการ ตลอดจนถึงนักวิชาการที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ข้อมูลข้อเท็จจริง โดยผู้มาชี้แจงเป็นผู้เกี่ยวข้องและสามารถให้ข้อเท็จจริงในประเด็นพิจารณาหลักของการศึกษาในครั้งนี้ โดยคณะอนุกรรมการฯ จะสอบถามในประเด็นที่ยังไม่มีความชัดเจน เพื่อนำข้อมูลมารวบรวมวิเคราะห์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

๓. การเชิญผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงมาชี้แจงเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น โดยการจัดโครงการรับฟังความคิดเห็นและส่งแบบสอบถามเพื่อหาข้อเท็จจริงของปัญหา จากผู้ที่ได้รับผลกระทบในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศเพื่อหาข้อมูลประเด็นปัญหามาเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อนำผลข้อมูลที่ได้นำมาหาแนวทางแก้ไขปัญหามาให้สอดคล้องกับความต้องการของทั้งสองฝ่ายให้เกิดความเท่าเทียมกัน

๔. สรุปผลข้อมูลของปัญหา โดยคณะอนุกรรมการฯ นำข้อมูลมาถกแถลง เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาในประเด็นการพิจารณาหลัก ที่มีผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาที่ควรได้รับของเด็กนักเรียน และนำข้อมูลมาจัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณาการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณาการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา ต่อไป

๑) รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

ขั้นตอนที่ ๑ การวิเคราะห์พิจารณากรอบแนวทางการทำงานของคณะอนุกรรมการฯ และรวบรวมข้อมูลปัญหาข้อเท็จจริง โดยได้มีการจัดการประชุมจำนวน ๒ ครั้ง คือ

การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ วันจันทร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

ขั้นตอนที่ ๒ การเชิญผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ จัดการ ดำเนินการ ตลอดจนถึงนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง มาชี้แจงให้ข้อมูลข้อเท็จจริง) โดยได้มีการจัดการประชุม จำนวน ๓ ครั้ง คือ

การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยมีผู้มาชี้แจง คือ

- ดร.สมสุข ธีระพิจิตร ตำแหน่งรองเลขาธิการ
ผู้แทนสำนักงานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
- นายธนาชัย สุนทรอนันตชัย ตำแหน่งนิติกร
ผู้แทนสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีผู้ชี้แจง คือ

แพทย์หญิง ศุภรัตน์ เอกอัศวิน รักษาการตำแหน่งนายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ กรมสุขภาพจิต

การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีผู้มาชี้แจง คือ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์ กรรมการธิการการศึกษา วุฒิสภา

ขั้นตอนที่ ๓ การเชิญผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงมาชี้แจงในการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

- การจัดโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions” จัดโดย คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ วัดดุสประสงค์เพื่อรับฟังปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งไขข้อข้องใจจากเด็กนักเรียนที่ต้องการสิทธิการมีส่วนร่วมเสนอแนะในการปรับปรุง เพิ่มเติม แก้ไข นโยบายทางการศึกษาของประเทศที่เกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบูรณาการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

ขั้นตอนที่ ๔ สรุปผลข้อมูลของปัญหา

โดยคณะอนุกรรมการฯ จะนำข้อมูลสรุปประมวลผลการพิจารณาศึกษา วิเคราะห์ จากกรรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงทั้งหมดจากขั้นตอนการดำเนินการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ เพื่อนำผลไปตอบในประเด็นการพิจารณาหลักที่มีผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาที่ควรได้รับของเด็กนักเรียน และผู้ปกครอง และนำข้อมูลมาจัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณาศึกษา เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาในประเด็นการพิจารณาหลัก รวมทั้งจัดทำเป็นรายงานสรุปผลการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา ต่อไป

บทที่ ๔ : สรุปผลและวิเคราะห์ การดำเนินการศึกษา

จากการดำเนินการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งจากเอกสาร ผลการวิจัย ผลรายงานทางสถิติ และจากการสอบถามผู้เกี่ยวข้องและจากการเสวนารับฟังความคิดเห็นและ สอบถามผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อปัญหากระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สามารถสรุปผลการศึกษาตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ สภาพปัญหาที่เอื้อให้เกิดผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยคณะอนุกรรมการฯ ได้รวบรวมสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

๑. ด้านหลักสูตรการศึกษา และระบบการเรียนการสอน

- หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ให้เด็กนักเรียนต้องเรียน ๘ หมวดสาระรวมแล้วกว่า ๒๐ วิชาย่อย ในทุกชั้นปีการศึกษา ประกอบกับการใช้ผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) เป็นองค์ประกอบในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ที่บังคับให้ใช้ผลคะแนนจากการสอบทุกวิชาใน ๘ หมวดสาระ จึงต้องมีพื้นฐานความรู้ทั้งหมดในทุกวิชา ทำให้เด็กนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพและเต็มตามธรรมชาติ รวมทั้งเด็กนักเรียนไม่ได้มีความต้องการและจำเป็นต้องใช้ทุกวิชา ในทุกสาขาคณะของการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการออกข้อสอบที่เกินหลักสูตรที่เรียน เช่น การสอบโอเน็ต (O-NET) วิชาวิทยาศาสตร์ในสายศิลป์ ส่งผลให้เป็นการส่งเสริมให้เกิดการกวดวิชาทางอ้อม ตัวอย่างจากการยุบรวมสายวิทย์ – สายศิลป์ ผลสอบคะแนนโอเน็ต (O-NET) เฉลี่ยผลคะแนนลดลง เป็นต้น

- มาตรฐานการเรียนการสอนที่ไม่เท่าเทียมกัน จำนวนนิสิต นักศึกษา ที่มหาวิทยาลัยต้องการรับมีจำกัด จึงเกิดการแข่งขันกันสูง ส่งผลกระทบต่อต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น การกวดวิชา โดยใช้เวลานานอกหลักสูตรปกติ เนื่องจากโรงเรียนตามส่วนภูมิภาคและโรงเรียนส่วนกลางมีระบบการเรียนการสอนแตกต่างกัน รวมทั้งมาตรฐานของผู้สอนก็แตกต่างกันไปด้วย ทำให้เด็กนักเรียนบางคนในบางโรงเรียน ที่รู้สึกว่ายังได้รับความรู้ไม่เต็มที่เหมือนโรงเรียนอื่น จึงต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ให้มากกว่าเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ โดยการหาที่เรียนพิเศษเพื่อกวดวิชา ที่จะใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยได้ และได้เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร GPAX ตามที่คาดหวังไว้

๒. ด้านลักษณะเนื้อหา และวิธีการออกข้อสอบ GAT/PAT

- รูปแบบและวิธีการสอบ GAT ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ และการเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ได้เตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการทดสอบแบบใหม่ (จากการชี้แจงของตัวแทน สทศ.) และไม่รู้จักทางการเตรียมตัวสอบตลอดจนสาระในการออกข้อสอบ GAT ไม่สอดคล้องกับระบบการเรียนการสอนที่มีอยู่ เพราะระบบการศึกษาไทยยังเน้นการท่องจำจำนวนมาก และการคำนวณตัวเลขให้เร็วที่สุด

และยังไม่มีมีการปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์ จึงทำให้เด็กนักเรียนที่สอบวิชา
แนวคิดวิเคราะห์ กลายเป็นเรื่องที่ยาก เกิดความเครียดว่าจะนำรูปแบบใดมาใช้ในการสอบ ทำให้ต้องพึ่ง
การกวดวิชา เพราะกลัวว่าจะทำข้อสอบได้คะแนนไม่ดี

- รูปแบบและวิธีการสอบ PAT ที่ยังไม่มีมาตรฐาน มีความยากเกินหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
และมีการรวมวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น PAT 2 สอบวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยาทั้งที่เป็นวิชาหลักทางด้าน
สาขาทางวิทยาศาสตร์ ยังผลให้เกิดการส่งเสริมการกวดวิชาในทางอ้อม ทั้งที่เด็กควรจะมีเวลาใช้ชีวิตประจำวัน
และกิจกรรมที่เหมาะสมในวัยเด็ก เพื่อเรียนรู้ทักษะชีวิตที่แท้จริง

- แนวข้อสอบ GAT/PAT ยากเกินไป เพราะไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่จริง
เพราะยังเน้นการท่องจำ เมื่อไปสอบทำให้ทำข้อสอบไม่ได้ ผลคะแนนจึงต่ำ ส่งผลให้เด็กนักเรียนต้องการ
กวดวิชาเพื่อหาแนวข้อสอบและฝึกทำข้อสอบให้ได้ผลคะแนนดีขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ
ให้กับนักเรียนเอง ทำให้โรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นมากมายโดยที่ยังไม่มีมาตรฐานรองรับและการควบคุมที่ถูกต้อง
โดยที่หวังผลกำไรจากเด็กนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ และไม่ได้หวังคุณภาพของเด็กอย่างแท้จริง

๓. ด้านการสมัครสอบตรง และการสมัครสอบในระบบ Admissions วิธีการรับสมัคร และค่าสมัครสอบ

- การเปลี่ยนแปลงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง
(Admissions) อย่างรวดเร็ว ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้เด็กเกิดความสับสน ทำให้เด็กนักเรียน
มีความเครียด ขาดการเตรียมความพร้อมในการสอบอย่างเต็มที่ อาจเกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมา

- ข้อจำกัดจากการรับสมัครสอบที่มีขั้นตอนยุ่งยาก ซับซ้อน ขาดความหลากหลายที่จะ
รองรับเด็กในหลายกลุ่ม เนื่องจากใช้ระบบการสมัครสอบทางอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
เด็กที่ด้อยโอกาสที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการสมัครสอบ และในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ที่ระบบ
สารสนเทศยังไม่ถึงหรือมีจำนวนจำกัด

- การรับตรงทำให้เกิดความไม่โปร่งใส (สัดส่วนการรับตรงมากเกินไป) จากการ
ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอบรับตรงมากยิ่งขึ้น เช่น คณะแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ อักษรศาสตร์ เป็นต้น และมี
จำนวนรับตรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยผู้ชี้แจงจากผู้แทน ทปอ. อ้างว่าเป็นเพราะระบบการคัดเลือกบุคคล
เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ยังไม่ได้มาตรฐานหรือรับบุคคลเข้าศึกษา
ต่อไม่ได้ตามคุณสมบัติของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้

- การรับตรงทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลกระทบต่อ
โดยตรงกับกลุ่มคนยากจน เนื่องจากมหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดสอบรับตรงผู้สมัครต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก
ทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าสมัครสอบ เป็นต้น ทำให้กลายเป็นภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัว ที่ต้องการบุตร
หลานสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ในทางกลับกันกลุ่มคนยากจนก็มีสิทธิน้อยในการไปสอบรับตรง
ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งกลายเป็นปัญหาการไม่ได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา

- ค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ GAT/PAT มีปริมาณเงินที่สูง สำหรับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส
และเด็กที่ขาดทุนทางการเงิน เพราะไม่มีแหล่งให้กู้ยืมเงินโดยเฉพาะ จึงทำให้เด็กนักเรียนไม่สามารถ
สมัครสอบรายวิชาได้ครบ ซึ่งถูกตัดสิทธิ์ในการสอบแข่งขัน เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการใช้สิทธิ์ทางการศึกษา
ของเด็ก

๔. ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ภาระการสอนของครูในทุกรายวิชา จึงจำเป็นต้องผลิตครูจำนวนมาก คุณภาพของเด็กนักเรียน จึงกลายเป็นภาระของครูที่จะต้องมื่ออย่างเพียงพอ รวมทั้งในเวลาจำกัด ในการเร่งเรียนเร่งสอน ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอในการลงมือภาคปฏิบัติหรือฝึกฝนการสร้าง กระบวนการคิดที่ยังผลให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพ และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพหรือเรียนแล้วแต่ไม่ได้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์

ประเด็นที่ ๒ ปัญหา และผลกระทบจากเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) และระบบรับตรงในทุกสาขาวิชาและทุกมหาวิทยาลัย รวมถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน โดยที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ สรุปผลการดำเนินการศึกษาได้ดังนี้

๒.๑ สัดส่วนองค์ประกอบ GPAX O-NET และ GAT/PAT

- สัดส่วนขององค์ประกอบในระบบแอดมิชชัน (Admissions) ไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติและความต้องการของสาขาคุณะนั้น ๆ ส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ เช่น คุณภาพเด็กหรือพื้นฐานความรู้เด็กในมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ ทำให้เรียนไม่ไหว นำไปสู่การถูกรีไทร์ (Ritired) ในที่สุด ทำให้ต้องเสียเวลาในการเรียน และต้องสอบแข่งขันใหม่ ซึ่งต้องเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับเด็กนักเรียนอีกครั้งและสูญเสียงบประมาณแผ่นดิน อีกทั้งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยลดมาตรฐานการประเมินผลลง ยังผลให้หนีสิต นักศึกษาที่จบออกมาคุณภาพลดลง มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

- การนำ GPAX มาเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยที่มาตรฐาน GPAX ของแต่ละโรงเรียนยังไม่เท่าเทียมกัน (จากการศึกษาของคณะครุศาสตร์) ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้ง การใช้ GPAX จากทุกวิชาใน ๘ หมวดสาระได้ไม่ส่งเสริมการพัฒนาเต็มตามศักยภาพเด็ก

- การกำหนดผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) ครั้งแรกครั้งเดียวตลอดชีวิต รวมถึงการไม่ให้เด็กมีโอกาสอบแก้ตัวในการสอบโอเน็ต (O-NET) เป็นการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กนักเรียน และขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามธรรมชาติของมนุษย์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลาของการวัดผล ยกเว้นคณะแพทยศาสตร์ที่ใช้ผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) ขั้นต่ำ ๖๐ % เฉพาะในปีที่จบ ส่วนปีอื่น ๆ พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

๒.๒ ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions)

- ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเด็กนักเรียนอย่างมากมาย เช่น การสอบ GATPAT การไม่มีเงินสมัครเพียงพอในการสอบในแต่ละวิชาต่อครั้ง สามารถดูได้จากเว็บไซต์ (website) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา เช่น <http://www.dek-d.com>, <http://www.tlcthai.com> เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเด็กนักเรียนไม่ได้เกิดความพึงพอใจและไม่เห็นด้วยกับระบบดังกล่าว แต่ต้องยอมรับการสอบคัดเลือกภายใต้ภาวะจำยอม ที่กำหนดให้และต้อง

ปรับตัวให้ทัน ทั้งที่ไม่รู้ว่าความเป็นมาและความเป็นไป แต่ก็ต้องเตรียมความพร้อมให้มากที่สุด ที่จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่คาดหวัง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความเครียด และวิตกกังวล เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบของเด็กนักเรียนทั่วประเทศ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส ในช่วงการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ ๓ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน สรุปผลการดำเนินการศึกษาได้ดังนี้

๓.๑ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และองค์กรต่าง ๆ

- อรุณี อ่อนสวัสดิ์ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ข้อดี ข้อเสีย” สรุปผลความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการใช้ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมา พบว่า

ข้อดีของระบบกลางการรับบุคคลเข้าศึกษา

๑. ในระยะยาวระบบแอดมิชชัน (Admissions) จะลดความเหลื่อมล้ำของเด็กชนบทกับเด็กในเมืองเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา และเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยพัฒนาศักยภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

๒. ลดความสูญเปล่าทางการศึกษา เพราะนักเรียนทราบคะแนนล่วงหน้าและสามารถเลือกเรียนในคณะหรือสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ในขณะเดียวกันทำให้มหาวิทยาลัยได้นักศึกษาที่มีความพร้อมและตั้งใจที่จะเข้าศึกษาในสาขานั้นอย่างแท้จริง

๓. ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจศึกษาตามหลักสูตรเพราะต้องตั้งใจศึกษาทุกวิชาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักเรียนอยู่ในระบบโรงเรียนแทนการกวดวิชา และสอบเทียบเพื่อเร่งเข้ามหาวิทยาลัยก่อนเวลาอันควร

ข้อเสียของระบบกลางการรับบุคคลเข้าศึกษา

๑. การเปลี่ยนแปลงจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) เป็นระบบแอดมิชชัน (Admissions) ขาดการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนใช้จริง

๒. ขาดการทำวิจัยที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนเกี่ยวกับองค์ประกอบและน้ำหนักองค์ประกอบที่ควรนำมาใช้ในระบบแอดมิชชัน (Admissions)

๓. ระบบมีความซับซ้อนมากเกินไป เพราะการรับเข้าศึกษาใช้หลายองค์ประกอบในสัดส่วนที่ต่างกันในแต่ละสาขา และแตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย

๔. การนำคะแนน O-NET มาเป็นองค์ประกอบในการรับเข้าศึกษา เป็นการใช้ผิดวัตถุประสงค์ เพราะการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ไม่ใช่การทดสอบเพื่อรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

๕. โรงเรียนมีมาตรฐานต่างกัน ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมในโรงเรียนต่างกัน ย่อมมีมาตรฐานต่างกัน

๖. การนำผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้โดยผ่านการปรับเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันก่อน

๗. ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เป็นระบบที่ยังไม่นิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงอยู่บ่อยครั้ง ทำให้นักเรียนที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงกติกาได้รับผลกระทบ เช่น การเปลี่ยนจากการสอบ ONET ๕ กลุ่มสาระมาเป็น ๘ กลุ่มสาระ ทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาก่อนหน้านี้จะสมัคร Admissions ปีถัดไปไม่ได้ และยังมีข่าวว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและปรับน้ำหนักองค์ประกอบ ในการรับเข้าอีกในปีการศึกษา ๒๕๕๓

๘. ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ไม่เปิดโอกาสให้เด็กแก้ตัว เช่น นักเรียนที่ใช้ชีวิตผิดพลาดแล้วจะกลับตัวกลับใจไม่ได้เพราะการเรียนที่ตามมาแต่แรก และคะแนน ONET ที่สอบได้ครั้งเดียว

๙. ความไม่พร้อมและความประมาทของระบบใหม่ที่สร้างความผิดพลาดจนเกิดความไม่น่าเชื่อถือ

๑๐. ขาดกระบวนการนำร่อง

๑๑. ไม่สามารถลดการกวดวิชาได้

๑๒. นักศึกษาที่รับเข้าในระบบ Admissions เรียนไม่ผ่านในวิชาสำคัญ ๆ สูงกว่าระบบ Entrance ถึง ๔ เท่า หรือนักศึกษามีผลการเรียนอ่อนลง

- เว็บไซต์ (website) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า ผลโหวตของเด็กนักเรียนและประชาชนทั่วไป (มีนาคม ๒๕๕๒) ไม่เห็นด้วยกับระบบกลาง (Admissions) ปี ๒๕๕๓ เกือบ ๘๖.๗๗% จากจำนวนผู้โหวต ทั้งหมด ๗,๕๗๑ คน ภายใน ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เห็นด้วย ๑๒.๗๑% (www.niets.or.th)

- ผลสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองต้องส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชากว่า ๗๐%

- การประเมินผลวิจัยของกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ๒๕ สถาบัน พบว่าจากการประกาศใช้ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) มีผลกระทบทำให้เด็กมีคุณภาพในการเรียนในมหาวิทยาลัยลดลง ได้เด็กนักเรียนไม่ตรงคณะมากขึ้น อัตราการสอบไม่ผ่านวิชาวิทยาศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาปีที่ ๑ เพิ่มขึ้น พื้นฐานความรู้วิทยาศาสตร์ลดลงทุกคณะ มากกว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแบบระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยเทียบกับนานาชาติ ๕๘ ประเทศ ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ ๔๘ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาปี ๑ จากระบบกลาง (Admissions) ได้ ๑.๒ (ปี ๒๕๔๗ และ ๒๕๔๘) จากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ได้ ๑.๙ (ปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐) เนื่องจาก การรวมวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นหนึ่งวิชา และการเอาคะแนนวิชาต่าง ๆ ทุกวิชา คือ คะแนนการสอบโอเน็ต (O-NET) และ GPAX ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ทำให้เด็กนักเรียนที่เข้ามาในสาขาวิทยาศาสตร์โดยการเอาคะแนนวิชาอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับคณะที่จะเรียน มาใช้สอบ ทำให้ไม่มีพื้นฐานที่จำเป็นหรือความรู้ ที่แน่นพอต่อการเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ และเด็กนักเรียน ที่เข้าคณะวิทยาศาสตร์ อาจจะเข้ามาได้ด้วยคะแนนวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษา สังคม ศิลปะ ฯลฯ ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับวิทยาศาสตร์

- ผลวิจัยของ ดร.รัฐชาติ มงคลนาวัน พบว่า เด็กลาออกกลางคันในระบบแอดมิชชั่น (Admissions) มากกว่าระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ความเสียหายกระทบสาธารณะ เช่น อัตราการหยุด เรียนวิชาฟิสิกส์ของนิสิต นักศึกษาปีที่ ๑ คณะวิทยาศาสตร์ จากการคัดเลือกโดยระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพิ่มจากเดิมเป็นสองถึงสี่เท่า เพราะเรียนไม่ไหว เช่น จากนิสิต นักศึกษา ที่มาจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ปี ๒๕๔๘ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ถอนวิชาฟิสิกส์ ๕๑ คน จากระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ถอนวิชาฟิสิกส์ ๑๕๑ คน และจากระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) คณะวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถอนวิชาฟิสิกส์ จำนวน ๑๔๙ คน จากระบบแอดมิชชั่น (Admissions) ปี ๒๕๔๙ ถอนวิชาฟิสิกส์ จำนวน ๒๘๖ คน ซึ่งยิ่งทำให้เสียหายแก่ภาชี และงบประมาณแผ่นดิน รวมทั้งเป็นการปิดกั้น โอกาสของผู้อื่นที่มีความสามารถมากกว่า และอยากจะมาเรียนในคณะเหล่านี้ การสูญเสียงบประมาณ แผ่นดินเมื่อได้รับเด็กนักเรียนไม่ตรงกับความสามารถที่เด็กมีอยู่

- ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สรุปผลวิจัยการนำคะแนนโอเน็ต (O-NET) ไปใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียน เฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมปลาย (GPAX) ของเด็กนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า จากการวิจัยในโรงเรียน จำนวน ๒,๕๓๘ แห่ง พบมีการปล่อยเกรดสูงถึง ๑,๒๒๔ โรงเรียน (๔๗.๓๙ %) และกดเกรด ๑,๒๓๘ โรงเรียน (๔๗.๙๓ %) ที่ให้เกรดปกติมีเพียง ๑๒๑ โรงเรียน (๔.๖๘ %) แสดงให้เห็นว่าการใช้ GPAX GPA มาใช้เป็นเกณฑ์ ในการตัดสินใจในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่มีความยุติธรรมต่อเด็กนักเรียนทั่วประเทศ

๓.๒ การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จากการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกเพื่อรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการฯ สามารถ สรุปผลได้ดังนี้

- ระบบการสอบคัดเลือกเพื่อรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในปัจจุบัน เช่น ระบบทดสอบโอเน็ต (O-NET) และเอเน็ต (A-NET) หรือ GAT/PAT อาจเป็นระบบที่เพิ่มปัญหาและกรณีที่นักเรียนจะถูกละเมิดสิทธิ มากขึ้น เช่น ด้านคุณภาพและโอกาสที่เท่าเทียมกันด้านการศึกษา หรือด้านจิตใจที่เกิดจากความเครียดของ นักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น (การเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับ อนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การผลักดันระบบการศึกษาในห้องเรียน และปรับหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเป็นเอกภาพและมีมาตรฐานที่เท่ากัน โดยมุ่งเน้นวิชาความถนัดของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ระบบ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ควรที่จะสอดคล้องหรือเอื้อประโยชน์ให้กับการเรียนการสอนในระดับ มัธยมศึกษาด้วย (ทัศนะสมาธิกฤตติสภา ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการ ศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การใช้ระบบ GAT/PAT ในปี ๒๕๕๓ ไม่ใช่การแก้ไขปัญหที่ตรงจุด หากแต่จะเพิ่มปัญหา

ดังนี้

ด้านคุณภาพ คือ นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญาและมีไอคิวที่ลดลงเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเด็ก โดยนักเรียนไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการเรียนที่สำคัญที่สุดหรือได้ศึกษาตามความถนัดของตน เพราะต้องสอบและเรียนในวิชาที่มีแต่เนื้อหา แต่ไม่มีการฝึกงานหรือผ่านประสบการณ์ในทางปฏิบัติเลย

ด้านโอกาสและความเท่าเทียมในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ คือ ลักษณะข้อสอบจะมีแนวทางการสอบและการออกข้อสอบอยู่ในโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้น นักเรียนจึงต้องพยายามเข้าเรียนกวดวิชาซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ในขณะที่นักเรียนที่ยากจนหรือด้อยโอกาสมักจะไม่ได้รับโอกาสดังกล่าว

ด้านจิตใจ คือ นักเรียนขาดพัฒนาการตามวัย ส่วนใหญ่ขาดความสุขเพราะต้องใช้เวลาดูแลมากกับการเรียนและการเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา (ที่ชนะตัวแทนนักวิชาการ และตัวแทนประชาชน ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- แนวคิดการนำค่า GPAX มาเป็นส่วนหนึ่งในการคำนวณนั้นเห็นว่าไม่สมควรอยู่ในองค์ประกอบสัดส่วนน้ำหนักคะแนน เนื่องจากมาตรฐานการให้คะแนนของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน จึงอาจก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันของการให้เกรดของแต่ละโรงเรียน (การสำรวจความคิดเห็นในโครงการ Admissions สร้างหรือทำร้ายศักยภาพเด็กไทย โดยคณะทำงานด้านเยาวชน/คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง)

- ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือ “ระบบแอดมิชชั่น (Admissions)” ยังถูกมองว่าเป็นระบบที่ไม่ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเท่าที่ควร ดังนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงควรหาทางปรับปรุงแก้ไข อย่างไรก็ดี เนื่องจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบยังเห็นว่าการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อด้วยระบบกลาง การรับนักศึกษายังมีความจำเป็นเพราะเป็นระบบที่น่าเชื่อถือ ยุติธรรม โปร่งใสและฝากนักเรียนไม่ได้นั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการควรมีการพิจารณาร่วมกับมหาวิทยาลัยในการแก้ไขหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการปรับค่าน้ำหนักคะแนนที่เหมาะสมในแต่ละคณะวิชา เช่น องค์ประกอบและค่าน้ำหนักที่จะต้องใช้กับคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมปลาย (GPAX : Grade Point Average) ร่วมกับการทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT: General Aptitude Test) และการทดสอบความถนัดทางวิชาชีพ/วิชาการ (PAT : Professional Academic Test) (ที่ชนะสมาชิกวุฒิสภา ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในการพิจารณาปรับเกรด โดยใช้เกณฑ์ของโรงเรียนแต่ละแห่ง เห็นว่าเป็นการสุ่มเสี่ยงต่อความไม่เป็นธรรม แต่หากให้บุคคลเป็นผู้กำหนดก็อาจมีปัญหเกี่ยวกับเรื่องของความไม่โปร่งใสที่อาจเกิดขึ้น (ที่ชนะตัวแทนนักวิชาการ

และตัวแทนประชาชน ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือระบบกลาง (Admissions) ลักษณะการออกข้อสอบเป็นข้อสอบที่ออกเกินกว่าความรู้ที่การศึกษาขั้นพื้นฐานบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๒ (การสำรวจความคิดเห็นในโครงการ Admissions สร้างหรือทำร้ายศักยภาพเด็กไทย โดย คณะทำงานด้านเยาวชน/คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง)

- ค่าธรรมเนียมในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ถือเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่รัฐบาลควรจัดให้แก่ประชาชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ หากว่า ณ ปัจจุบัน การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เป็นการชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของชนชั้นทางสังคมในประเทศได้ชัดเจน ด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมในการสอบ การจัดสถานที่ ทำให้เด็กนักเรียนในบางท้องถิ่นต้องเดินทางไกล การสมัครสอบคัดเลือกผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ที่เด็กนักเรียนด้อยโอกาสไม่ได้รับสิทธิที่จะเข้าถึงการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งรัฐบาลควรใส่ใจในประเด็นนี้มากกว่าที่จะพิจารณาเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมการสอบเพียงอย่างเดียว (การสำรวจความคิดเห็นในโครงการ Admissions สร้างหรือทำร้ายศักยภาพเด็กไทย โดยคณะทำงานด้านเยาวชน/คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง)

- ประเด็นเกี่ยวกับเอกภาพของมหาวิทยาลัย ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ควรที่จะมีการประชุมเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับวันเวลาที่แน่ชัดในการรับสมัคร การสอบข้อเขียน การสอบภาคปฏิบัติ การสอบสัมภาษณ์ การรายงานตัวให้ตรงกันและให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาก่อนการรับสมัครระบบแอดมิชชั่น (Admissions) (ทัศนะตัวแทนนักวิชาการ และตัวแทนประชาชน ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การสอบวิชาความรู้พื้นฐานของนักเรียน เป็นภารกิจของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่จะต้องดำเนินการจัดสอบให้มีมาตรฐาน ไม่ควรมีการสอบบ่อย ๆ เพราะการสอบด้วยข้อสอบชุดเดียวกันทั่วประเทศ ก็เป็นดัชนีชี้วัดถึงคุณภาพของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (ทัศนะตัวแทนนักวิชาการ และตัวแทนประชาชน ในการเสวนาทางวิชาการเรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

- การจัดสอบควรมีการพิจารณาจัดการสอบและคัดเลือกในแต่ละปีการศึกษาจำนวน ๓ ครั้ง คือ ในเดือนตุลาคม มีนาคม เมษายน และจัดสอบพร้อมกันทุกมหาวิทยาลัย โดยแบ่งวิธีการสอบ ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การสอบระบบโควตาโดยตรง (ร้อยละ ๖๐) เป็นการเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้รับนักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามคณะหรือสาขาของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ โดยวิธีการสอบเข้าจะกำหนดวิชาสอบตามที่จะต้องใช้ในสาขานั้น ๆ

ครั้งที่ ๒ การสอบตามระบบ Admissions (ร้อยละ ๔๐) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกภูมิภาคได้มีสิทธิที่จะเลือกมหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการสอบเข้า โดยสำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ควรจะมีการประชุมหาข้อยุติ

เกี่ยวกับวัน เวลาที่แน่ชัด วิธีการรับสมัคร การสอบข้อเขียน การสัมภาษณ์ การรายงานตัวและรายวิชาที่จะใช้สอบ กำหนดค่าน้ำหนักรายวิชาหลักและวิชาพื้นฐาน

ครั้งที่ ๓ การสอบรับตามจำนวนที่คณะมีที่นั่งเรียนว่างอยู่ เป็นการสอบเพื่อให้นักเรียนที่เหลือจากการสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ มีโอกาสสมัครเรียนให้ตรงกับคณะที่สนใจและยังว่างอยู่ โดยให้มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อคณะ/สาขาที่ยังว่างโดยการประกาศการรับสมัครในลักษณะ “The first come The First served” (ที่คณะตัวแทนนักวิชาการ และตัวแทนประชาชน ในการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”)

ประเด็นที่ ๔ แนวทางเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษา โดยเฉพาะในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของเด็กและเยาวชนทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๔.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการควรเสนอให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ทบทวนการใช้เกณฑ์ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรวมถึง นักวิชาการ ผู้ปกครอง เยาวชน กล่าวคือ แม้ว่าการสอบคัดเลือกจะทำให้ได้นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัย แต่เด็กนักเรียนเหล่านั้นอาจจะไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านหรือความถนัดในวิชาที่เข้าศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยต้องการ เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิด้านคุณภาพ ศักยภาพ โอกาสทางการศึกษา ที่เท่าเทียมกัน

๔.๒ สนับสนุนแนวคิดของที่ประชุมประธานสภาอาจารย์แห่งประเทศไทย (ปอมท.) โดยให้เก็บค่าใช้จ่ายในการจัดสอบทุกวิชา คิดเป็นครั้งเดียวรวมกัน ไม่ควรเกิน ๒๐๐ บาทต่อคนต่อครั้งต่อปี

๔.๓ ควรมีความชัดเจน เกี่ยวกับมาตรการทางการศึกษาของเยาวชนไทยในอนาคต และควรจะต้องจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อให้เป็นไปตาม สิทธิทางการศึกษาซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติรับรองไว้

๔.๔ การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมปลาย โดยลดจำนวนวิชาที่มีเนื้อหาสาระซ้ำซ้อน และเน้นวิชาตามความถนัดให้มากขึ้น รวมทั้งให้นักเรียนได้มีการทดลองปฏิบัติในสาขาที่จะ เข้ารับการสอบคัดเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

๔.๕ การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็ม ประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพครูแนะแนวและให้มีบทบาทในการศึกษาของนักเรียนมากขึ้น รวมถึงให้มีการวัดแววความถนัดของเด็กนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๖ การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็ม ประสิทธิภาพ และเน้นให้ครูแนะแนวเข้ามามีบทบาทในการศึกษาของนักเรียนมากขึ้น

๔.๗ รัฐบาลจำเป็นต้องทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการปรับปรุงโครงสร้าง ความอิสระของแต่ละมหาวิทยาลัย และระบบราชการของกระทรวง กรม ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลไม่สามารถ บริหารจัดการ ควบคุม กำกับดูแลการรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ยกเว้น เรื่องของ

งบประมาณประจำปี จึงเห็นควรต้องมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในทุก ๕ ปี และต้องมีหน่วยงาน
กำกับดูแล และมีนโยบายสอดคล้องกันให้มากยิ่งขึ้น

บทที่ ๕ : ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ จากการศึกษา

การพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งเป็นผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กที่ซัดและไม่สอดคล้องกับกฎหมาย โดยการที่มีที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เป็นผู้ที่กำหนดนโยบายและเป็นหน่วยงานจัดสอบเกี่ยวกับระบบการคัดเลือก บุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจำนวนมาก อาทิ ปัญหาค่าใช้จ่ายสมัครสอบที่สูงเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง การใช้ผลคะแนนสอบโอเน็ต (O-NET) ใช้ตรงปีที่จบครั้งเดียวตลอดชีวิต ไม่สามารถสอบแก้ตัวได้ ซึ่งเป็นการตัดสิทธิ์เด็กนักเรียนในการเรียนคณะตามที่ต้องการในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย รวมทั้งระบบการทดสอบ GAT/PAT ที่ยังไม่คงที่ ส่งผลให้เด็กนักเรียนสับสนในการเตรียมตัวสอบ และนโยบายที่ประกาศออกมา ยังขาดการมีส่วนร่วมของเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งเป็นประชาชน ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ทั้งนี้ ที่สำคัญยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายหลายฉบับ อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๘ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๘ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖ อนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อที่ ๒๘ ข้อที่ ๒๙ และ ข้อที่ ๓๑ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

ในการนี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล จากการพิจารณาศึกษาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ตามขั้นตอนการดำเนินการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ และได้มีการจัดทำข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะจากการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ ไว้ดังนี้

๑. องค์ประกอบของการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันมีองค์ประกอบหลากหลายทำให้เกิดปัญหาคือ นักเรียนและผู้ปกครองเกิดความสับสน และรับภาระในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก ส่งเสริมให้มีการกวัดววิชามากขึ้น และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย คุณภาพเด็กลดลง คณะอนุกรรมการฯ จึงได้เสนอแนะแนวทางในการปรับเปลี่ยนดังต่อไปนี้

๑.๑ แนวทางที่ ๑ ระบบ Admissions เดิมไว้ แต่ปรับเปลี่ยนกระบวนการสอบคัดเลือก เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิทางการศึกษาในแต่ละประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็ก คือ

๑.๑.๑ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX)

การใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการคัดเลือกนั้น อาจมีประโยชน์ในการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนในห้องเรียน ไม่เน้นการกวดวิชาเพียงอย่างเดียว แต่เนื่องจากมาตรฐานการศึกษาและการประเมินผลการศึกษาของแต่ละโรงเรียนในประเทศไทยยังแตกต่างกันมาก และกระทรวงศึกษาธิการยังไม่สามารถควบคุมการปล่อยเกรดของหลายโรงเรียนได้นั้น เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและลดผลกระทบจากการละเมิดสิทธิให้มากที่สุด จึงเห็นสมควรให้ใช้ GPAX เป็นองค์ประกอบโดยให้สัดส่วนน้ำหนักน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น สัดส่วนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕ ขององค์ประกอบทั้งหมด หรือพิจารณาใช้ GPAX เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ เช่น ไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ - ๓.๐๐ แล้วแต่คณะ หรือใช้เฉพาะบางวิชาที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

เนื่องจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ต้องใช้คะแนนทุกรายวิชา และแต่เดิมมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพการเรียน การสอนขั้นพื้นฐานในแต่ละช่วงชั้นของการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความสับสนในระบบการคัดเลือก อนุกรรมการฯ จึงเสนอแนะให้ยกเลิกการใช้การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรืออาจเปลี่ยนเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำในสาขาที่เลือกเรียนให้เหมาะสม หรือผลคะแนน O-NET บางวิชาที่เกี่ยวข้องในสาขาที่จะเรียน แต่ยังคงมีไว้เพื่อประโยชน์ในการประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอนขั้นพื้นฐานเท่านั้น

๑.๑.๓ การสอบความถนัดทั่วไป (General Aptitude Test หรือ GAT) และความถนัดเฉพาะด้าน/วิชาการ (Professional Aptitude Test หรือ PAT)

คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าเป็นการคัดเลือกโดยใช้คะแนนจากระบบกลางหรือระบบ Admissions ซึ่งมีประสิทธิภาพและความเท่าเทียมกันมากกว่าการที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะแยกการทดสอบด้วยระบบรับตรง โดยการสอบ GAT ซึ่งเป็นการทดสอบความถนัดทั่วไป การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์และการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดีของการพัฒนาการทดสอบ การสอบ GAT จึงควรมีอยู่ต่อไป แต่ต้องพัฒนาระบบข้อสอบ และระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนควรมีการพัฒนาตามไปด้วยเพื่อเอื้ออำนวยให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานและความรู้รอบตัว ได้รับการฝึกทักษะการคิดโดยการเน้นการอ่าน การเขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ด้วย ส่วนการทดสอบความถนัดเฉพาะด้าน/วิชาการ (Professional Aptitude Test หรือ PAT) เป็นการทดสอบศักยภาพเฉพาะสำหรับแต่ละสาขาวิชา สำหรับสัดส่วนในการนำผลคะแนน GAT/PAT ไปใช้เป็นองค์ประกอบนั้น ควรแยกตามที่คณะเสนอตามสมควร และเห็นควรให้มีการจัดสอบ GAT/PAT ปีละ ๒ ครั้งเท่านั้น ในเดือนพฤศจิกายน และปลายเดือนกุมภาพันธ์ อีกทั้งยังเห็นควรให้แยกการสอบ PAT2 ควรแยกเป็น PAT2.1 เคมี PAT2.2 ฟิสิกส์

PAT2.3 ชีววิทยา และสัดส่วนการแปรผันตามสาขาคณะวิชา เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่ควรที่จะใช้ผลคะแนน PAT วิชาชีววิทยา เป็นต้น

๑.๒ แนวทางที่ ๒ ยกเลิกระบบ Admissions และกลับไปนาระบบ Entrance พ.ศ. ๒๕๔๘ มาปรับปรุงและพัฒนาใช้ใหม่ โดยแนวข้อสอบเป็นแนววิเคราะห์มากยิ่งขึ้น

๒. สารและรูปแบบของการทดสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

๒.๑ มาตรฐานการทดสอบ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ ตามหลักการพัฒนาศักยภาพ ของนักเรียนและลดปัญหาการกวดวิชา สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ควรจัดให้มีการทดสอบ กลางที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ ความยากง่ายของการทดสอบ ต้องชัดเจน และมีมาตรฐานเดียวกัน มีการวิเคราะห์ วิจัย และติดตามประเมินผล เป็นกระบวนการก่อน นำมาประกาศใช้เป็นเกณฑ์ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย อีกทั้งมาตรฐานการออกข้อสอบควรมีการ ทดสอบความเที่ยงตรงของข้อสอบ คุณภาพของผู้ออกข้อสอบ ควรมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรระดับ มัธยมศึกษา มากกว่าความรู้ระดับอุดมศึกษาอย่างเดียวก่อนนำไปใช้จริง คณะกรรมการผู้ออกข้อสอบ ควรมี ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าการเน้นหลักสูตรด้านอุดมศึกษา อย่างเดียว รวมถึงหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันกับโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน เนื่องจากใน ปัจจุบันมีการใช้หลักสูตรเดิมมากกว่า ๑๔ ปี

๒.๒ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับ สังคมไทยในปัจจุบัน และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาการเด็ก หลักสูตรให้มีหลากหลายตามหลัก พหุปัญญา (Multiple Intelligence) จุดประสงค์หลักสูตรควรเน้นเรื่องการคิด วิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับ แนวทางพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ มีการวัดแนวความถนัดของเด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อนำไปสู่การสร้างระบบการศึกษาตามความถนัดของเด็ก การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรมีการเรียนการสอนทุกวิชาที่กำหนด ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรให้เด็กนักเรียนเลือกความถนัดและ สนใจในสายวิทย์ - สายศิลป์ เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ ควรมีการสร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่จะเรียน ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ และมีการทดสอบ จิตสาธารณะของเด็กนักเรียนในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยด้วย

๒.๓ ศักยภาพของครู ควรเพิ่มศักยภาพของครู ตั้งแต่การคัดเลือก การผลิต การให้ ผลตอบแทนสวัสดิการต่าง ๆ การดูแลรักษาครูที่มีคุณภาพไว้ในระบบ และส่งเสริมให้มีความก้าวหน้า ในอาชีพ สนับสนุนนวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น สร้างคู่มือครูในการสอน ให้เด็กคิดเป็นและมีทักษะชีวิต เป็นคนดี การพัฒนาระบบการศึกษาต้องใช้ฐานข้อมูลระดับประเทศ เช่น ความต้องการในแต่ละสาขาอาชีพว่ามีมากน้อยเพียงใด ควรมีการเพิ่มศักยภาพครูแนะแนวให้มีความรู้ หลากหลายตรงกับสังคมการศึกษาปัจจุบัน

๒.๔ มาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายและปัญหาการเดินทาง

ภาระค่าใช้จ่ายในการสอบมีผลกระทบโดยตรง และละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็ก เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับเด็กทุกกลุ่มโรงเรียน จึงควรพิจารณามาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายในการสอบ โดยค่าใช้จ่ายในการจัดสอบทุกชนิด คิดเป็นครั้งเดียวรวมกันไม่ควรเกิน ๒๐๐ บาท ต่อคนต่อปีต่อครั้ง

(สำนักงานสำนักงานที่ประชุมประธานสภาอาจารย์แห่งประเทศไทย (ปอมท.) ได้ศึกษาวิจัยไว้ ตามภาคผนวก) นอกจากนี้ควรพิจารณาหาแนวทางพัฒนาการศึกษาในระบบให้เกิดคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกันกับการศึกษานอกระบบพื้นฐาน เช่น โรงเรียนกวดวิชาซึ่งเป็นภาระของผู้ปกครอง และควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับความเป็นจริงและเป็นธรรม

๒.๕ การรับสมัคร ควรใช้แนวทางเดียวกันกับระบบเอ็นทรานซ์ (Entrance) ที่สะดวกและเท่าเทียมกันในการสมัคร และมีการกำหนดรายวิชาที่สอบ ในคณะที่จะเรียนของมหาวิทยาลัย

๓. การให้พิจารณาแนวทางปรับปรุงนโยบายการคัดเลือกบุคคลระบบการรับตรง

การปรับปรุงนโยบายการคัดเลือกระบบการรับตรง เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อหรือละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็ก ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการฯ เสนอแนะให้คณะต่าง ๆ จัดสอบตรงรวมทุกประเภทไม่เกินร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้ ไม่รวมการรับตรงจากเด็กนักเรียนในพื้นที่โดยมีการรับตรงเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

๓.๑ การรับตรงเฉพาะนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รับเด็กนักเรียนในภาคเหนือ ความสามารถพิเศษทางวิชาการ อาทิ ผู้ผ่านการแข่งขันวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์โอลิมปิก เป็นต้น

๓.๒ ตามความสามารถพิเศษอื่น ๆ เช่น ด้านดนตรี กีฬา และศิลปะ เป็นต้น

๓.๓ ผู้ด้อยโอกาส เช่น ผู้พิการด้านต่าง ๆ

๔. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการศึกษาของคณะอนุกรรมการ

๔.๑ ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และกลุ่มเสวนา Admission and Assessment Forum ควรเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็น โดยการเชิญผู้ที่ไม่เห็นด้วย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาให้ข้อคิดเห็น รวมทั้งร่วมกันแก้ไขปรับปรุง หรือให้มีส่วนร่วมใน FORUM โดยไม่ให้เกิดผลกระทบตามมาภายหลัง

นอกจากนี้ ควรมีการประสานงานกันระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อความสอดคล้องในการจัดการศึกษาและการทดสอบ

๔.๒ ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และกลุ่มเสวนา Admission and Assessment Forum ควรเปลี่ยนแนวคิดที่ว่าใช้แต่การประเมินในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และจัดสอบเพิ่มให้น้อย รวมทั้งควรจัดให้มีการทดสอบความรู้เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม เพราะการสอบเนื้อหาที่ครอบคลุม (High Sampling) ทำให้การคัดเลือกเด็กนักเรียนได้ตรงตามที่คณะต้องการเพิ่มขึ้น

๔.๓ สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ไม่ควรจัดสอบ GAT/PAT เนื่องจาก ๑) สมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานเอกชน จึงทำให้เกิดการตรวจสอบยาก ๒) ค่าใช้จ่ายที่สูง และให้สอบหลายครั้ง ทำให้สังคมมองว่าสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย คือผู้กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเอื้อประโยชน์ตนเอง

๔.๔ ระบบและกลไกการจัดการระบบ Admissions ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสอดคล้องกับการจัดการศึกษาที่แท้จริง รวมถึงกระบวนการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะมีการประสานงานกันเกี่ยวกับระบบดังกล่าว เพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของเด็กนักเรียน

เพราะเมื่อเด็กนักเรียนไม่มีความรู้เพียงพอจึงทำให้ต้องชวนชายไปเรียนกวดวิชา เพื่อที่จะสามารถสอบให้
ได้ตามคณะ/สาขาที่ต้องการ

บรรณานุกรม

ราชกิจจานุเบกษา. (๒๕๕๐). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๗ก ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐.

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖. เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๕ก ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖.

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ก ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒.

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ก ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. กฎกระทรวงกำหนดแนวทางการพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๙. ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙.

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. หลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปเกี่ยวกับสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน อนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child). กรุงเทพฯ : บริษัท SM เซอร์คิตเพรส จำกัด. ๑๗๐ หน้า.

สำนักนายกรัฐมนตรี. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓. ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓.

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖. เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๐ก ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖.

สำนักนายกรัฐมนตรี. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๘. ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘.

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗. เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.

ภาคผนวก ก.

โครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions”

จัดโดย คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษา

แห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๑. หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กนักเรียน ในประเด็นเรื่องการไม่เห็นด้วยกับระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) โดยการใช้ผลคะแนน O-NET GPAX และ GAT/PAT เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมาตรการรองรับเพื่อหาแนวทาง มาตรการ แก้ไขปัญหา ทำให้เด็กนักเรียนพลาดโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิเด็กนักเรียน ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ในการนี้ คณะกรรมการฯ จึงได้มีการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องดังกล่าว

อนึ่ง คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาประเด็นเรื่องดังกล่าว และเล็งเห็นความสำคัญของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบทดสอบทางการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครอง และเด็กนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากการที่ต้องเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นความคาดหวังที่สำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตของเด็กนักเรียนในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยตามความต้องการของตนเองและผู้ปกครอง และเพื่ออนาคตของครอบครัว รวมถึงกรณีของเด็กนักเรียนผู้ด้อยโอกาส ที่ถูกละเมิดสิทธิทางการศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียกเก็บค่าสมัครสอบที่สูงเกินไป ทำให้เด็กนักเรียนต้องแบกภาระค่าใช้จ่ายที่สูง การใช้ผลคะแนนที่มีหลายองค์ประกอบทำให้เด็กนักเรียนสับสน ข้อสอบมีความยากเกินไป เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดความวิตกกังวล และความเครียดนำไปสู่ปัญหาทางสังคมอย่างมากมาย ด้วยเหตุนี้ คณะอนุกรรมการฯ จึงเห็นสมควรจัดโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions” ขึ้น เพื่อรับฟังปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งไขข้อข้องใจจากเด็กนักเรียนที่ต้องการสิทธิการมีส่วนร่วมเสนอแนะในการปรับปรุง เพิ่มเติม แก้ไข นโยบายทางการศึกษาของประเทศที่เกี่ยวข้องกับระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบูรณาการแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นในข้อค้นข้อใจของเด็กนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการบูรณาการร่วมกันกับเด็กนักเรียนที่ได้รับผลกระทบทางการศึกษา โดยให้มีสิทธิการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงนโยบาย และการประเมินผลจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions)

๓. เพื่อรวบรวมข้อมูลจากโครงการเสวนา นำไปประกอบการพิจารณาศึกษาปัญหา และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ปรับปรุง นโยบายทางการศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓. วัน เวลา และสถานที่จัดเสวนา

วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๔. ผู้เข้าร่วมเสวนา จำนวนประมาณ ๑๒๐ คน ประกอบด้วย

- คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบ
- ทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)
- ตัวแทนคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา
- ตัวแทนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึง ๖
- ตัวแทนนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ และ ๒
- ตัวแทนสมาคมผู้ปกครอง
- สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป

๕. งบประมาณการดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๖. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๗. วิธีดำเนินการ

๑. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการเสวนา
๒. ประสานความร่วมมือกับเด็กนักเรียน สมาคมผู้ปกครอง นิสิต นักศึกษา และตัวแทนภาคประชาชน ที่เกี่ยวข้อง
๓. เชิญผู้เข้าร่วมสัมมนา จัดเตรียมอุปกรณ์เอกสารประกอบและสถานที่จัดเสวนา
๔. เปิดให้มีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
๕. สรุปผลการเสวนาเพื่อรวบรวมสาระสำคัญที่จะจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่อไป

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อค้นข้อใจ และข้อเสนอแนะ จากเด็กนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions) ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๒. เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงนโยบาย และการประเมินผลระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบกลาง (Admissions)

๓. สามารถรวบรวมข้อมูลจากโครงการเสวนา ไปประกอบการพิจารณาศึกษาปัญหาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริง เช่น เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบ และสามารถจัดทำรายงานผลสรุปการพิจารณาศึกษาปัญหา เพื่อหามาตรการและแนวทางการแก้ไขต่อไป

กำหนดการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions”

จัดโดย คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษาในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง

(A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา

ลงทะเบียน

๐๙.๐๐ - ๐๙.๒๐ นาฬิกา

- ชี้แจงสาระสำคัญ โดย นายมณฑิธร บุญตัน รองประธานคณะอนุกรรมการฯ
- พิธีเปิดการเสวนา โดย นายสมชาย แสวงการ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๐๙.๒๐ - ๐๙.๔๐ นาฬิกา

- นำเสนอผลสรุป การศึกษาเบื้องต้นของคณะอนุกรรมการฯ กรณีผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions

๐๙.๔๐ - ๑๔.๔๐ นาฬิกา

- เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง
 ๑. สัดส่วนองค์ประกอบ GPAX O-NET และ GAT/PAT
 ๒. ลักษณะ และแนวทางของข้อสอบ GAT/PAT
 ๓. หลักสูตรการศึกษา และระบบการเรียนการสอน
 ๔. การสมัครสอบตรง และการสมัครสอบในระบบ Admissions วิธีการรับสมัคร และค่าสมัครสอบ

โดยมีวิทยากรนำเสนอประเด็น ประกอบด้วย

- นายมณฑิธร บุญตัน รองประธานคณะอนุกรรมการฯ
- ผศ. นายแพทย์ ตูลย์ สิทธิสมวงศ์ อนุกรรมการฯ
- ดร. พิณลัทธิพร นาคสมบุรณ์ อนุกรรมการฯ
- พันโท แพทย์หญิง กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี ประธานเครือข่ายพ่อแม่เยาวชน เพื่อการปฏิรูปการศึกษา
- พันโท นายแพทย์ กมล แสงทองศรีกมล แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขา จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น

๑๔.๔๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา

- สรุปผลการเสวนารับฟังความคิดเห็น
- ปิดการเสวนา โดย นายมณฑิธร บุญตัน รองประธานคณะอนุกรรมการฯ

สรุปผลการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions”

สรุปประเด็นสาระสำคัญของการเสวนาฯ ของแต่ละประเด็นได้ดังนี้

- ประเด็นสัดส่วนองค์ประกอบ GPAX O-NET และ GAT/PAT

๑. การปรับเปลี่ยนองค์ประกอบสัดส่วน ยังไม่แน่นอน มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ทำให้เด็กสับสนว่าจะมีการปรับเปลี่ยนอีกหรือไม่ รวมถึงยังไม่มีมาตรฐาน และยังไม่ยุติธรรม

๒. สัดส่วนผลคะแนน GPAX ที่ต้องการให้เด็กนักเรียนสนใจในห้องเรียน แท้จริงแล้วเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กนักเรียนต้องไปเรียนพิเศษก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อให้สามารถเรียนได้เข้าใจง่ายขึ้น และสามารถทำเกรดแต่ละวิชาให้ได้เกรดดีทุกเทอม เพื่อให้ GPAX อยู่ในสัดส่วนคะแนนที่สูง สามารถช่วยในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๓. การใช้ผลคะแนน GPAX ยังไม่มีมาตรฐานและเท่าเทียมกัน เพราะโรงเรียนต่างๆ มีวิธีการตัดเกรดของเด็กนักเรียนต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับครูของแต่ละโรงเรียนเป็นผู้กำหนด

๔. สัดส่วนและองค์ประกอบในระบบ Admissions กับระบบรับตรง มีความแตกต่างกันทั้งที่การเสนอองค์ประกอบมาจากตัวแทนของมหาวิทยาลัยต่างๆ มีความเห็นร่วมกัน ทำให้เด็กนักเรียนสับสนกับระบบดังกล่าว

๕. การใช้สัดส่วนผลคะแนน GPAX ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อให้เด็กนักเรียนสนใจในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น แต่ไม่ได้พิจารณาเหตุที่เด็กไม่สนใจในห้องเรียน จึงทำให้เด็กนักเรียนไปเรียนกวดวิชาแทน เพราะว่า มีการพิจารณาคุณภาพการเรียนการสอนของครูหรือไม่ เพื่อครูจะได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลาและมีมาตรฐานมากขึ้น จะส่งผลทำให้เด็กนักเรียนไม่จำเป็นต้องไปเรียนกวดวิชานอกห้องเรียน

๖. ผลคะแนน O-NET ที่ต้องสอบรวม ๘ กลุ่มสาระวิชา เพื่อวัดมาตรฐานตลอดหลักสูตร ไม่เห็นด้วยที่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เพราะการเรียนการสอนในแต่ละสาขาไม่จำเป็นต้องรู้ทุกวิชา แต่ต้องมีความถนัดในสาขาที่ตนเองเรียนมากกว่า ซึ่งทำให้ลดผลคะแนนให้น้อยลง พลาดโอกาสการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ตนเองมีความถนัด

- ประเด็นลักษณะ และแนวทางของข้อสอบ GAT/PAT

๑. การเปลี่ยนแปลงลักษณะของข้อสอบ โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และมีการแจ้งในระบบ Internet เท่านั้น ส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียนที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ และที่ไม่ได้ติดตั้งระบบ Internet ทำให้ไม่สามารถรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

๒. ลักษณะข้อสอบ PAT ควรมีการแยกวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เพราะมีข้อสอบออกน้อยเกินไป แต่เนื้อหาในแต่ละวิชามีจำนวนมาก ส่งผลให้คัดเลือกเด็กที่มีคุณภาพลดลง เช่น วิชาเคมี ๔๐ ข้อ แต่ออกข้อสอบเรื่องกรด-เบส เพียง ๒ ข้อ ทั้งที่เป็นเรื่องที่สำคัญและมีเนื้อหาจำนวนมาก

๓. มาตรฐานความยาก- ง่ายของข้อสอบ GAT/PAT แต่ละครั้งแตกต่างกัน เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการสอบแต่ละครั้ง สอบครั้งแรกออกข้อสอบในหลักสูตร บางครั้งออกเกินหลักสูตรถึงระดับข้อสอบโอลิมปิก รวมทั้งในการสอบครั้งที่ ๑ และ ๒ เป็นลักษณะข้อสอบปรนัย และครั้งที่ ๓ เป็นลักษณะข้อสอบอัตนัย หรือการปล่อยให้เวลาสอบนานถึง ๓ ชั่วโมง เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนหาวิธีการลอกข้อสอบ

๔. ลักษณะของข้อสอบ ควรมีการอธิบายให้ชัดเจน เช่น วิชาความคิดทางศิลปะ ซึ่งไม่มีลักษณะตายตัว สามารถยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา แต่ข้อสอบมีลักษณะคลุมเครือไม่อธิบายให้ชัดเจน

๕. ลักษณะข้อสอบ GAT/PAT เป็นข้อสอบระบบใหม่ ซึ่งไม่มีแนวข้อสอบเก่ามาศึกษา หรือฝึกหัดทำข้อสอบ ทำให้ต้องหาวิธีรู้แนวข้อสอบ โดยการเสียค่าใช้จ่ายไปเรียนกวดวิชาเพื่อให้รู้ทันก่อนคนอื่น และเตรียมตัวสอบได้มากขึ้น ซึ่งเมื่อใดที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะข้อสอบ จะทำให้เด็กไปเรียนกวดวิชามากยิ่งขึ้น ค่าใช้จ่ายก็เพิ่มมากขึ้นตามมา เพราะในห้องเรียนไม่มีการเรียนการสอน และหนังสือแนวของข้อสอบเก่าก็ไม่มีให้ศึกษาทบทวน

- ประเด็นหลักสูตรการศึกษา และระบบการเรียนการสอน

๑. ลักษณะของข้อสอบแนวเชิงคิดวิเคราะห์ในการสอบ GAT ซึ่งหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียน ไม่ได้มีการเรียนการสอนรองรับไว้ ทำให้เด็กต้องไปหาความรู้ในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งเป็นลักษณะการท่องจำ Keyword ตอบได้อย่างชัดเจน และเข้าใจง่ายกว่า ทำให้เด็กนักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อเพิ่มความรู้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๒. วิชาที่มีการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษา เช่น วิชาศิลปะ การงานอาชีพ พลศึกษา เป็นต้น ไม่จำเป็นที่จะนำมาวัดผลในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะวิชาเหล่านี้เป็นวิชาชีพ และภาคปฏิบัติมากกว่าวิชาการ ที่แต่ละโรงเรียนสอนไม่เหมือนกัน

- ประเด็นการรับสมัครสอบตรง และการสมัครสอบในระบบ Admissions

วิธีการรับสมัคร และค่าสมัครสอบ

๑. ค่าสมัครสอบเก็บค่อนข้างแพง โดยเด็กนักเรียนที่มีครอบครัวฐานะทางการเงินดี ก็จะสามารถมีโอกาสสมัครสอบได้มากกว่า ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันเกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการเงิน

๒. การจ่ายเงินค่าสมัครสอบให้กับเด็กนักเรียนของผู้ปกครอง แม้จะเป็นภาระค่าใช้จ่ายแต่ก็ต้องยอมจ่าย เพราะเป็นการลงทุนให้บุตร และเพื่ออนาคตที่ดีของบุตร แม้ว่าผู้ปกครองจะต้องแบกภาระทางการเงินจำนวนมาก

๓. การสมัครสอบ GAT/PAT เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้สอบไปแล้ว ๒ ครั้ง ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบฟรี เพราะได้มีการประกาศว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า สามารถสอบได้เพียงชั้นมัธยมเท่านั้น

๔. การสมัครสอบ PAT7 ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ ซึ่งทุกภาษาประกาศสอบวันเดียวกัน เป็นการจำกัดสิทธิเด็กในการสอบเพียงภาษาเดียวและความสามารถเด็กว่าต้องรู้เพียงภาษาเดียว ทั้งที่ความเป็นจริงแล้ว เด็กอาจมีความสามารถอีกหลายภาษาก็เป็นได้

๕. การปรับสถานที่สอบให้ได้เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้ศักยภาพในการทำข้อสอบสามารถเท่าเทียมกันมากขึ้น เพราะบางสถานที่สอบไม่เอื้ออำนวยในการทำข้อสอบ

๖. ระบบการสอบตรงที่มีสัดส่วนที่สูง ทำให้เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ไม่สนใจในห้องเรียนจำนวนมาก เพราะกังวลกับการไปสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัยจำนวนหลายแห่ง ที่เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับเด็กนักเรียนเพื่อให้ได้ตามคณะมหาวิทยาลัยที่ต้องการ

๗. ระบบการสอบตรง มีลักษณะไม่โปร่งใส ไม่สามารถขอผลคะแนนได้ จึงเอื้อต่อการทุจริต อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบที่สูง เด็กนักเรียนที่ไม่มีเงินก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะไปสอบแข่งขันได้ ซึ่งเกิดความไม่เท่าเทียมกันเกิดขึ้น

๘. ปัญหาด้านการสมัครสอบทาง Internet เพียงอย่างเดียว ทำให้เด็กพลาดโอกาสการสมัครสอบได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงควรที่จะมีศูนย์รับสมัครสอบในส่วนภูมิภาค ให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างเด็กนักเรียนทั่วประเทศ

- ประเด็นอื่น ๆ

๑. โครงการติวเข้มเติมเต็มความรู้ หรือติวเตอร์ชาแนล ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เด็กนักเรียนทั่วประเทศมีโอกาสได้รับการเรียนการสอนแบบเดียวกันในโรงเรียนกวดวิชา มาสอนออกอากาศทางทีวี แต่อีกแง่มุมหนึ่ง เป็นการสนับสนุนให้เด็กนักเรียนต้องการไปเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น เพราะเมื่อเรียนทางทีวีไม่เข้าใจ หรือจบบันทึกไม่ทัน และไม่มีคู่มือหนังสือ จำเป็นต้องการไปเรียนกับครูติวเตอร์คนนั้น ๆ โดยเฉพาะติวเตอร์ที่มีชื่อเสียง ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการเรียนการสอนมากขึ้น ส่งผลให้เด็กนักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเรียนกวดวิชาจำนวนมาก เพราะต้องการสอบติดเข้ามหาวิทยาลัยตามที่ต้องการ

๒. ระบบเทคโนโลยีไม่เอื้ออำนวย เช่น ระบบการพิมพ์ใบสมัครสอบ ไม่มีการ update ทำให้เด็กนักเรียนที่พิมพ์บัตรสอบออกมาก่อนแล้ว ไม่ทราบการเปลี่ยนแปลงใหม่ในบัตรสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ส่งผลให้เด็กนักเรียนไปสอบผิดสถานที่ หรือการพิมพ์ใบสมัครออกมาไม่ทันตามที่กำหนด เพราะต้องใช้คอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียวในการพิมพ์ ทำให้ไปห้องสอบล่าช้า เป็นต้น

๓. การตรวจสอบข้อสอบที่ชัดเจนและโปร่งใส เนื่องจากผลคะแนนสอบ GAT ทั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา มีความแตกต่างกันมากจนผิดสังเกต

๔. ควรมีนโยบายสร้างระเบียบวินัยการเรียนให้แก่เด็กนักเรียน เพราะว่าถ้าเด็กนักเรียนมีระเบียบวินัย ก็จะสนใจในหน้าที่ทุกอย่างที่ตนเองต้องปฏิบัติตามระเบียบ

๕. การเฉลยข้อสอบของแต่ละวิชาพร้อมกับเหตุผล จะทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น และสามารถมีโอกาสโต้แย้ง หรือการศึกษาว่าผิดอย่างไร เพื่อให้เข้าใจได้อย่างถูกต้องต่อไป

๖. การให้นักวิชาการสร้างระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่เหมาะสมก่อน แล้วนำมาเปลี่ยนใช้พร้อมกันทั่วประเทศ โดยการรับฟังความคิดเห็นผู้ที่ได้รับผลกระทบและนำมาประมวลปรับใช้ให้เหมาะสม เพราะการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาทำให้เด็กนักเรียนเกิดความสับสน

- ประเด็นอื่น ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(สรุปและเรียบเรียงโดย : พันโท นายแพทย์ กมล แสงทองศรีกมล อนุกรมการฯ)

- ระบบสอบเอนทรานซ์เดิมมีปัญหาคือ

- สอบได้ครั้งเดียว
- มีข้อสอบมาก
- ข้อสอบยาก

ดังนั้น จึงมีการเปลี่ยนแปลงระบบการสอบมาเป็น ONET ANET ซึ่งมีการแจ่งล่วงหน้าถึง ๓ ปี กว่า โดยบอกผ่านครูแนะแนวของแต่ละโรงเรียน

- เดิมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ไม่ต้องเรียนก็ได้ สามารถใช้การสอบเทียบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยได้ ทั้งที่กระทรวงศึกษาได้ปรับปรุงระบบการศึกษาเป็น Child-centered ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ยืนยันว่าได้ทำแล้ว จึงมีความคิดเห็นให้เอาผลการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ (เป็นองค์ประกอบคัดเลือกบุคคลเข้ามหาวิทยาลัย)

- ระบบแอดมิชชั่น (Admissions) เป็นระบบใหญ่ของประเทศ มีบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ

๑. กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ให้ GPAX ซึ่งแจ้งว่าแทบไม่มีโรงเรียนที่ปล่อยเกรดแล้ว แต่แท้จริงยังมีแอบแฝงอยู่จำนวนมาก

๒. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ซึ่งศาสตราจารย์ ดร. อุทุมพร ถูกขอร้องให้ช่วยจัดสอบ GAT/PAT ให้ด้วย เนื่องจากจัดทำสอบ ONET อยู่แล้ว

๓. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.)

- การตอบคำถามเรื่องสถานที่สอบ เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนมากถึง ๒๐๐,๐๐๐ คน จึงอาจต้องสอบข้ามจังหวัดบ้าง

- เรื่องความยากง่ายของข้อสอบ GAT/PAT ซึ่งแจ้งว่า อาจารย์ที่ออกข้อสอบ GAT/PAT เป็นชุดเดียวกันกับอาจารย์ที่เคยออกข้อสอบเอนทรานซ์ อาจารย์ที่เคยออกข้อสอบเดิมก็ยังออกข้อสอบให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) แสดงว่าข้อสอบเอนทรานซ์เดิมแต่ละปีก็คงยากง่ายไม่เท่ากันเช่นกัน

- ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายหลักคือการจ่ายให้เจ้าหน้าที่คุมสอบ เนื่องจากต้องใช้เจ้าหน้าที่คุมสอบจำนวนมาก ในแต่ละปีจะมีการจัดงบประมาณให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ๒๐๐ ล้านบาท ทางที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) กำลังพิจารณาปรับ เพราะจำหน่ายเงินดังกล่าวเป็นการประเมินการขึ้นต้น

- ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้มีมติแล้วว่า ต่อไปนี้จะกำหนดให้เฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เท่านั้น จึงจะมีสิทธิ์ สอบ GAT/PAT จะไม่ให้มีนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มาสอบอีก โดยจะกำหนดการสอบเป็น ๓ รอบ และสามารถเก็บผลการสอบไว้ได้ ๒ ปี

- เรื่องการใช้คะแนนจาก GPAX

การใช้คะแนน GPAX ตอบสนองนโยบายของประเทศได้ขั้นหนึ่ง พบว่า การย้ายถิ่นลดลง แต่เดิมเด็กต่างจังหวัดแย่งกันเข้าโรงเรียนมีชื่อในกรุงเทพฯ เช่น เตรียมอุดมศึกษา สวนกุหลาบ จะเห็นว่าเราใช้ผลการเรียนจากมัธยมปลายเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกถึงร้อยละ ๖๕ ทั้งคะแนน GPAX GPA และการสอบ ONET ซึ่งถือเป็นการสอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ทดสอบความรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่มาจากระบบโรงเรียน

- นโยบายของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้มีข้อยุติไปแล้วทั้ง ๒ ปีการศึกษา คือในปีการศึกษา ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ คือการพยายามทำมาตรฐานให้ดีขึ้น เปิดโอกาสให้แต่ละคณะตกลงกันเอง บางคณะอาจพิจารณาใช้คะแนนสอบ GAT ๔๐% PAT ๑๐% บางคณะอาจสอบ GAT อย่างเดียว ๕๐% ก็ได้

- ปัญหาการสอบตรง ชี้แจงว่าปัญหา คือ แต่ละมหาวิทยาลัยแย่งเพียงเด็กเก่ง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มีโครงการข้างเผือก แม้ฟ้าหลวงก็มีสอบตรงให้นักเรียนในพื้นที่ได้มีโอกาส การมองอย่างเดียวไม่ถูกต้อง เนื่องจากการสอบตรงมี ๒ ประเภท

- แนวทางของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ในปัจจุบันคือจะไม่ให้รับตรงเกิน ๕๐% ถ้าคณะได้รับตรงไป ๗๐ % แล้ว ก็ขอไม่ให้เพิ่มขึ้นอีก เราทราบดีว่าการสอบตรงเป็นการจำกัดโอกาสทางการศึกษา โดยเด็กนักเรียนที่อยู่เบตง ต้องการสอบเข้าเรียนต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะอย่างไร ซึ่งทปอ. จะขอให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดสอบตรงโดยใช้คะแนนจากการสอบ GAT/PAT โดยทราบว่า มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นั้น องค์กรก็ดี เด็กดี (นักเรียนที่ผลการเรียนดี มีคุณภาพ) ก็ต้องแย่งกันสอบตรงเข้ามาอยู่แล้ว

- การสอบแอดมิชชัน (Admissions) นั้น มีคนได้เสีย (ผลประโยชน์) มากตั้งแต่ นักเรียนต่างจังหวัด นักเรียนในกรุงเทพฯ โรงเรียนกวดวิชา รวมไปถึงโรงเรียนทั่วประเทศ ต่างคนต่างคิดไปคนละอย่าง การออกแบบระบบต้องตอบสนอง ทิศทางการศึกษาและนโยบายของรัฐ เช่น สอบหลายครั้ง รู้คะแนนก่อนตัดสินใจ รักษาระบบเพื่อให้นักเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ละคณะเลือก (บุคคลเข้าศึกษาต่อ) ได้ลดความเครียด

- ระบบการสอบคัดเลือกจริงเพียงจะเปลี่ยน และถือเป็นโครงสร้างหลัก ดังนั้น จะใช้เป็นการถาวรตลอดไป จะมีเปลี่ยนบ้างก็เฉพาะสัดส่วนของการสอบ GAT/PAT ของแต่ละคณะ เช่น คณะสถาปัตยกรรม การจัดสัมมนา ก็จะน้อยลงเช่นกัน

โครงการเสวนา เวทีวุฒิสภาประชาชน ครั้งที่ ๑๐

เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”

จัดโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา
ร่วมกับ

คณะกรรมการการศึกษา ตรวจสอบเรื่องการทุจริต และเสริมสร้างธรรมาภิบาล
คณะกรรมการการยุติธรรมและตำรวจ และคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา
วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ - ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๑. หลักการและเหตุผล

การให้โอกาสทางการศึกษากับนักเรียนให้มีสิทธิที่เท่าเทียมกัน ถือเป็น “สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา” ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้การรับรองไว้ใน หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๘ มาตรา ๔๙ โดยบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย..” อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกรณีที่มีนักเรียนจำนวน ๒๒,๐๐๐ ราย ชำระเงินค่าสมัครทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ไม่ทันตามกำหนด ทำให้ถูกตัดสิทธิจากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒ และหลายฝ่ายได้มีความพยายามที่จะเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อให้พิจารณาขยายระยะเวลาการชำระค่าสมัครทดสอบให้แก่เด็กนักเรียนทั้ง ๒๒,๐๐๐ ราย โดยการคิดค่าปรับสำหรับนักเรียนที่จ่ายเงินล่าช้า เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถือเป็นการให้โอกาสทางการศึกษากับนักเรียนแต่กลับไม่เป็นผล จนส่งผลให้นักเรียนบางส่วนต้องเสียสิทธิในการเข้าทดสอบเพื่อศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย นั้น

คณะกรรมการฯ ได้เล็งเห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางการศึกษาและอาจขยายวงกว้างจนกลายเป็นเรื่องที่กระทบต่อระบบการศึกษาของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น เพื่อเป็นการระดมความคิดเห็น สรุบทบทเรียนและปัญหาจากการดำเนินการในแต่ละปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับสภาพปัญหา ซึ่งเกิดจากระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา จึงเห็นสมควรจัดการเสวนาเรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย” ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นเวทีให้วุฒิสภาสามารถรับฟังและเข้าถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูงเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของนักเรียน
๒. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสานร่วมมือระหว่างหน่วยงาน องค์กรและประชาชน ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ เกี่ยวกับสิทธิของนักเรียนในการเข้าศึกษาต่อตามระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
๓. เพื่อนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการเสวนาไปประกอบเป็นแนวทางการพิจารณาปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาให้เกิดคุณภาพและให้นักเรียนมีสิทธิได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน
๔. เพื่อสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ ระหว่างวุฒิสภากับหน่วยงาน องค์กรและประชาชน

๓. วัน เวลา และสถานที่จัดเสวนา

วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ
หมายเลข ๓๐๖ - ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๔. ผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๕๐ คน ประกอบด้วย

- ประธานคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
- สมาชิกวุฒิสภา
- ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ
- ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ผู้แทนจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- ผู้แทนจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้แทนจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- อธิการบดีมหาวิทยาลัย
- ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- ตัวแทนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา
- ตัวแทนครู/อาจารย์ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล
- สมาคมผู้ปกครอง
- สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป

๕. งานประมาณการดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๖. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

๗. วิธีดำเนินการ

๑. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการเสวนา
๒. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรและตัวแทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง
๓. เชิญผู้เข้าร่วมสัมมนา จัดเตรียมอุปกรณ์เอกสารประกอบและสถานที่จัดเสวนา
๔. เปิดให้มีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
๕. สรุปผลการเสวนาเพื่อรวบรวมสาระสำคัญที่จะจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่อไป

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. หน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน นักเรียน และประชาชนทั่วไป ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงระบบการศึกษาของประเทศไทยอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เด็กเรียนมีสิทธิและเสรีภาพ ตลอดจนได้รับความคุ้มครองทางด้านการศึกษามากยิ่งขึ้น

๒. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและประชาชนเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาจากกรณีการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในทางการศึกษา

กำหนดการเสวนา เวทีวุฒิสภาประชาชน ครั้งที่ ๑๐

เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย”

จัดโดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

ร่วมกับ

คณะกรรมการการศึกษา ตรวจสอบเรื่องทุจริต และเสริมสร้างธรรมาภิบาล วุฒิสภา

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ - ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา	ลงทะเบียน
๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๐ นาฬิกา	ชี้แจงสาระสำคัญและเปิดการเสวนา โดย • นายสมชาย แสวงการ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครอง ผู้บริโภค วุฒิสภา
๐๙.๑๐ - ๑๔.๓๐ นาฬิกา	อภิปราย เรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็ก กับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย” โดย ๑. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๒. นางศศิธร อหิงสโก ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ นักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๓. พท.พญ. กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี ประธานเครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อ การปฏิรูปการศึกษา ๔. พท.นพ. กมล แสงทองศรีกมล แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาจิตวิทยา เด็กและวัยรุ่น ๕. นายอำนาจ สุนทรโชติ ประธานชมรมค่านิยมเพื่อสร้างชาติ
๑๔.๓๐ - ๑๕.๓๐ นาฬิกา	เปิดเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
๑๕.๓๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา	สรุปผลการเสวนา

หมายเหตุ เป็นการเสวนาติดต่อกัน ๗ ชั่วโมงติดต่อกัน โดยมีอาหารว่างบริการเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

และ ๑๔.๓๐ นาฬิกา อาหารกลางวันบริการเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

สรุปประเด็นการเสวนาทางวิชาการ
เรื่อง “เอเน็ต..ไอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคต
การสอบเข้ามหาวิทยาลัย”

จัดโดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา
ร่วมกับ

คณะกรรมการการศึกษา ตรวจสอบเรื่องทุจริต และเสริมสร้างธรรมาภิบาล วุฒิสภา
คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ - ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

จากกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง เพื่อให้ผู้สมัครซึ่งเป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้นำผลคะแนนดังกล่าวไปพิจารณาพร้อมกับคะแนนส่วนอื่นๆ ยื่นประกอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีปฏิทินแจ้งกำหนดการรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึง ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ และให้มีการสมัครด้วยวิธีออนไลน์เพียงทางเดียวโดยให้ชำระเงินค่าสมัครผ่านทางธนาคารหรือที่ทำการไปรษณีย์ไทย และต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีนักเรียนผู้สมัครทดสอบจำนวน ๒๒,๐๐๐ ราย ชำระเงินค่าสมัครทดสอบดังกล่าวไม่ทันตามกำหนด ส่งผลให้ถูกตัดสิทธิ ไม่สามารถเข้าทำการทดสอบ และขาดสิทธิในโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาตามตั้งใจไว้

โดยหลังจากที่ปัญหานี้ได้ถูกเปิดเผยต่อสาธารณชน ประกอบกับการที่นักเรียนและผู้ปกครองจำนวนมากได้ออกมาเรียกร้องขอความเป็นธรรมต่อนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ สกอ. เพื่อขอให้พิจารณาตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งให้มีการทบทวนโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและสิทธิ ในโอกาสทางการศึกษาอันพึงมีพึงได้อย่างเท่าเทียมกันของนักเรียนเป็นสำคัญ หากกลับไม่เป็นผล ในขณะเดียวกันหลายฝ่ายก็ได้ตั้งข้อสังเกตที่สะท้อนถึงข้อบกพร่องและผิดพลาดทั้งในด้านของระบบการทดสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และในด้านของการปฏิบัติต่างๆ เช่น

- การกำหนดให้ทำการสมัครและชำระเงินเฉพาะด้วยวิธีออนไลน์เพียงวิธีเดียวเป็นข้อจำกัดต่อโอกาสทางการศึกษาของเด็กนักเรียน โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ยากลำบาก กับความรู้ทางเทคโนโลยีที่เพียงพอ และเยาวชนในพื้นที่ชนบทห่างไกล

- วันกำหนดหมดเขตชำระเงินไม่ได้ปรากฏไว้อย่างชัดเจนในครั้งแรก เมื่อมีปฏิทินออกมาอีกภายหลังจากวันเริ่มต้นรับสมัคร จึงได้ระบุวันหมดเขตชำระเงิน ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้สมัครก่อนหน้านี้ไม่ได้รับทราบถึงกำหนดวันหมดเขตชำระเงิน ที่มีได้มีการระบุไว้แต่แรก เป็นต้น

ในการนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา ได้เล็งเห็นว่า การให้โอกาสทางการศึกษาของบรรดาเยาวชนทั้งมวล ถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างสูงต่ออนาคตของทั้งเด็ก เยาวชนและของประเทศชาติเป็นส่วนรวม รวมทั้งยังถือว่าเป็น “สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา” ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้การรับรองไว้ในหมวด ๓ เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๘ มาตรา ๔๙ โดยได้บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่า..” ดังนั้น กรณีดังกล่าวข้างต้นจึงถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางการศึกษา ซึ่งหากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมิได้ให้ความสนใจด้วยประการใด ๆ แล้ว ปัญหาดังกล่าวนี้ ก็อาจจะขยายวงกว้างจนกลายเป็นวิกฤตที่กระทบต่อ ระบบการศึกษาของประเทศไทยในอนาคต

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา จึงได้จัดเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “เอเน็ต..โอเน็ต : การละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กกับอนาคตการสอบเข้ามหาวิทยาลัย” ขึ้น เพื่อเป็นการระดมความคิดเห็น และเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของหน่วยงาน นักวิชาการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การ สรุบทเรียนและสภาพปัญหาของกรณีการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของชาติ จากการดำเนินการสอบคัดเลือกนักศึกษาของประเทศไทยในแต่ละปีที่ผ่านมา โดยมีได้จำกัดแต่เพียงเฉพาะตัวอย่างจากระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET : Advance National Education Testing) หรือการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Education Testing) เท่านั้น โดยการเสวนาดังนี้มีตัวแทนเข้าร่วมเสวนาประกอบด้วย

- ตัวแทนภาครัฐ ได้แก่ ตัวแทนสมาชิกวุฒิสภาและตัวแทนจากหน่วยงานของรัฐ
- ตัวแทนจากภาควิชาการ ได้แก่ ตัวแทนครูระดับชั้นมัธยมศึกษา
- ตัวแทนภาคประชาชน ได้แก่ นักเรียน ผู้แทนเครือข่ายปกครองและบุคคลทั่วไป

จากการเสวนาในหัวข้อดังกล่าวมีประเด็นที่น่าสนใจอยู่หลายประเด็นที่สามารถนำไปศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหารวบรวมข้อเสนอแนะผ่านไปยังองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีสรุปประเด็นสาระสำคัญของการเสวนา ดังนี้

● ทิศนะของสมาชิกวุฒิสภา (ตัวแทนภาครัฐ)

๑. การสอบคัดเลือกในระบบเอเน็ต โอเน็ต เป็นการแข่งขันในลักษณะของการแพ้คัดออก ซึ่งถือเป็นระบบที่ทำลายจินตนาการของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่มีความสุขกับการเรียน ขณะเดียวกันก็ถูกมองว่าเป็นการทำพานิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมทางการศึกษามากกว่าที่นักเรียนจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

๒. ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือ “แอดมิชชั่น” ยังถูกมองว่าเป็นระบบที่ไม่ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเท่าที่ควร ดังนั้น ทางกระทรวงศึกษาจึงควรรหาทางปรับปรุงแก้ไข อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบยังเห็นว่าการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อด้วยระบบกลางการรับนักศึกษา ยังมีความจำเป็นเพราะเป็นระบบที่น่าเชื่อถือ ยุติธรรม โปร่งใสและฝากนักเรียน

ไม่ได้นั้น ทางกระทรวงศึกษาควรมีการพิจารณาร่วมกับมหาวิทยาลัยในการแก้ไขหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการปรับค่าน้ำหนักคะแนนที่เหมาะสมในแต่ละคณะวิชา เช่น องค์กรประกอบและค่าน้ำหนักที่จะต้องใช้กับคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษา (GPAX : Grade Point Average) ร่วมกับการทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT: General Aptitude Test) และการทดสอบความถนัดทางวิชาชีพ/วิชาการ (PAT : Professional Academic Test)

๓. ควรมีการผลักดันระบบการศึกษาในห้องเรียน และปรับหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเป็นเอกภาพและมีมาตรฐานที่เท่ากัน โดยมุ่งเน้นวิชาความถนัดของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ควรที่จะสอดคล้องหรือเอื้อประโยชน์ให้การเรียนการสอนในระดับมัธยมด้วย

● ทิศนะของตัวแทนนักวิชาการ และตัวแทนประชาชน

๑. ระบบการสอบคัดเลือกเพื่อรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในปัจจุบัน เช่น ระบบโอเน็ต เอเน็ต หรือ GAT/PAT อาจเป็นระบบที่เพิ่มปัญหาและกรณีที่นักเรียนจะถูกละเมิดสิทธิมากขึ้น เช่น ด้านคุณภาพและโอกาสที่เท่าเทียมกันด้านการศึกษา หรือด้านจิตใจที่เกิดจากความเครียดของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น

๒. การใช้ระบบ GAT/PAT ในปี ๒๕๕๓ ไม่ใช้การแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด หากแต่จะเพิ่มปัญหา ดังนี้

ด้านคุณภาพ คือ นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญาและมีไอคิวที่ลดลงเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเด็ก โดยนักเรียนไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการเรียนที่สำคัญที่สุดหรือได้ศึกษาตามความถนัดของตน เพราะต้องสอบและเรียนในวิชาที่มีแต่เนื้อหา แต่ไม่มีการฝึกงานหรือผ่านประสบการณ์ในทางปฏิบัติเลย

ด้านโอกาสและความเท่าเทียมในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ คือ ข้อสอบเอเน็ต มักจะมีแนวทางการสอบและการออกข้อสอบอยู่ในโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้น นักเรียนจึงต้องพยายามเข้าเรียนกวดวิชาซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ในขณะที่นักเรียนที่ยากจนหรือด้อยโอกาสมักจะไม่ได้รับโอกาสดังกล่าว

ด้านจิตใจ คือ นักเรียนขาดพัฒนาการตามวัย ส่วนใหญ่ขาดความสุขเพราะต้องใช้เวลาส่วนมากกับการเรียนและการเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา

๓. การใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือ “โอเน็ต” ในการพิจารณาปรับเกรด โดยใช้เกณฑ์ของโรงเรียนแต่ละแห่ง เห็นว่าเป็นการสุ่มเสี่ยงต่อความไม่เป็นธรรม แต่หากให้บุคคลเป็นผู้กำหนดก็อาจมีปัญหากับเรื่องของความไม่โปร่งใสที่อาจเกิดขึ้น

๔. ในการจัดสอบ ควรมีการพิจารณาจัดการสอบและคัดเลือกในแต่ละปีการศึกษาจำนวน ๓ ครั้ง คือ ในเดือนตุลาคม มีนาคม เมษายน และจัดสอบพร้อมกันทุกมหาวิทยาลัย โดยแบ่งวิธีการสอบ ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การสอบระบบโควตาโดยตรง (ร้อยละ ๖๐)

เป็นการเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้รับนักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามคณะหรือสาขาของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ โดยวิธีการสอบเข้าจะกำหนดวิชาสอบตามที่จะต้องใช้ในสาขานั้น ๆ

ครั้งที่ ๒ การสอบตามระบบ Admissions (ร้อยละ ๔๐)

เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกภูมิภาคได้มีสิทธิที่จะเลือก มหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการสอบเข้า โดยสำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ควรจะมีการประชุมหาข้อยุติเกี่ยวกับวันเวลาที่แน่ชัด วิธีการรับสมัคร การสอบข้อเขียน การสัมภาษณ์ การรายงานตัวและรายวิชาที่จะใช้สอบ กำหนดค่าน้ำหนักรายวิชาหลักและวิชาพื้นฐาน

ครั้งที่ ๓ การสอบรับตามจำนวนที่คณะมีที่นั่งเรียนว่างอยู่

เป็นการสอบเพื่อให้นักเรียนที่เหลือจากการสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ มีโอกาสสมัครเรียนให้ตรงกับคณะที่สนใจและยังว่างอยู่ โดยให้มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อคณะ/สาขาที่ยังว่างโดยการประกาศการรับสมัครในลักษณะ “The first come The First served”

๕. เกี่ยวกับประเด็นเกี่ยวกับเอกภาพของมหาวิทยาลัย ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทอป.) ควรที่จะจะมีการประชุมเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับวันเวลาที่แน่ชัดการรับสมัคร การสอบข้อเขียน การสอบภาคปฏิบัติ การสอบสัมภาษณ์ การรายงานตัวให้ตรงกันและให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาก่อนการรับสมัคร Admissions

๖. สำหรับการสอบวิชาความรู้พื้นฐานของนักเรียน เป็นภารกิจของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่จะต้องดำเนินการจัดสอบให้มีมาตรฐาน ไม่ควรมีการสอบบ่อย ๆ เพราะการสอบด้วยข้อสอบชุดเดียวกันทั่วประเทศก็เป็นดัชนีชี้วัดถึงคุณภาพของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

● ทศนะของตัวแทนประชาชน

๑. กระทรวงศึกษาธิการควรมีการติดตามคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการสอนที่จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องหาที่เรียนเพิ่มเติม เพราะจำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้น ถือเป็นภาพที่สะท้อนถึงความล้มเหลวระบบการศึกษาในโรงเรียนในปัจจุบัน และเป็นการที่นำมาซึ่งความเสื่อมสลายของความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครอบครัว

๒. ควรมีการให้โอกาสทางการสอบกับนักเรียนให้มีทางเลือกมากขึ้น เช่น สำหรับนักเรียนที่สอบได้คะแนน GPA น้อย ก็อาจพิจารณาให้คะแนนการสอบโอเน็ตเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีแรงจูงใจในการที่จะกลับมาสอบอีกครั้งหนึ่ง

๓. ข้อสอบคัดเลือกในแต่ละปีมักจะมีมาตรฐานที่ไม่เท่ากัน อีกทั้งการออกข้อสอบความถนัดทั่วไป (GAT) และข้อสอบความถนัดทางวิชาชีพ/วิชาการ (PAT) เป็นที่สังเกตว่าข้อสอบดังกล่าวขาดส่วนของการคิดวิเคราะห์และการใช้เหตุผล รวมถึงขาดข้อสอบทางจิตวิทยาและการวิจัยถึงความเหมาะสมที่ใช้ในการทดสอบ

๑. ข้อเสนอต่อการดำเนินการต่อไป

รัฐบาลควรเร่งให้มีการพิจารณาแก้ไขปัญหาระบบการศึกษาและการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระบบอุดมศึกษา เพื่อป้องกันมิให้เกิดกรณีของการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการควรเสนอให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ยกเลิกกรณีการเปิดสอบ GAT และ PAT ในปี ๒๕๕๓ เนื่องจากระบบดังกล่าวนี้ไม่ได้แตกต่างจากระบบเอนีต โอเน็ต กล่าวคือ แม้ว่าการสอบคัดเลือกจะทำให้ได้นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ แต่นักเรียนเหล่านั้นอาจจะไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านหรือความถนัดในวิชาที่เข้าศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยต้องการ

๒. รัฐบาลควรมีความชัดเจน เกี่ยวกับมาตรการทางการศึกษาของเยาวชนไทยในอนาคต และควรจะต้องจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อให้เป็นไปตามสิทธิทางการศึกษาซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติรับรองไว้

๓. รัฐบาลควรมีการสนับสนุน เกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่ด้อยโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การพิจารณายกเลิกการจัดเก็บภาษีตำราเรียนจากต่างประเทศ การสนับสนุนอุปกรณ์ด้านสื่อสารสนเทศ คอมพิวเตอร์พกพาขนาดเล็ก เป็นต้น

๔. รัฐบาลควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมปลาย โดยลดจำนวนวิชาที่มีเนื้อหาสาระซ้ำซาก และเน้นวิชาตามความถนัดให้มากขึ้น รวมทั้งให้นักเรียนได้มีการทดลองปฏิบัติในสาขาที่จะเข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

๕. ควรมีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มประสิทธิภาพ และเน้นให้ครูแนะแนวเข้ามามีบทบาทในการศึกษาของนักเรียนมากขึ้น

แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (Admissions)

และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาล

ในโครงการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง “ผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษาของเด็ก จากการใช้ระบบ Admissions”

วันศุกร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2552 เวลา 09.00 – 15.00 นาฬิกา

ณ ห้องรับรองหมายเลข 1 – 2 ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 2

ส่วนที่ 1 รายละเอียดสถานะผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ..... อายุ.....ปี อาชีพ..... (นักเรียน / ผู้ปกครอง / ครู) ระดับการศึกษา.....

ที่อยู่จังหวัด..... ทราบข่าวการจัดงานจาก.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อระบบการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (Admissions)

รูปแบบการสอบ (เลือกได้ 1 แบบ)	เห็นด้วย	ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ
<u>แบบ A</u> GPAX 10% O-NET 10% GAT/PAT 80%		
<u>แบบ B</u> GPAX 0% O-NET 0% GAT/PAT 100%		
<u>แบบ C</u> GPAX > 20% GAT PAT < 80 %		
<u>แบบ D</u> วิธีการสอบและวิชาที่สอบเหมือนระบบ เอ็นทรานซ์ (สอบ 100% เน้นวิเคราะห์และไม่ยาก เกินหลักสูตร)		
<u>แบบ E</u> อื่นๆ ระบุ		
ค่าธรรมเนียมในการสมัครสอบ GAT PAT สมัครได้ไม่เกิน 3วิชา	200 / ครั้ง ทุกวิชา	
	500/ครั้ง ทุกวิชา	

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รูปแบบการสอน (เลือกได้ 1 แบบ)	เห็นด้วย	ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ
แบบ A แบบแยกสายวิทย์ สายศิลป์ (ของเดิมปี 2548)		
แบบ B แบบปัจจุบัน		
แบบ C แบบแยกสายวิทย์ สายศิลป์ (ของเดิมปี 2548) และให้มีวิชาเลือกอื่น ๆ มากขึ้น		

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นต่อเกณฑ์ระบบแอดมิชชัน (Admissions)

1. นักเรียนที่มีสิทธิ์สอบในระบบแอดมิชชัน (Admissions) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ม. 4 ม. 5 ม. 6 จบ

ม.6 แล้ว (มีสิทธิ์สอบในระบบ Admissions ปี พ.ศ. ระบุ.....)

2. ค่าสมัครสอบ (ตอบข้อใดข้อหนึ่ง)

ไม่คิดค่าใช้จ่าย

เหนารวมทั้งปี ไม่เกิน.....บาท

รายวิชาละ.....บาท

3. จำนวนครั้งที่จัดสอบ และเดือนที่จัดสอบ

จำนวน.....ครั้ง/ปี

ครั้งที่ 1 เดือน.....

ครั้งที่ 2 เดือน.....

ครั้งที่ 3 เดือน.....

ครั้งที่ 4 เดือน.....

4. องค์ประกอบ และสัดส่วนคะแนนสอบ

4.1 เกี่ยวกับเกรดเฉลี่ย ม.4 - ม.6 (GPAX)

4.1.1 เกรดเฉลี่ยมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

ไม่น่าเชื่อถือ

น่าเชื่อถือ

ไม่แน่ใจ/ไม่มีความคิดเห็น

4.1.2 วิธีการใช้ GPAX

- ไม่ใช้เลย
- ใช้เป็นองค์ประกอบในสัดส่วน.....% ของคะแนนทั้งหมด
- ใช้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ เช่น GPAX ไม่ต่ำกว่า 2.0
ปรับคะแนน GPAX ด้วยการนำมาคูณกับ O-NET
เช่น ถ้าให้น้ำหนัก GPAX + O-NET = 50%
นักเรียนที่สอบได้ GPAX 3.00 O-NET 60%
จะได้คะแนน $\frac{3}{4} \times 60/100 \times 50\% = 22.5$ คะแนน
- ใช้ GPA บางวิชา ใช้ GPA ทุกวิชา

4.2 เกี่ยวกับ O-NET

4.2.1 ผลการสอบ O-NET มีความน่าเชื่อถือในการคัดเลือกนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัยหรือไม่

- น่าเชื่อถือ ปานกลาง ไม่แน่ใจ/ไม่มีความคิดเห็น

4.2.2 วิธีการใช้ O-NET

- ไม่ใช้เลย
- ใช้เป็นองค์ประกอบในสัดส่วน.....% ของคะแนนทั้งหมด
ใช้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ เช่น O-NET ไม่น้อยกว่า 30%
ปรับคะแนน GPAX (ดูใน GPAX ข้อ 4.1.2)

4.2.3 จำนวนวิชาใน O-NET ที่ต้องการใช้

- ใช้คะแนนรวมทั้งหมดทุกวิชา
- ใช้คะแนนบางวิชาที่เกี่ยวข้อง 3 – 5 กลุ่มสาระ

4.3 เกี่ยวกับ GAT

4.3.1 ใช้เป็นองค์ประกอบในสัดส่วน

4.3.2 ระยะเวลาการสอบ ชั่วโมง/วิชา

4.3.3 ท่านที่เคยสอบ GAT ท่านคิดว่าข้อสอบยากไป/เกินหลักสูตร

- เหมาะสม ยาก/เกินหลักสูตร ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น

4.4 เกี่ยวกับ PAT

4.4.1 ใช้เป็นองค์ประกอบในสัดส่วน.....% ของคะแนนทั้งหมด (ระบุเป็นช่วงคะแนนก็ได้)

4.4.2 ระยะเวลาการสอบ..... ชั่วโมง/วิชา

4.4.3 วิชา PAT 2 (วิทยาศาสตร์) ควรแยกเป็น เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ ทั้งหมด

- ควร ไม่ควร ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น

4.4.4 เสนอให้มีการจัดสอบ PAT เพิ่มเติมในบางวิชา

1. 2. 3.

4.4.5 ท่านที่เคยสอบ PAT ท่านคิดว่าข้อสอบยาก/เกินหลักสูตรหรือไม่

เหมาะสม ยาก/เกินหลักสูตร ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น

5. ท่านคิดว่าระบบแอดมิชชัน (Admissions) มีผลกระทบต่อสิทธิและความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของท่านหรือไม่

ไม่กระทบสิทธิ

กระทบสิทธิ (รายละเอียด).....

.....
.....
.....

6. ท่านคิดว่า ระบบการสอบตรง มีผลกระทบต่อสิทธิและความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของท่านหรือไม่

ไม่กระทบสิทธิ

กระทบสิทธิ (รายละเอียด).....

.....
.....
.....

7. ท่านคิดว่าระบบแอดมิชชัน (Admissions) และการสอบตรง ทำให้มีการเรียนพิเศษเพิ่มขึ้นหรือไม่

เพิ่มขึ้น

ไม่เพิ่มขึ้น

8. การเรียนพิเศษ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันหรือไม่

เกิดความไม่เท่าเทียมกัน

ไม่มีผลกระทบ

ภาคผนวก ข.

คำสั่ง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ ๑๘ /๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทางการศึกษา
ของเด็ก จากการใช้ระบบการวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษา
ในระบบการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง(A-NET)และ
การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET)

ตามที่วุฒิสภา ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครอง
ผู้บริโภค ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ (๒๒) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความ
ร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรในด้านสิทธิมนุษยชน
ติดตาม ตรวจสอบการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ
การคุ้มครองผู้บริโภค ปัญหาความเดือดร้อนของผู้บริโภคและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการฯ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนกรณีไม่เห็นด้วยกับการ
ใช้ผลคะแนน O-NET, A-NET มาเป็นส่วนหนึ่งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากมีปัญหาเกิดขึ้น
แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมาตรการรองรับเพื่อแก้ไขปัญห ทำให้เด็กพลาดโอกาสในการสอบเข้า
มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิเด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ และขัดต่อ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของ
คณะกรรมการฯ บรรลุผลสำเร็จตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรมีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิทธิทาง
การศึกษาของเด็กจากการใช้ระบบ การวัดและประเมินผลมาตรฐานการจัดการศึกษา ในระบบการ
ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นสูง (A-NET)และการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน
(O-NET) โดยให้คณะกรรมการฯ ประกอบด้วย

๑. นายดวง อันทะไชย
๒. นายมณฑียร บุญตัน
๓. ดร. พิณลัทธิพร นาคสมบุรณ์
๔. ดร. บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ
๕. ดร. สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์

ประธานคณะกรรมการฯ
รองประธานคณะกรรมการฯ
อนุกรรมการ
อนุกรรมการฯ
อนุกรรมการฯ

/จ. พันโท แพทย์หญิงกมล....

๖. พันโท แพทย์หญิงกมลพรรณ ชิวพันธุ์ศรี อนุกรรมการฯ
๗. นาวาอากาศเอก นายแพทย์อิทธิพร คณะเจริญ อนุกรรมการ
๘. พันโท นายแพทย์กมล แสงทองศรีกมล อนุกรรมการ
๙. ผศ. นายแพทย์ ดุลย์ สิทธิสมวงศ์ อนุกรรมการ
๑๐. นายปรีดา ลำมะนา อนุกรรมการ

ให้คณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. พิจารณารวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิทางการศึกษาจากระบบทดสอบทางการศึกษาขั้นสูงและการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

๒. ดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหาและผลกระทบจากระบบการวัดและประเมินผล มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านผู้เรียน อันนำไปสู่การละเมิดสิทธิทางการศึกษา

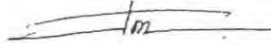
๓. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคประชาชน โดยเชิญบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณา ศึกษา รวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบการเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของผู้เรียน

๔. ส่งเสริมและผลักดันให้มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาให้มีคุณภาพและให้ประชาชนมีสิทธิได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

๕. รายงานผลสรุปของการพิจารณาศึกษาต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายสมชาย แสงการ)

ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ
และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
รับที่..๘ / ๒๕๕๒
วันที่ ๑๓ / ๑.๗ / ๕๒ เวลา ๘.๕๕ น
ส่ง.กลุ่มงาน.สำนัก.วุฒิสภา.ดำเนิน.การ

สมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ

51 หมู่ 17 บางนาตราดคม. 10 บางพลี สมุทรปราการ 10540
โทร. 081-2980284 , 086-8810408 โทร / แฟกซ์ 02-6511991 02-3752241 02-7637722
ตู้ ปณ. 260 คลองจั่น บางกะปิ กทม. 10240 www.parent-youth.net E-mail : kamolpar@yahoo.com

เครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ชมรมค่านิยมเพื่อสร้างชาติ

<http://www.buildingthailand.net> , E-mail: buildingthailand@hotmail.com โทร 0-850-911-999

วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เรื่อง การจัดการศึกษาและการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามอนุสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
และ ละเมิดสิทธิของเด็กและเยาวชน
และขอให้ยกเลิก การใช้ GPA GPAX ONET ในระบบแอดมิชชัน
กราบเรียน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา

ข้าพเจ้า พันโทแพทย์หญิง กมลพรรณ ชีวพันธ์ศรี ในฐานะ นายกสมาคม
เครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ ประธานเครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา และนาย
อำนวยการ ศูนย์ทริชิตี ประธานชมรมค่านิยมเพื่อสร้างชาติ ไคร่ขออนุญาต กราบเรียนให้
ท่านได้โปรดพิจารณาหาทาง แก้ไขปรับเปลี่ยน ระบบ การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ที่ใช้
ระบบแอดมิชชัน ที่จะใช้ คะแนนจาก ONET GPAX รวม 50 % PAT GAT อีก 50%
ข้อเท็จจริงคือ

1 การประกาศเกณฑ์แอดมิชชัน มีความผิดไม่เป็นไปตามกฎหมาย หลายประการ
รวมทั้งขัดหลักวิชาการ หลักการทางการแพทย์ และผลการวิจัยที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อ
ส่วนรวม ดังนี้

1.1 จากการจัดการศึกษา ซึ่งคือรากฐานที่แท้จริงในการแก้ปัญหาชาติ ผู้ที่มีอำนาจ
หน้าที่ ได้วางระบบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และระบบการศึกษา ที่ทำให้ร.ร. กวดวิชาได้เงิน
มหาศาล โดย สศช. ประเมินว่า ปี 50 เงินกวดวิชา กว่า 6,000 ล้านบาท

ปี 2551 ประเมิน โดย นายไพฑูรย์ สินสารัตน์ คาดว่ามีเงินหมุนเวียนไม่ต่ำกว่า 2.5
หมื่นล้านบาท จากการสำรวจของสสส.และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว ผู้ปกครองต้องส่งลูกเรียน
กวดวิชา กว่า 70% เอกสารแนบ 1

๑/๕๒

BKN-52

ตัวอย่าง ค่าเล่าเรียนกวดวิชา ขณะนี้ นักเรียนผู้หนึ่งต้องเรียนพิเศษ วิชา ภาษาไทย สังคม เทอมละ 2000 บาท กับ ครู ปิง ดาวอง ผ่านการ ดูเทป ไม่มีถ้าม เรียนสัปดาห์ ละสองวัน อังคาร พฤหัส 17.30-19.30 น. และเรียน วิทยุกายภาพ 2,500 บาท เรียนกับ VDO ครูอุ๊ เรียนวันอาทิตย์ 10.30-12.30 น และเรียนพิเศษอื่นๆ เพื่อให้ได้เกรดเฉลี่ย สูงๆ และทันเพื่อนๆ หากไม่กำหนดวิชานี้ ใน แอดมิชชั่น ก็ไม่ต้อง ไปเรียนพิเศษ เพิ่มเติม ดังการวิจัยของม. จุฬาที่ว่าผู้ปกครองต้องเสียเงิน มากขึ้น ผู้ปกครองบางคนต้องจ่ายค่ากวดวิชาปีละหนึ่งแสนบาท จะมากน้อยต่างกัน ตามฐานะ เพื่อต้องการให้ลูกตนเองมี โอกาสเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าผู้อื่น

1.2 มีผลการประเมิน ผลวิจัยของกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ แห่งประเทศไทย 25 สถาบัน ที่พบว่า จากการประกาศใช้ระบบแอดมิชชั่นมีผลกระทบ ทำให้เด็กมีคุณภาพในการเรียนใน มหาวิทยาลัยลดลง ได้เด็กไม่ตรงคณะ มากขึ้น อัตราการ สอบไม่ผ่านวิชาวิทยาศาสตร์ ในนิติปี หนึ่ง เพิ่มมากขึ้น พื้นฐานความรู้วิทยาศาสตร์ลดลง ทุกคณะ มากกว่า การสอบเข้ามหาวิทยาลัย แบบเอ็น ทร์านซ์ เอกสารแนบ...?

และ ผลวิจัยของดร.รัฐชาติ มงคลนาวิน ที่พบว่า เด็กลาออกกลางคันในระบบแอดมิชชั่น มากกว่า ระบบเอ็นทรีานซ์ เช่น อัตราการพักการเรียน(drop) วิชาฟิสิกซ์ของเด็กปี 1 คณะ วิทยาศาสตร์ จากการคัดเลือกโดยระบบ แอดมิชชั่น เมื่อปี พศ .2549 เพิ่มจากเดิมสูงถึงสี่เท่า เพราะเรียนไม่ไหว เช่น จาก เด็กปีหนึ่งที่มาจาก ระบบ เอ็นทรีานซ์ ปี 2548 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ถอนวิชาฟิสิกซ์ 41 คน เด็กจากระบบแอดมิชชั่น ปี 2549 ถอนวิชาฟิสิกซ์มากกว่า ถึง 4 เท่า (151 คน) ซึ่ง ทำให้สูญเสีย งบประมาณแผ่นดิน รวมทั้ง เป็นการปิดกั้นโอกาสของผู้อื่นที่มี ความสามารถมากกว่า และอยากจะมาเรียนในคณะเหล่านี้ การสูญเสียงบประมาณแผ่นดิน เมื่อเกณฑ์ ในระบบแอดมิชชั่นผิดพลาด ได้ เด็กไม่ตรงกับความสามารถที่เด็กมี

1.3 มีผลวิจัย โดยศูนย์ทดสอบและประเมิน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า จากการวิจัยใน โรงเรียนจำนวน 2538 แห่งพบมีการ ปล่อยเกรดสูง ถึง 1,224 โรงเรียน (47.39%) และกดเกรด 1,238 โรงเรียน (47.93%) ที่ ให้เกรดปกติมีเพียง 121 โรงเรียน (4.68%) (เอกสารแนบ 3) แสดงให้เห็นว่าการใช้ GPAX GPA มาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่มีความยุติธรรมต่อเด็กทั่ว ประเทศ

การที่ทปอ. ให้เหตุผลว่าเพื่อให้เด็กสนใจเรียนในห้องเรียน แต่ปัจจุบันไม่มีวิจัยยืนยันว่าเมื่อเรียนในห้องเรียนแล้วทำให้ศักยภาพเด็กเพิ่มขึ้น มีแต่ไอคิวเด็กลดลงเมื่อเรียนสูงขึ้น

เนื่องจากเน้นไปด้วยเนื้อหาสาระที่ต้องจดจำ แต่ไม่เน้นกระบวนการคิด การสร้างทักษะชีวิตจริง เช่น ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ กำหนดให้เด็กทุกคน ตั้งแต่ประถมปีที่หนึ่ง จนถึงมัธยมปีที่ หก เรียน แปรหมวดสาระ ได้แก่หมวด คณิตศาสตร์ หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดสังคมศึกษา(รวมเอาวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศาสนา เศรษฐศาสตร์ ฯ) หมวดศิลปศึกษา (ที่รวมเอา นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์) หมวดภาษาต่างประเทศ หมวดสุขศึกษา พลศึกษา หมวดการงานอาชีพและเทคโนโลยี (มีวิชางานบ้าน งานประดิษฐ์ งานช่าง งานเกษตร งานธุรกิจ) หมวดภาษาไทย รวมแล้วเป็น วิชาย่อย ๆ ไม่ต่ำกว่า 20 วิชา และมี 76 เกณฑ์มาตรฐาน เช่น หลายวิชาเรียนซ้ำๆ โดย เพิ่มเนื้อหาให้ลึกขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งก็ลึกเกินกว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้

การกำหนดให้สาระมากมายให้เรียน จนสอนและเรียนไม่ทัน รวมทั้งต้องสอบวิชามากมายในการเข้ามหาวิทยาลัย และครูที่มีคุณภาพไม่เพียงพอ เป็นการเอื้อต่อการกวาดวิชา โรงเรียนกวาดวิชาเพิ่มขึ้นมากมาย แต่ไม่ส่งประโยชน์ใดๆต่อศักยภาพของเยาวชน

แนวทางที่กระทรวง ศึกษา ที่ได้ดำเนินการในขณะนี้ ยังไม่มีผลวิจัยใดๆ หรือหลักฐานใดๆยืนยันว่าการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือให้เด็กเรียนในห้องเรียน แล้วจะเป็นคนเก่งคนดี มีความสุข สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา (มีแต่การวิจัยว่าไอคิวลดลงเรื่อยๆเมื่อยังเรียนสูงขึ้น)

จาก ผลวิจัยของสมองที่เขียนเรื่อง Teaching With the Brain in Mind โดย Dr. Eric Jensens (E mail : jlcbrain @ connectnet.com) ที่ว่า สมองจะพัฒนาได้ดี เมื่อเด็กเรียนโดย ให้ มีความเครียดน้อยที่สุด หลีกเลียงการให้การบ้านมากมาย การเรียนหลัง เลิกเรียน ฯลฯ และเด็กจะมีไอ คิวเพิ่มขึ้น เมื่อได้ร่วมคิดร่วมทำ กิจกรรม

และ จาก www.newhorizons.org Dr. Ronald Kotulak เขียนเรื่อง Learning How To Use the Brain (Paper presented at the "Brain Development in Young Children: New Frontiers for Research, Policy and Practice" Conference, Chicago, on June 13, 1996) ที่ว่าประเทศต่างๆทั่วโลก ไอคิวเพิ่มขึ้น {ยกเว้น แต่ประเทศไทยเรา ไอคิวลดลงไปเรื่อยๆเมื่อยังเรียนสูงขึ้น }

และหนังสือ Brain Longevity, เขียนโดย Dr. Dharma Singh Khalsa, M.D., ที่บอกว่าความเครียดทำลายสมอง ให้ความจำลดความสามารถในการเรียนลดลง (เอกสารแนบ.4.)

แม้จะอ้างว่าต่างประเทศใช้ระบบนี้ แต่ก็ไม่ใช่เป็นการสอบแบบประเทศไทย คือเรียกชื่อเหมือนกันแต่กรรมวิธีคือการสอบ คัดเลือก แต่สอบมากกว่าเก่า และหากใช้แอดมิชชั่น ประเทศไทยไม่เหมาะสมเพราะความยุติธรรมโปร่งใสไม่มี ทั้งในการให้คะแนนในชั้นเรียน และการคัดเลือกสมัครในมหาวิทยาลัย

1.4 วิจัยหลายสถาบัน ยิ่งเรียนสูงขึ้น โอคิวยิ่งลดลง เอกสารแนบ5..... ข้อ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 22 มาตรา 26 (1) (7) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ให้เด็ก กระทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้า อันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก เช่นการกำหนดเกณฑ์ในระบบแอดมิชชั่น ทำให้ผู้ปกครองและเด็ก ต้องจ่ายค่ากวดวิชามากขึ้น โรงเรียนกวดวิชาได้กำไรมากขึ้น แต่โอคิวเด็กลดลง ไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ และตามวัย และละเมิดสิทธิเด็ก ที่ต้องได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และความถนัด

1.5 ที่มาของระบบแอดมิชชั่น มีการละเมิดสิทธิเด็ก การ กำหนดหลักเกณฑ์ ใน ONET ให้สอบทุกวิชา ในแปดหมวดสาระ (ONET) กล่าวคือ

การจำกัดสิทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ สองขึ้นไป หรือผู้ที่ถูกรีไทร์ หรือผู้ที่ไม่ชอบในสาขาคณะเดิมที่เรียนอยู่ ไม่สามารถเข้าสมัครได้ เพราะ ให้ สอบ ONET ได้ครั้งเดียว ไม่สามารถ สอบแก้ตัวใหม่ได้ หากสอบได้เท่าใดก็ต้องเท่านั้นตลอดชีวิต

ซึ่ง รัฐไม่ทำตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี สมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งต้องทำตามสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีมาตราที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็ก เช่น

- มาตรา 31 สิทธิเด็กที่จะได้รับการพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าร่วมกิจกรรมในการเล่นและนันทนาการที่เหมาะสมตามวัย
- มาตรา 32 สิทธิเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ หรือกีดก่ายการศึกษาของเด็กหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเด็ก หรือพัฒนาการทางร่างกาย , สมอง , จิตใจ , ศิลธรรม , สังคมเด็ก ๆ

1.6 จากการใช้ ONET ค่าเกรดเฉลี่ย (จีพีเออีจ และจีพีเอ) ในชั้นมัธยมปีปลาย และ ANET ศาลปกครองสูงสุดได้กลับคำสั่งศาลปกครองกลาง ให้รับคำฟ้องคดีคำร้องที่ 74/2551 คำสั่งที่ 303/2551 เมื่อวันที่ 26 มิ.ย.2551 ที่ นักเรียน ใ้ ร่วมกันยื่นฟ้องที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และมหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้ง 21 แห่ง ที่ร่วมกันเปลี่ยนแปลงระบบการ

คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จากระบบการสอบคัดเลือกรวม(entrance) มาใช้ระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา (admission) โดยไม่เป็นธรรม และขัดต่อรัฐธรรมนูญ 2540 โดยขอให้ศาลพิพากษาให้ ยกเลิก การนำคะแนน ONET และการนำ จีพีเอเอ็กซ์ และจีพีเอ มาคิด คำนวณในระบบแอดมิชชั่น ด้วยเหตุผลที่ว่า ONET มีไว้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาของนักเรียนและโรงเรียน ไม่ได้มีไว้เพื่อการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และการให้สอบเพียง หนึ่งครั้ง ไม่มีการแก้ตัว เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก ตามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้มีหนังสือแจ้ง ไป และการคำนวณ GPA ไม่ถูกต้องยุติธรรม

เพราะฉะนั้น แอดมิชชั่นมีที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน เป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็น การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ]สุด ได้มีผลสำรวจความคิดเห็นของเยาวชนประชาชนพบว่า 86.77 % ไม่ เห็นด้วยกับระบบนี้ในปี 2553 เอกสารแนบ...๘.

ข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น ข้าพเจ้า บริสุทธิ์ใจที่อยากเห็นการพัฒนาเด็กเป็นไป บนความถูกต้อง มีหลักการ และมีความยุติธรรม มิใช่ให้เด็กต้องตกเป็นเครื่องมือหรือเหยื่อทางธุรกิจ ของใคร หรือถูกทำลายศักยภาพ ซึ่งหมายถึงศักยภาพคนในชาติที่ต้องตกต่ำ และด้อยกว่านานา อารยะประเทศ มีผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อปล่อยให้เนิ่นนานไปจะ เกิดความเสียหายต่ออนาคตของประเทศชาติ มาก ขึ้น

2 ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอให้ท่านพิจารณา เหตุและผล และข้อกฎหมายข้างต้น เพื่อ ประโยชน์ แก่อนาคตของเยาวชนของประเทศโดยรวม ขอท่านได้โปรดแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้อง โปรดพิจารณา คำเนินการ

2.1 ยกเลิกการใช้คะแนน ONET แปรหมวดสาระ และยกเลิกการใช้ GPAX ในระบบ แอดมิชชั่น เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แต่ให้ใช้จำนวน เวลาเรียนบังคับแทน และ ให้ใช้ ข้อสอบ เอ็นทรานซ์ หรือการใช้ GAT PAT ที่ไม่ยากเกินไปชั้นเรียนเด็ก มีวิเคราะห์มากขึ้น หรือ หากใช้ระบบแอดมิชชั่น (จะเรียกชื่ออะไรก็ได้แล้วแต่) ให้ใช้เฉพาะ GAT หรือ PAT 100 % ที่ไม่ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไป หรือให้มีคนกลาง เป็นประธาน ได้มาร่วมฟังปัญหาและหา ทางออกด้วยกัน โดยเร็วที่สุด และสัดส่วนของรายวิชาควรจะต้องเหมาะสมกับคณะที่จะเรียน วิชา ใดเกี่ยวข้องน้อย หรือไม่เกี่ยวข้องเลย ควรยกเลิก เช่น ยกเลิก การสอบคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ในสาขาคณะทางสังคม

2.2 ให้ลดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มากมาย และซ้ำซากลง ที่กำหนดให้ทั้ง เด็กเล็กช่วงชั้นที่หนึ่ง คือ ประถมหนึ่งถึงสาม ปัจจุบัน จำนวนเกณฑ์เหมือนกันคือ 76 มาตรฐาน แต่ ในความเป็นจริงธรรมชาติเด็กเล็กกว่า ควรมีเกณฑ์การชี้วัดที่ น้อยกว่าเด็กมัธยมปลาย

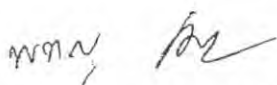
และในชั้นมัธยมปลาย ขอให้ยกเลิกการบังคับในชั้นมัธยมปลาย ที่ให้เรียนในวิชาที่ไม่ชอบ ไม่ถนัด ซ้ำซาก และเรียนมาแล้ว ในชั้นมัธยมต้น ขอให้มิวิชาเลือกตามความถนัดและสนใจของผู้เรียน ตามกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาและคุ้มครองเด็ก และมีวิชาแกนกลางไม่กี่วิชา ไม่ใช่ 8 หมวดสาระดังที่เคยเป็นมา เช่นที่ นักเรียนบางคน ไม่ชอบ วิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์ แต่ต้อง ถูกบังคับให้เรียนทุกอย่างที่ได้เคยเรียนมาในชั้นม.ต้นแล้ว

อาจจะกลับใช้หลักสูตร โรงเรียนนำร่อง แทน ซึ่งเป็นการพัฒนาตามหลักการพัฒนาเด็ก เป็นศูนย์กลาง มากกว่าปัจจุบัน (ซึ่งคิดว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2544) และยกเลิกบางวิชา ที่ซ้ำซากไม่มีประโยชน์ ได้เคยเรียนมาแล้ว ไม่เกี่ยวกับคณะที่จะเรียนในมหาวิทยาลัย ให้มีวิชาเลือก ได้หลากหลาย ตามธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความชอบความถนัดไม่เหมือนกัน เพื่อจะได้ให้มีเวลาได้ พัฒนาในสาขาที่ชอบ และมีเวลาพักผ่อนตามวัย เด็ก และมีเวลา ได้สร้างกระบวนการคิด และค้นคว้า ครุจะ ได้มีเวลาสอนเด็กเต็มทีตามความเป็นถนัด ที่เขาชอบ เพื่อให้เขามีคุณภาพได้มากขึ้น และไม่เป็นการให้ครูมีภาระมากเกินไป โดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับเด็กและครู เลย

ดังนั้น ข้าพเจ้า จึงใคร่ขอความกรุณาต่อท่าน โปรดพิจารณา จาก ข้อเท็จจริงและ เอกสาร หลักฐาน ที่ได้ส่งมาด้วยนี้ ขอได้โปรดพิจารณา แก้ไขปัญหา ระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เพราะ จะเกิดความเสียหายต่ออนาคตเยาวชนที่เป็นกำลัง ของบ้านเมือง ในอนาคต

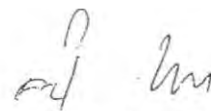
จึงขอกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา เพื่อประโยชน์ต่ออนาคตของชาติต่อไป
ขอ กราบขอบพระคุณยิ่ง ควรมิควรแล้วแต่จะ โปรด

ขอแสดงความนับถือ

พท.พญ. กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี

ประธานเครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา

นายอำนาจ สุนทรโชติ

ประธานชมรมค่านิยมเพื่อสร้างชาติ

โทร 081-2980284

เพลงบรู๊พพ่อแม่ 72% ส่งลูกก้าวศึกษา

● คาด 4 ล้านคน-เงินสะพัด 2.5 หมื่นล.

● จวกปฏิรูป 10 ปีมี 'ทุกข์เพิ่ม-สุขลด'

มติชน 10 สิงหาคม 2551
๑๕ มิ.ย. ๕๑

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) นายชนากร คมกฤส หัวหน้าฝ่ายพัฒนาเครือข่ายครอบครัว กล่าวในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "เกือบ 10 ปีปฏิรูปการศึกษา ไทยครอบครัวไทยไม่มีความสุข" ว่า การสำรวจ Family Poll มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว เสียงครอบครัวสะท้อนสังคมเรื่อง "ครอบครัวกับการก้าวสู่ปีที่ 10 ปฏิรูปการศึกษาไทย" ในกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล 509 คน พบว่า 41.7% มีบุตรหลานในความดูแล 2 คน ส่วนใหญ่ศึกษามัธยมต้นและมัธยมปลาย โดยผู้ปกครองถึง 71.9% ส่งเด็กไป

เรียนพิเศษ/เรียนเสริม ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนเสริมมากที่สุด 69% รองลงมา คณิตศาสตร์ 56.9% ฟิสิกส์ 33.6% ภาษาไทย 33% และเคมี 32.4% ด้านกิจกรรมที่ให้เรียนมากที่สุด ได้แก่ วายน้ำ เล่นดนตรี วาดรูป แบดมินตัน และร้องเพลงตามลำดับ ส่วนสถานกวดวิชาที่นิยมเรียน ได้แก่ โรงเรียนของบุตรหลาน, กวดวิชาเคมี อ.อี.เคอะเบรน, ภาษาอังกฤษคุณครูสมศรี และจ้างครูมาสอนที่บ้าน ตามลำดับ โดยเรียนตั้งแต่จันทร์-ศุกร์ วันที่เรียนมากที่สุดคือ เสาร์และอาทิตย์ ช่วงเวลา 08.00-12.00 น. รองลงมา 13.00-16.00 น. และหลังเวลา 16.00 น. เหตุที่ส่งไป

เรียน เพราะอยากให้มีความรู้เพิ่ม อยากให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ และจะได้สอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

นายชนากรกล่าวว่า ส่วนค่าใช้จ่ายเรียนเสริมที่ต้องจ่ายต่อเดือนต่อคน 39.6% อยู่ที่ 1,001-3,000 บาท, 20.7% จ่าย 3,001-5,000 บาท, 9.9% จ่าย 5,001-7,000 บาท, 7% ที่ต้องจ่ายมากกว่า 9,000 บาท และมี 18.6% จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ขณะที่รายได้รวมต่อเดือนของทั้งครอบครัว 26.1% มีรายได้ 10,001-20,000 บาท, 18.7% รายได้ 20,001-30,000 บาท, 17.9% มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท และมีถึง 13.4% ที่มีรายได้ไม่ถึง 10,000 บาท แม้ครอบครัวใหญ่จะมีรายได้ไม่มากเมื่อเทียบกับราย

คိုင်ดินรนส่งลูกหลานเรียนพิเศษและเรียน

นางอำนวยการ ทริยทองเลิศ ตัวแทนผู้ปกครอง กล่าวว่า จากที่ได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกกับผู้ปกครองหลายๆ ครอบครัวในช่วงการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า พ่อแม่ทุกข์มากขึ้น ความสุขลดน้อยลง เนื่องจากระบบการศึกษาไทยมีปัญหา และรัฐบาลแก้ไขไม่ตก ปัจจุบันพ่อแม่หลาย

คนบอกว่าลูกไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษ แต่ต้องจ่ายยอมให้เรียน เพราะหากพิจารณาถึงคุณภาพของสถานศึกษาและคุณภาพของครูแล้ว จะเห็นว่า มีปัญหา ส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน เป็นเหตุให้เด็กต้องเรียนพิเศษเพราะเห็นว่าเป็นทางออก แต่ในความเป็นจริง การกวดวิชาเป็นทางออกของการศึกษาที่ปลายเหตุเท่านั้น เป็นเพียงทางเลือกของเด็ก เนื่องจากเด็กเห็นว่าการกวดวิชาช่วยเติมเต็มส่วนที่ขาดหายจากระบบการศึกษา ช่วยต่อยอดจากห้องเรียน สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในระบบการศึกษาไทย ที่สำคัญเสริมความมั่นใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดค่านิยมการกวดวิชา

นายไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (มธบ.) กล่าวว่า คิดว่า 10 ปีของการปฏิรูปการศึกษา สำเร็จน้อย และยังไม่มีผลอะไรมาก ดังนั้น ต้องปฏิรูปการศึกษากันใหม่อีกครั้ง โดยเน้นการเรียนการสอนที่เด็กไทยเข้มแข็งทางอารมณ์ มีความคิด สามารถคิดวิเคราะห์ วิจารณสิ่งต่างๆ ได้ ไม่เช่นนั้นเด็กไทยจะรับอะไรทั้งหมดโดยเฉพาะการหลุดจากสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน

"ส่วนการกวดวิชาในเมืองไทยนั้น จากการสำรวจเมื่อ 7 ปีก่อน และดูผลสำรวจในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าความคิดทางการศึกษาไทยยังเหมือนเดิม และยังไม่ได้ทำอะไรดีขึ้นเลย การสำรวจครั้งนั้น เด็กมัธยมศึกษาปลายต้องการกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ผมคิดว่าระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา หรือแอดมิชชั่นส์ ไม่ได้ดีไปกว่าระบบเอ็นทรานซ์ เพราะมีหลายองค์ประกอบทำให้เด็กเครียดมากกว่า และองค์ประกอบใหม่ในปี 2553 จะยิ่งทำให้กวดวิชาเพิ่มมากขึ้น เชื่อว่าการกวดวิชาจะขยายไปทุกระดับ ต่อไปจะมีกวดวิชาระดับอนุบาลเพื่อให้ลูกหลานเข้าโรงเรียนประถมดีๆ มากขึ้น ทั้งนี้ เมื่อประเมินแล้วคิดว่าจะมีเด็กกว่า 4 ล้านคน หรือ 40-50% ของนักเรียนทั่วประเทศเรียนกวดวิชา ดังนั้น น่าจะมีเงินหมุนเวียนในระบบประมาณ 2.5 หมื่นล้านบาท" นายไพฑูรย์กล่าว

สถาบันอุดมศึกษาตามคณะต่างๆ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ประสบปัญหามาก ดังข้อมูลสนับสนุนต่อไปนี้

1. ผลงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และผลกระทบต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา” ซึ่งดำเนินการโดยคณะวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและผลกระทบจากระบบการสอบแอดมิสชันส์ โดยได้ศึกษาถึงองค์ประกอบของการสอบคัดเลือก และเปรียบเทียบผลการเรียนชั้นปีที่ 1 ของนิสิตปี 2548 และ 2549 รวมทั้งความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่มคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 ปี 2548 และ 2549 อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานสายวิทยาศาสตร์ และผู้ปกครองนิสิต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบันการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยใช้ระบบแอดมิสชันส์ได้ก่อให้เกิดปัญหามากมายกับนักเรียน ผู้ปกครอง โรงเรียนมัธยม และสถาบันในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากระบบที่ยังไม่พร้อม องค์ประกอบที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกยังไม่สามารถคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถและทักษะความถนัดตรงกับสาขาที่สอบเข้าได้ โดยเฉพาะการเข้าศึกษาต่อสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นักเรียนที่เข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาประสบปัญหา เนื่องจากระบบแอดมิสชันส์ให้ค่าน้ำหนักของ GPAX (10%), GPA กลุ่มสาระวิชา (20%) ค่อนข้างมาก ทำให้เกิดปัญหาโรงเรียนต่าง ๆ ปล่อยเกรดนักเรียนของตนสูงเกินจริง การให้ค่าน้ำหนัก O-NET เป็น 35-70% และให้ค่าน้ำหนัก A-NET เป็น 0-35% ไม่เหมาะสม เพราะให้น้ำหนักการสอบหมวดวิทยาศาสตร์น้อยเกินไป สำหรับการสอบเข้าศึกษาในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ได้รวมเนื้อหาวิชาเคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา 3 วิชา โดยใช้เวลาสอบเพียง 3 ชั่วโมง การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในอดีตกำหนดให้วิชาในหมวดวิทยาศาสตร์แต่ละวิชาใช้เวลาสอบ 3 ชั่วโมง โดยแต่ละวิชามีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ทำให้สามารถแยกความถนัดทางสายวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่จะเข้ามาศึกษาในสาขาอาชีพที่ตนถนัดในมหาวิทยาลัยได้ จึงมีปัญหาค่าการเรียนวิชาทางสายวิทยาศาสตร์ต่อในระดับมหาวิทยาลัยน้อยมาก แต่ในระบบแอดมิสชันส์พบว่านักเรียนที่ทำคะแนนสูงในหมวดวิชาภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ รวมกับ GPAX และ GPA กลุ่มสาระวิชาของโรงเรียนสูงก็สามารถสอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ต้องการผู้มีความถนัดและทักษะทางวิทยาศาสตร์สูงได้ ทั้ง ๆ ที่ขาดความถนัด ทำให้เกิดปัญหาเมื่อเข้ามาเรียนในระดับมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์พบว่า คณะที่ต้องการความถนัดทางวิชาวิทยาศาสตร์เป็นพิเศษ คะแนน O-NET และ GPA กลุ่มสาระวิชามีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการเรียนชั้นปีที่ 1 น้อยมาก

ผลการสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้ปกครอง และนิสิต มีความเห็นว่าไม่ควรนำคะแนน O-NET และ GPA กลุ่มสาระวิชามาเป็นองค์ประกอบการคัดเลือก การใช้ GPX เพียงตัวเดียวโดยถ่วงน้ำหนักให้เหมาะสมตามมาตรฐานของโรงเรียนที่แตกต่างกันจะเป็นองค์ประกอบที่ดีในการคัดเลือกมากกว่า ทั้งนี้บุคคลทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าควรใช้ระบบเอ็นทรานซ์เช่นเดียวกับปี 2548 โดยแยกสอบวิชาวิทยาศาสตร์เป็นสาขาเคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา จะเหมาะสมกว่า เพราะสามารถคัดนักเรียนที่มีความถนัดในแต่ละด้านเข้าเรียนใน

สาขาที่ตนเองมีความถนัดได้ ซึ่งจะช่วยลดภาระและแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของนิสิตสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ต้องการผู้มีความถนัดในด้านนั้นเข้ามาเรียน

นอกจากนี้ นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 คณะ ที่เข้ามาโดยระบบแอดมิชชันส์ มีจำนวนนิสิตที่เข้า ปี 2549 ขอลถอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ร่วมกับจำนวนนิสิตที่สอบไม่ผ่าน มีสัดส่วนมากกว่าจำนวนนิสิตที่เข้า ปี 2548 มาก

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาพื้นฐานสายวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 69.8 มีประสบการณ์การสอนนานกว่า 10 ปี ซึ่งร้อยละ 52.1 เห็นว่าควรใช้การสอบเอ็นทรานซ์ระบบเดิม มีเพียงร้อยละ 10.4 เท่านั้นที่เห็นควรใช้ระบบแอดมิชชันส์ปัจจุบัน อาจารย์ยังให้ความเห็นว่านิสิตปี 2549 มีคุณภาพในทางลดลงกว่าปี 2548 ทุกด้าน อาจารย์ร้อยละ 81.8 มีความเห็นว่านิสิตในปี 2549 มีพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ลดลงจากปี 2548 ในทุกคณะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การสอบระบบแอดมิชชันส์ไม่มีผลดีต่อการเรียนต่อในมหาวิทยาลัยในสาขาที่ต้องการความถนัดทางวิทยาศาสตร์ ควรตัดคะแนน O-NET, GPA กลุ่มสาระวิชาออกจากองค์ประกอบในการคัดเลือก สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย (GPAX) อาจนำมาใช้ได้ แต่ไม่ควรให้นำหนักมาก เนื่องจากโรงเรียนมีมาตรฐานแตกต่างกัน ในการสอบคัดเลือกควรใช้การสอบวิชาวิทยาศาสตร์แยกเป็นรายวิชาและให้นำหนักรวมวิชาสายวิทยาศาสตร์มากขึ้น

อนึ่งผลการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น ผลการเรียนชั้นปีที่ 1 ของนิสิตปี 2548 และ 2549 ที่ดำเนินการโดยคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐอื่นๆ พบว่าผลการเรียนของนิสิตที่เข้ามาโดยระบบแอดมิชชันส์มีผลการเรียนต่ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวคือนิสิตในปี 2549 มีพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ลดลงจากปี 2548 ในทุกคณะ

2. ข้อมูลจากรายงาน “สรุปผลการประชุมสัมมนา เรื่อง วิกฤตการศึกษาไทย” ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์ สถาบันบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2550 ที่รัฐสภา โดยผู้จัดได้เชิญผู้บริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นักเรียน นิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง มาร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา การวัดผลการศึกษาเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้คะแนน GPAX 10%, GPA 20% ซึ่งเกิดความไม่เป็นธรรม เพราะโรงเรียนแต่ละแห่งมีมาตรฐานไม่เท่ากัน นอกจากนั้นยังใช้การสอบ O-NET 35% และ A-NET อีก 35% การสอบ A-NET ต้องสอบวิชา 1. ภาษาไทย 2. ภาษาอังกฤษ 3. สังคมวิทยา 4. คณิตศาสตร์ 5. เคมี + ฟิสิกส์ + ชีววิทยา และให้แต่ละวิชา 100 คะแนนเท่ากัน ซึ่งวิชาในหมวดที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย เคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา ใช้เวลาเรียนมากกว่าภาษาอังกฤษ 3 เท่าตัว และเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อในวงการวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์

การกำหนดน้ำหนักคะแนนในหมวดที่ 5 ผิด จึงมีผลทำให้นักศึกษาที่เข้าเรียนต่อในสายวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ มีพื้นฐานอ่อนมาก ผลคือนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยชั้นนำสอบตกวิชาฟิสิกส์ร้อยละ 50 เป็นการทำให้ลาออกของวงการวิทยาศาสตร์ไทย ซึ่งผลจากการประเมิน

ศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยเทียบกับนานาชาติ 58 ประเทศ ประเทศไทยตกต่ำอยู่อันดับที่ 48 และจะตกต่ำต่อไปถ้าสถานการณ์ปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขโดยด่วน

การเพิกเฉยและไม่รับแก้ปัญหาความไม่เป็นธรรมและไม่ถูกต้องในการวัดผล จะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของบัณฑิตในอนาคต ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

แนวทางแก้ไข

- ควรกำหนดให้ GPAX และ GPA ไม่เกิน 10%
- ควรแยกสอบวิชา เคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา วิชาละ 2 ชั่วโมง และให้คะแนนเคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา วิชาละ 100 คะแนนเท่าหมวดภาษาอังกฤษ
- ให้ใช้ข้อสอบอัตนัยเพิ่มมากขึ้นในการวัดผล

3. ข้อมูลผลการเรียนวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ (กลุ่มกายภาพและเทคโนโลยี) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547-2550 พบว่านิสิตได้เกรดเฉลี่ยของวิชาลดลงมาก โดยลดลงจาก 1.94 และ 1.93 ในปี 2547 และ 2548 เป็น 1.29 และ 1.21 ในปี 2549 และ 2550 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเรียนวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ (กลุ่มกายภาพและเทคโนโลยี) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547-2550.

ปีการศึกษา	๓๗								๕๐.		จำนวน นิสิต ทั้งหมด	เกรดเฉลี่ย ของ วิชา
	A	B+	B	C+	C	D+	D	F	W			
2547	13	35	50	75	91	70	52	53	117	556	1.94	
2548	16	28	36	71	83	47	53	48	143	525	1.93	
2549	11	6	13	29	30	91	63	94	195	532	1.29	
2550	4	4	13	13	50	110	148	82	202	626	1.21	

ประเด็นพิจารณา

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป จะมีการปรับเปลี่ยนการกำหนดค่าคะแนนในระบบแอดมิสชันส์ใหม่ โดยที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) (โดยคณะกรรมการ Admissions and Assessment Forum) ได้มีหนังสือแจ้งไปยังที่ประชุมสภาคณบดีคณะต่างๆ ให้พิจารณาเรื่อง การกำหนดค่านำหนักของคะแนน General Aptitude Test (GAT) และ Professional Aptitude Test (PAT) ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ที่จะใช้ในระบบ Admissions ปีการศึกษา 2553 และขณะนี้ ทปอ. ได้กำลังทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องต่างๆ แสดงความคิดเห็น

การกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนแบบใหม่ ที่จะใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดย ทปอ. ดังนี้

1. GPAX	20 %
2. O-NET (8 กลุ่มสาระ)	30 %
3. GAT (General Aptitude Test)	10-50 %
4. PAT (Professional Aptitude Test)	0-40 %
รวม	100 %

การกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนและเวลาที่ใช้สอบสำหรับนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ ที่จะใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดย ทปอ. ดังนี้

1. O-NET แยกเป็น

- 5 วิชาหลัก ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษาฯ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ วิชาละ 100 คะแนน สอบวิชาละ 2 ชั่วโมง คิดวิชาละ 5 % รวม 25 %

- 3 วิชารอง ได้แก่ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี วิชาละ 50 คะแนน สอบวิชาละ 1 ชั่วโมง รวม 5 %

2. GAT วัด 2 อย่างคือ

- การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ และการแก้โจทย์ทางคณิตศาสตร์ 50 %

- การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 50 %

การวัดทั้ง 2 อย่างรวมกัน คะแนนเต็ม 200 คะแนน ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง

3. PAT

- PAT 1 (การวัดศักยภาพทางคณิตศาสตร์) คะแนนเต็ม 200 คะแนน ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง

- PAT 2 (การวัดศักยภาพทางวิทยาศาสตร์) คะแนนเต็ม 200 คะแนน ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง

โดยเนื้อหาของ PAT 2 คือ รวมวิชาเคมี, ฟิสิกส์, ชีววิทยา, Earth Sciences, Environment และ ICT

การปรับเปลี่ยนระบบการกำหนดค่าคะแนนแบบใหม่นี้ ยังจะเป็นผลเสียมากขึ้นกว่าเดิม เพราะเนื้อหาของ A-NET ที่จะยกเลิกกลายเป็น PAT นี้ จะทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะเรียนวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมากขึ้น

มติที่ประชุมฯ

ให้ประธานที่ประชุมคณบดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ทำหนังสือถึงผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย นายกรัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้าน รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประธานเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน และสื่อมวลชนต่างๆ โดยให้แจ้งมติที่ประชุมฯ ดังนี้

การกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนสำหรับการสอบที่จะใช้ในระบบแอดมิชชันส์ ปีการศึกษา 2553 สำหรับนักเรียนที่จะเข้าศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ ซึ่งขณะนี้ ทปอ. ได้กำลังทำการประชาพิจารณานั้น โดยที่ประชุมฯ ขอเสนอให้ ทปอ. ปรับเปลี่ยนในประเด็นต่อไปนี้

- ควรกำหนดให้คิด GPAX 10%

- PAT 2 (การวัดศักยภาพทางวิทยาศาสตร์) ควรแยกสอบวิชา เคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา เป็น 3 วิชาๆ ละ 2 ชั่วโมง และให้คะแนนวิชาละ 200 คะแนน เท่ากับ PAT 1

ทั้งนี้อาจให้เนื้อหาทางด้าน Earth Sciences รวมอยู่ในวิชาฟิสิกส์, Environment รวมอยู่ในวิชาชีววิทยา และ ICT รวมอยู่ในวิชาการวัดศักยภาพทางคณิตศาสตร์ (PAT 1)

หาก ทปอ. ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตามที่เสนอได้ ที่ประชุมฯ จะดำเนินการจัดสอบตรงระบบกลางร่วมกันของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ 25 สถาบัน เช่นเดียวกับที่สภาคณบดีแพทย์ดำเนินการร่วมกัน และขณะนี้ทราบว่า มีคณะวิทยาศาสตร์อื่นๆ ที่มีปัญหานักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อ่อนกว่าเดิม สนใจที่จะร่วมจัดสอบตรงระบบกลางร่วมกับ ทวท.

สรุปโดย ศ.ดร.ละออศรี เสนาะเมือง

ประธานที่ประชุมคณบดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● ใช้ฐานโอเน็ตเทียบผลกาจเรียนม.ปลาย

● บางแห่งโอเน็ตเทียบผลกาจเรียนม.ปลาย

เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ที่โรงแรมเอเชีย สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) จัดสัมมนาเรื่อง "การนำคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ไปใช้" โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักวิชาการเข้าร่วมประมาณ 140 คน ทั้งนี้ นายศิริชัย กาญจนาวาสี ผู้อำนวยการศูนย์ทดสอบประเมิน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวบรรยายตอนหนึ่งในเรื่อง "การนำคะแนนโอเน็ตไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษา" ว่า ผลประเมินการศึกษารองของกระทรวงศึกษาธิการ Progamme for International Student Assessment หรือ PISA สอดคล้องกับผลการประเมินขององค์การภายในประเทศ ทั้ง สทศ.และสำนักงานรับรองมาตรฐานและ

ประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่พบว่าคุณภาพการศึกษาและศักยภาพทางวิชาการของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูง ซึ่งเป็นเรื่องน่าห่วง สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษา จัดทำหลักสูตร และจัดประมวลผลเอง แม้จะเป็นทิศทางที่ถูกต้อง แต่หากขาดมาตรฐานที่เหมาะสม ตลอดจนผู้บริหารยังมีความสามารถในการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ก็ย่อมทำให้เกิดความแตกต่างกันในเชิงคุณภาพการศึกษา

"นอกจากนี้การปล่อยให้กำหนดสัดส่วนโอเน็ตใช้เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาจัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เป็นอำนาจการตัดสินใจของฝ่ายการเมือง ซึ่งไม่ถูกต้องเพราะฝ่ายตัดสินใจของฝ่ายการเมือง ไม่ถูกต้องเพราะฝ่ายบริหารไม่เข้าใจเทคนิควิธีการการศึกษา ทำให้ไม่ได้อยู่บนหลักการวิชาการ เป็นการตัดสินใจผิดพลาดทำให้เกิดผลกระทบต่อกันจริงๆ การตัดสินใจในเรื่อง

จัดแพดจวาร์อยู่บนพื้นฐานของงานวิจัย" นายศิริชัย กล่าว

นายศิริชัยกล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มอบหมายให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการศึกษา 2549 มาเปรียบเทียบกับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับโรงเรียนและนักเรียนใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้วยวิธีการทางวิจัยเบื้องต้นได้พบผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของแต่ละโรงเรียนให้อัป่วนมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด 2,583 โรงเรียน จากนั้นจึงแบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้คะแนนโอเน็ตเป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มคุณภาพโรงเรียน ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง คุณภาพปานกลาง และที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์นั้น โอเน็ตมีความสัมพันธ์พบว่า แนวโน้มการโอเน็ตของโรงเรียนไม่ได้สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แท้จริง เพราะโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนโอเน็ตที่ต่างกันชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยพบว่ามีค่าใกล้เคียงกันมาก โดยเฉพาะในกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพระดับกลาง และต่ำ และเมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคุณภาพโรงเรียนกับลักษณะการให้เกรดพบว่า กลุ่มคุณภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้

เกรดคือ กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงจะเกรดกลาง ส่วนกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพต่ำจะเกรดกลาง ขณะที่กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพปานกลางจะมีทั้งเกรดกลางและเกรดสูงในส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ ในผลจากการวิจัยพบว่า จากโรงเรียน 2,583 แห่ง พบมีการปล่อยเกรดสูงถึง 1,224 โรงเรียน ซึ่งหากมีการปรับตีเพคท์ให้คุณภาพแท้จริงจะต้องมีการลดเกรดที่โรงเรียนให้กับนักเรียนลงมา โดยบางโรงเรียนต้องลดเกรดลงถึง 0.95 ส่วนโรงเรียนที่เกรดลดมีประมาณ 1,238 โรงเรียน ก็ต้องเพิ่มเกรดให้นักเรียน ซึ่งบางแห่งต้องเพิ่มเกรดให้ถึง 0.69 ส่วนโรงเรียนที่ให้เกรดเป็นปกติพบว่า มีเพียง 121 โรงเรียนเท่านั้น

นายศิริชัยกล่าวว่า จะนำผลสรุปงานวิจัยดังกล่าวเสนอ สพฐ.เพื่อตัดสินใจในระดับนโยบายว่าจะมีการนำไปใช้หรือไม่อย่างไร แต่ย้ำว่าเป็นงานวิจัยที่ฐานข้อมูลการศึกษา 2549 ซึ่งในปีต่อไปจะยังคงเรียนออกเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ได้ เรื่องนี้จึงต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง โดยอยากให้ศึกษาลงลึกถึงแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ว่าโรงเรียนมีการปล่อยเกรดและลดเกรดอย่างไร

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โทร. 0-2554-8888

IT IS NEVER TOO LATE TO REGENERATE YOUR BRAIN

A review of *Brain Longevity*, by Dr. Dharma Singh Khalsa, M.D., with Cameron Stauth.

The deadly downward spiral

It took Khalsa many years to discover the "cortisol connection." He was puzzled by the strong relationship between stress and cognitive dysfunction that he observed in his patients.

Eventually Dr. Khalsa discovered that the studies of Robert Sapolsky of Stanford, Herbert Benson of Harvard and several others have indeed revealed a strong correlation between high levels of cortisol (or high levels of stress) and symptoms such as memory loss, **Chronic stress did indeed turn out to be a very important cause of mental decline. Conversely, keeping cortisol levels low apparently preserves brain health and cognitive skills.** A recent Canadian study of elderly patients over a four-year period showed that patients with low cortisol levels performed as well as young people on various cognitive tests. On the other hand, **patients whose cortisol levels increased during the study showed a decline in memory and overall cognitive function.** That's why people under heavy stress find it hard to concentrate and think clearly. Finally, excess cortisol actually kills neurons. If severe stress continues, the result is chronic high levels of cortisol, with devastating consequences for the brain, including memory loss and overall cognitive decline.

Finally, we should also nourish our brain with pleasure and positive emotions. One of the most exciting features of this book is Khalsa's profound understanding of the role of pleasure in brain health and overall longevity. "One of the best things you can do to regenerate your full intellectual power is to learn once again to take as much pleasure as possible from life" Pleasure balances and replenishes our neurochemistry (conversely, depression impairs cognitive function). In addition, "the more pleasure you feel, the less you will physically react to stress. The less you react to stress, the less you will damage your brain with cortisol!" (p. 93). Exercise also has a well-documented anti-depressant effect. It raises the levels of norepinephrine and endorphins. Most of us have heard of the "runner's high."

แปลไทย: ความเครียดทำให้สาร Cortisol หลั่ง ยิ่งมีความเครียด สารนี้หลั่ง มากยิ่งความจำลดลงเพราะฉะนั้น ยิ่งมีความเครียดมาก ยิ่งลดสมรรถนะในการคิด และความจำ และยังมีการ Cortisol มาก จะทำลายเซลล์ประสาท สมอง (Neurones)

Stress and Memory: <http://www.fi.edu/learn/brain/stress.html#stressmemory>

Chronic over-secretion of stress hormones adversely affects brain function, especially memory.

Too much cortisol can prevent the brain from laying down a new memory, or from accessing already existing memories. The renowned brain researcher, Robert M. Sapolsky, has shown that sustained stress can damage the hippocampus, the part of the limbic brain which is central to learning and memory. The culprits are steroid cortisol hormones secreted from the adrenal glands during stress.

แปล ความเครียดนานๆ ทำให้ฮอร์โมนความเครียดคือ cortisol หลั่ง มีผลต่อการทำงานของสมอง

โดยเฉพาะความจำ ผลของฮอร์โมนตัวนี้ ทำให้สมอง ไม่สามารถเก็บความจำใหม่ๆได้ และ หรือฟื้นความจำที่เคยมีอยู่เดิม นักวิจัยทางสมอง Robert M. Sapolsky, พบว่า ผลของฮอร์โมนตัวนี้ สามารถทำลาย hippocampus ซึ่งเป็นส่วนของสมอง ที่เกี่ยวข้องกับความจำและการเรียนรู้

Cortisol Affects Memory Formation and Retrieval

Have you ever forgotten something during a stressful situation that you should have remembered? Cortisol also interferes with the function of neurotransmitters, the chemicals that brain cells use to communicate with each other.

Excessive cortisol can make it difficult to think or retrieve long-term memories. That's why people get befuddled and confused in a severe crisis. Their mind goes blank because "the lines are down." They can't remember where the fire exit is, for example.

http://www.cerebromenté.org.br/n03/doencas/stress_i.htm

<http://www.martinvcohen.com/stress.html>

Stress: The Silent Killer Dr. Vladimir Bernik, M.D. , Martin V. Cohen, Ph.D.

Martin V. Cohen, Ph.D. And Associates

A Psychological Counseling Corporation

แปล และ รวบรวม โดย พท.พญ.กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี กุมารแพทย์ เลขที่ใบอนุญาตโรคศิลป์ 11778
www.parent-youth.net, thai9lee@gmail.com

0812980284

<http://school.net.th/library/create-web/10000/technology/10000-3795.html>

เมื่อการสอบทำให้เธอปากเบี้ยว

เทอดศักดิ์ เดชคง. “เมื่อการสอบทำให้เธอปากเบี้ยว.” สานปฏิรูป. 3,34 (มกราคม 2544) : 72-73.
ปากเบี้ยวมันเกี่ยวอะไรกับการสอบ ก็เป็นจากความเครียดที่ส่งผลต่อกล้ามเนื้อบริเวณใบหน้าให้เกิดความตึงตัวจึงเกิดอาการปวด และหากการตึงตัวนี้ไม่เท่ากัน ก็ทำให้บิดเบี้ยวไปได้ แล้วควรทำอะไร เริ่มตั้งแต่ตัวเด็กที่ต้องเรียนรู้ในเรื่องความเครียด และผลของความเครียด วิธีแก้ไขความเครียดนี้ เริ่มจากการนั่งสาย ๆ ประสานมือสองข้างตรงทรงอก หายใจเข้าแล้วกลั้นไว้ พร้อมกับเกร็งกล้ามเนื้อของคอ ไหล่ แขนทั้งสองข้างอย่างเต็มที่ นับในใจ 1-5 ซ้ำ ๆ แล้วจึงหายใจออก พร้อมกับผ่อนคลาย อันนี้ใช้กล้ามเนื้อของคอด้านหลัง และไหล่ทั้งสองข้าง การเกร็งซ้ำกันแบบนี้จะทำให้กล้ามเนื้อคลายตัวได้เร็วขึ้น และอาการเครียดจนทำให้ปากเบี้ยวก็จะหายไปเรื่อย ๆ แต่ถ้าเครียดอีกก็อาจจะกลับมาเป็นใหม่ได้ ควรจะฝึกเป็นประจำเพื่อเป็นการป้องกันเอาไว้ก่อน

โดย : นางสาว แก้วดา ศิริโพแพง, สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยการณ, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2545

📅 18 กรกฎาคม 2551

กรมอนามัยแฉ เด็กไทย ยิ่งโตยิ่งโง่

กรมอนามัยแฉ เด็กไทยยิ่งโง่ เผยปี 2550 เด็กไทยมีพัฒนาการผ่านเกณฑ์ทดสอบคุณภาพครอบครัวไทยน้อยกว่าทุกปีที่ผ่านมา แนะนำแม่ใช้หนังสือเป็นเครื่องมือในการแก้ไข วอนดูแลเอาใจใส่ให้ลูกรักการอ่าน ควบคู่ไปกับทางด้านอาหาร

ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ร่วมมือกับมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) กระทรวงศึกษาธิการ โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) จัดการประชุมโครงการหนังสือเล่มแรกและเสวนาเรื่อง หนังสือในการบำบัด ภายในงานเทศกาลหนังสือเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 6 จัดขึ้นวันที่ 16-20 กรกฎาคมนี้

นพ. โสภณ เมฆธน รองอธิบดีกรมอนามัย กล่าวว่า จากสถิติการทดสอบคุณภาพครอบครัวไทย ตั้งแต่ปี 2542-2550 พบว่า ปี 2542 เด็กไทยผ่านเกณฑ์มีประมาณ 72% ปี 2547 ผ่าน 71% แต่ปี 2550 เด็กไทยผ่านเพียง 67.7% เท่านั้น และทำให้เห็นได้ว่า เด็กไทยมีพัฒนาการแย่ หรือยิ่งโตยิ่งโง่ ซึ่งวิธีการทดสอบคุณภาพครอบครัวไทย มี 4 วิธี ได้แก่

1. ความสามารถในการพูด ตอนนี้เด็กไทย 78% ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน
2. กล้ามเนื้อมัดใหญ่ หรือการเดิน คลาน
3. กล้ามเนื้อมัดเล็ก หรือการใช้มือ
4. ด้านเข้าสังคม ทั้ง 3 วิธี เด็กไทย 90% ผ่านเกณฑ์

แต่ถ้าดูการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน หรือมกัน พบว่า มีเด็กเพียง 67% เท่านั้นที่ผ่าน

ที่มา : คมชัดลึก

ปีกลายนี้มีข่าวว่า เด็กไทยไอคิวต่ำหลายครั้ง ทำเอาพวกเราใจเสียไปหมด ปีนี้มีข่าวดีครับ... ผลการสำรวจปีนี้เด็กไทยไอคิวสูงขึ้น

ผลการสำรวจปี 2549 พบเด็กไทยมีไอคิวเฉลี่ย 88-91 เข้าข่ายปัญญาทึบ

ปีนี้กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพล อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนักจิตวิทยาทำการสำรวจใหม่

การสุ่มสำรวจทำในเด็กไทยจากสำมะอัย(สงขลา) จรดเชียงใหม่ และกรุงเทพฯ รวม 15 จังหวัด 7,391 คน

ผลสำรวจพบว่าเด็กไทยมีไอคิวเฉลี่ย 103.19 และมีการกระจายไอคิวดังนี้...

- 12% > 80-89 / ปัญญาทึบ
- 45.3% > IQ = 90-109 / ระดับปานกลาง
- 18.3% > IQ = 110-119 / ฉลาด
- 16.2% > IQ > 120 / อัจฉริยะ

ผลปรากฏว่า

- กรุงเทพฯ = 108.47
- ภาคอีสาน = 104.05
- ภาคเหนือ = 103.71
- ภาคกลาง = 101.84
- ภาคใต้ = 98.66

เด็กชายมีไอคิวสูงกว่า

- เด็กผู้ชาย = 102.3
- เด็กผู้หญิง = 103.99

ปัญหาที่พบคือเด็กเมืองคือ ยิ่งโต ไอคิวยิ่งต่ำลง

- อนุบาล > เด็กชาย = 109.41 / เด็กหญิง = 112
- ประถมฯ > เด็กชาย = 97.21 / เด็กหญิง = 97.43

เด็กในกรุงเทพฯ ต่ำหน่อยที่ไอคิวลดลง 7 แต้ม น้อยกว่าส่วนอื่นของประเทศ ซึ่งลดลงมากกว่า 10 แต้ม

ข่าวดีสำหรับโรงเรียนสาธิตคือ เด็กที่นั่นไอคิวไม่ลดลงตามอายุ

เรื่องนี้เป็นข่าวดีสำหรับคนไทย ซึ่งน่าจะมีการวิเคราะห์ เจาะลึกลงไปว่า ทำไมผลการสำรวจถึงได้ต่างจากปีที่ผ่านมาอย่างมากมาย เพื่อจะได้ทำการพัฒนา ปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นต่อไป

ประเทศไทยควรบังคับให้ผู้บริหารทุกระดับ (รวมทั้งนักการเมือง) ต้องผ่านการตรวจไอคิว และสุขภาพจิตก่อนรับตำแหน่ง และทำต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 2 ปี เนื่องจากผู้บริหารมีโอกาสในการสร้างและทำลายสังคมสูงกว่าคนทั่วไป

<http://gotoknow.org/blog/health2you/97966>

แม้จะมีไขข้อมูลใหม่ล่าสุด แต่การที่นายวัชระ พรรณเชษฐ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีสาธารณสุข นำเรื่องค่าเฉลี่ยทางสติปัญญาหรือไอคิวของเด็กไทยที่ลดต่ำลงและอยู่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน ก็เป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจอันจะนำไปสู่การลงมือแก้ไขปัญหากันอีกหน

โดยผลสำรวจค่าเฉลี่ยสติปัญญาของเด็กไทยเมื่อปี 2545 พบว่า เด็กอายุ 6-12 ปีมีไอคิวเฉลี่ย 88 จุด เด็กอายุระหว่าง 13-18 ปีมีไอคิวเฉลี่ย 87 จุด จากเดิมที่เคยเฉลี่ยร้อยละ 91 และเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบที่มีพัฒนาการทางกล้ามเนื้อ สายตา และการสัมผัสตามปกติอยู่เพียงร้อยละ 80

เด็กไทยยังต้องแก้ไขในเรื่องความอดทน วินัย สมาธิ การพึ่งตนเอง และเด็กโตต้องพัฒนาเรื่องความคิดสร้างสรรค์ และการควบคุมอารมณ์ ขณะที่ค่าเฉลี่ยของไอคิวตามมาตรฐานสากลอยู่ที่ระดับประมาณ 100-110 จุด

น.พ.ม.ล.สมชาย จักรพันธ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิตระบุว่า พื้นฐานทางเขาวนปัญญาและอารมณ์ของแต่ละคนจะแตกต่างกันตามพันธุกรรมประมาณร้อยละ 50 โดยอีกร้อยละ 50 นั้นจะเกิดจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่สามารถสร้างให้เกิดขึ้นมาได้ อาทิ สุขภาพของมารดา สารอาหาร และลักษณะการเลี้ยงดู

ไอคิวเด็กไทย 6-12 ปี เฉลี่ย 88 จุด

น.พ.ม.ล.สมชาย จักรพันธ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต กล่าวว่า ค่ามาตรฐาน ไอคิวปกติอยู่ที่ 90-110 จุด หรือเฉลี่ย 100 จุด ไอคิวระดับ 80-90 จุด

จัดอยู่ในระดับปัญญาทึบ ส่วนไอคิวระดับ 70-80 จุด เรียกว่าคาบเส้น ปัญญาอ่อน ต่ำกว่าระดับ 70 ลงมาเรียกว่าปัญญาอ่อน ซึ่งพื้นฐานเขาวนปัญญาและอารมณ์ของแต่ละคนเป็นผลจากพันธุกรรมประมาณ 50%

ที่เหลือ 50% เกิดจากปัจจัยแวดล้อมที่สามารถสร้างขึ้นได้ เช่น สุขภาพ มารดาขณะตั้งครรภ์ การได้รับสารอาหารที่เป็นประโยชน์ ลักษณะการเลี้ยงดู ที่ไม่ควรเข้มงวดจนเกินไป ส่งเสริมการเรียนรู้โดยอิสระ เล่นและพูดคุยกับลูก ที่สำคัญต้องให้เด็กพัฒนาตามวัย เช่น การคลาน การวิ่ง โดยพ่อแม่ไม่ควรห้ามเพราะกลัวลูกเจ็บ กลัวสกปรก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลถึงพื้นฐานทางเขาวนปัญญาและอารมณ์ของเด็ก

ทั้งนี้ในการประชุมวิชาการพัฒนาสติปัญญาเด็กไทย ครั้งที่ 3 ประจำปี 2549 เรื่อง “พัฒนาอย่างไรให้เด็กไทยฉลาด” เมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 มีการเปิดเผยข้อมูลระบุว่าเด็กไทยอายุ 6-12 ปี มีไอคิวเฉลี่ย 88 จุด อายุ 13-18 ปี ไอคิวเฉลี่ย 87 จุด ส่วนในกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ มีพัฒนาการทางกล้ามเนื้อ สายตา การสัมผัสในระดับปกติเพียง 80% ที่เหลือ 20% หรือประมาณ 8 แสนคน พัฒนาการล่าช้ากว่าวัย ในขณะที่ไอคิวเฉลี่ยของเด็กในทวีปยุโรปและอเมริกาอยู่ที่ 98 จุด ส่วนเด็กญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีไอคิวเฉลี่ย 104 จุด

<http://www.niets.or.th/#>

Admissions ปี 2553

โปรดแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับองค์ประกอบของ
การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา
ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในปี พ.ศ. 2553
(โปรดตอบภายใน 23 มิ.ค. 2551)

**อ่านรายละเอียดก่อนตอบคำถาม
คลิกที่นี่**

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็น

<http://www.niets.or.th/showpoll.php>

ผลสำรวจ

จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น : 7571 คน

จำนวนผู้เห็นด้วย : 962 คน [12.71%]

จำนวนผู้ไม่เห็นด้วย : 6569 คน [86.77%]

R

โพลล์ สสส. ๓ คณะสงฆ์สงฆ์โลกนิยาม เด็กไทย
ขอพรเงินมาก่อน ความสุขมาทีหลัง ตอบชัดไม่
อยากเรียนหนังสือเพราะสอนน่าเบื่อ ด้านรัฐจัด
กิจกรรมวันเด็ก 4 ภาค ระดมความเห็นของเด็กทั่วประเทศมาพูดคุยกับนายกฯ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง รองนายกรัฐมนตรี
ในฐานะประธานคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพ
แห่งชาติ (คปรส.) กล่าวว่า จากการร่วมกับสวนดุสิต
โพลสำรวจความเห็นเด็กและเยาวชนไทยในประ
เด็น "ความทุกข์-ความสุขของเด็กไทยในวันนี้" โดย
ใช้แบบสอบถามรวม 1,515 ตัวอย่าง เป็นเพศชาย
42.44% เพศหญิง 57.56% ทั้งหมดอยู่ในช่วงอายุ
12-18 ปี เพื่อเป็นข้อมูลอีกด้านหนึ่งที่จะสะท้อนสู่
สังคมไทยในโอกาสวันเด็กที่จะมาถึง

นายจาตุรนต์กล่าวว่า ผลการสำรวจภาวะ
ทุกข์-สุข พบว่า 70% บอกว่ามีความสุขดี 30%
บอกว่าไม่ค่อยมีความสุข โดย 1% บอกว่าไม่มีความสุข
เลย สิ่งที่นำความสุขมาให้มากที่สุดคือครอบครัว
หรือพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับเมื่อถามว่าเมื่อมีความ
ทุกข์ใครช่วยแก้ปัญหาได้มากที่สุด คำตอบก็คือครอบ
ครัวหรือพ่อแม่เช่นกัน

* เลิกงานนี้ผลสำรวจยังสะท้อนว่า เด็กไทย
ในวันนี้ไม่ค่อยสนุกกับการเรียนนัก เพราะกว่า
42% เห็นว่าโรงเรียน/การเรียน เป็นสิ่งที่นำ
ความทุกข์ ความหนักใจ ความกังวลใจมาให้
มากที่สุด วิธีแก้ปัญหามีความทุกข์ พบว่าเด็ก
ไม่สนใจ ใช้วิธีพึ่งพ่อแม่หรือของเล่นทางเทคโนโลยี

มี 1.7% รองลงมาคือท่องเที่ยว เล่นกีฬา
เมื่อถามว่า ถ้าพอสามประการถึงวิ่งออกมา
ได้อะไร คำตอบแรก ตอบว่าขอให้รวม 13.66% รอง

ลงมา 10.77% ขอให้ครอบครัวมีความสุข และ
9.96% ขอให้เรียนเก่ง

ปัญหาของสังคมและประเทศชาติที่เด็กไทยเป็น
ห่วงมากที่สุด อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาเสียดัด 37.65%
รองลงมาคือ ปัญหาการว่างละเมิดทางเพศ และปัญหา
ทุจริตคอร์รัปชัน 15.03% และ 12.29% ตามลำดับ

รองนายกรัฐมนตรีกล่าวถึงผลสำรวจในประ
เด็นที่ว่า สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาลดูแลเอาใจใส่ในเรื่อง
ของเด็กมากที่สุด อันดับหนึ่ง คือการเปิดโอกาสให้
คนด้อยโอกาสได้เรียนหนังสือ ซึ่งมีผู้ตอบถึง 28.93%
รองลงมาคือการศึกษาส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่างๆ
เช่น กีฬา ดนตรี 16.64% การควบคุมดูแลและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน 14.66% และบทบาทของเด็ก
และเยาวชนเพื่อแก้ปัญหาของตนเอง ครอบครัว
ชุมชน และสังคม ส่วนใหญ่คือ 18% ตอบว่าจะร่วม
ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อต่อต้านยาเสพติดและทำตัว
เป็นคนดีไม่สร้างปัญหาให้สังคม

ด้าน พ.ญ.พรพรรณพิมล ชัลอรรถกุล จิตแพทย์
เด็ก และผู้อำนวยการสำนักงานโครงการสร้างเสริม
สุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม
สุขภาพ (สสส.) กล่าวว่า ระบบการเรียนการสอน
ขณะนี้ทำให้เด็กต้องแข่งขัน เพราะหลักสูตรเป็น
หลักสูตรที่ตายตัว ไม่สามารถคิดทบทวนได้ ซึ่งเด็กแต่
ละคนก็มีสมรรถนะแตกต่างกัน และระบบการเรียน
การสอนมีรูปแบบเดิมๆ ทำให้เด็กต้องแข่งขัน จนทำ
ให้เกิดความเครียด ส่งผลให้ไม่สนุกกับการเรียน

พ.ญ.พรพรรณพิมล กล่าวอีกว่า ระบบการเรียน

การสอนนอกจากส่งผลกระทบต่อเด็กแล้ว
ยังทำให้ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามหลักสูตร
อย่างเคร่งครัด ระยะเวลาวิชาชีพระกก็มี
ปัญหาตกต่ำด้วย เพราะมีครูจบมาก แต่
ตำแหน่งมีน้อย ขณะเดียวกันไม่ได้รับการ
ยกย่องเหมือนเช่นเดิม ทำให้ครูก็เครียด
กับการเรียนการสอน แม้ว่าจะมีครูบาง
คนทุ่มเวลาการเรียนการสอนให้กับเด็ก
ก็ตาม ก็ยังส่งผลกระทบต่อเด็กได้เช่นกัน

"หากรัฐบาลปฏิรูประบบการเรียน
การสอนได้สำเร็จ จะทำให้เด็กหายเครียด
และอยากจะเรียนมากขึ้นเพราะหลักสูตร
ไม่ได้เคร่งครัด ซึ่งระบบการเรียนการสอน
สามารถยืดหยุ่นได้ และมีการลงไปทำกิจ
กรรมในชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กไม่เครียด
และอยากจะเรียน พร้อมกับจะทำให้สนุก
สนทนากับการเรียนได้อย่างก็ตาม หากรัฐ
บาลกำลังพยายามที่จะไม่ให้เด็กต้องสอบ
เข้าระดับประถมศึกษาปีที่ 1 นับว่าเป็น
เรื่องดีที่จะทำให้เด็กปรับตัวได้ตั้งแต่วัยเข้า
เรียน" พ.ญ.พรพรรณพิมลกล่าว

นับเดวกับนายจาตุรนต์ ฉายแสง
มีดีเพียงถึงกิจกรรม เวทีมีวิชาชีพและ
2. เวทีแห่งใหม่ ภาคสุขภาพ ซึ่งจะ
จัดขึ้นในช่วงวันที่ 9-11 มกราคม พร้อม
กับ 4 เวทีใน 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ที่
ภัทรมงคลวิทยารังสิต กทม. ภาคกลาง จ.เชียงใหม่
ภาคอีสาน ที่โรงแรมรัตนโกสินทร์ กทม.

นักวิชาการชี้ให้เลิกใช้ O-NET สอบเข้ามหาลัย

นักวิชาการชี้ศธ.ควรทบทวนใหม่ เลิกใช้คะแนนโอเน็ตเป็นส่วนหนึ่งของแอดมิชชัน ระบบโอเน็ตใช้แก้ปัญหาทุกเรื่องไม่ได้ ไม่ควรรใช้ในการสอบเพื่อคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย หรือตัดสินจบม.ปลาย ห่วงสุดท้ายต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชาเหมือนเดิม

รศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รองอธิบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กล่าว ว่า ในระบบกลางการรับนิสิต นักศึกษาหรือแอดมิชชัน ไม่ควรใช้คะแนนการทดสอบวัดความรู้ขั้นพื้นฐานระดับชาติ (โอเน็ต) เข้ามาประกอบเป็นส่วนหนึ่งของแอดมิชชัน แต่ควรใช้เฉพาะคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) และการสอบวัดความถนัดเท่านั้น เนื่องจากการสอบโอเน็ตเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และของสถานศึกษา ไม่ใช่การสอบเพื่อคัดเลือกคนเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นเมื่อใช้ข้อสอบโอเน็ตตอบโจทย์ทั้ง 2 เรื่อง จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น

รศ.ดร.ไพฑูรย์ กล่าวต่อว่า เมื่อใช้ คะแนนโอเน็ตเป็นส่วนหนึ่งของแอดมิชชัน ข้อสอบโอเน็ตจะจำกัดเฉพาะวิชาการ จึงไม่สามารถนำคะแนนโอเน็ตที่ได้มาใช้ในการประเมินคุณภาพทางการศึกษา เพราะการประเมินคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมายในเรื่องของหลักสูตร ที่จะต้องประเมินเรื่องอื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็น ความคิดสร้างสรรค์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์เช่น ความมีวินัย

“ไม่ควรใช้การสอบโอเน็ตเป็นยาวนานเดี่ยวแก่ทุกคน คือ ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ การประเมินจบการศึกษาของนักเรียน ม.6 แต่ควรใช้เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องสอบทุกปี โดยเสนอให้อย่างมาก 3 ปีครั้งเท่านั้น ดังนั้นขอให้ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ทบทวนให้ดีว่า เป้าหมายในการประเมินแต่ละเรื่องคืออะไร แล้วออกแบบข้อสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น ไม่ใช่เอาทุกเรื่องมารวม ในข้อสอบเดียว ”รศ.ดร.ไพฑูรย์ กล่าว

รศ.ดร.ไพฑูรย์ กล่าวด้วยว่า การจะนำคะแนนทดสอบโอเน็ตมาเป็นส่วนหนึ่งของ การประเมินจบม.ปลาย นั้นไม่สมควร เพราะจะทำให้ครู นักเรียนเกิดความสับสนมากขึ้น ตัวนักเรียนเองก็ไม่ว่าจะต้องทำอะไร ถึงจะจบได้ ขณะที่ครูเองก็ไม่ว่าจะต้องสอนอะไร เพราะจะต้องสอนเนื้อหาตามหลักสูตรและสอนเพื่อให้เด็กทำข้อสอบโอเน็ตได้ สุดท้ายเด็กต้องไปพึ่งโรงเรียนกวดวิชา อยู่ดีเพื่อให้สอบโอเน็ตได้คะแนนดีขอขอบคุณ : หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ

แนะนำใช้จีแพ็กซ์ที่ต้นเหตุทำให้เด็กเครียดหนัก Post : 23 สิงหาคม 2550 , View: 3878

ประธาน สคศท. แนะนำใช้จีแพ็กซ์เหตุทำให้เด็กเครียด เสนอปรับเกรดจบให้สอดคล้องกับ
วัดผลโรงเรียนรับกับองค์ประกอบแอดมิชชั่นส์ปี 2553

รศ.ดร.พทุทธิศิริบรรณพิทักษ์ คณบดีครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะประธานสภา
คณบดีคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย(สคศท.) เปิดเผยถึงความคืบหน้าการคิดสูตรที่จะ
นำคะแนนแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ โอนิตมาถ่วงดุลกับคะแนนเฉลี่ยสะสม
รายกลุ่มสาระ (จีพีเอ) ของโรงเรียน เพื่อพิจารณาจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า ขณะนี้อาจารย์ที่
รับไปคิดสูตรกำลังคิดสูตรที่ถ่วงดุลอยู่ โดยเริ่มใช้ปีการศึกษา 2552 เพื่อนำไปใช้ในระบบแอดมิชชั่นส์ปี
2553 ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองผ่อนคลายความเครียดลงได้มาก

ทั้งนี้เมื่อกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) นำคะแนนโอนิตมาถ่วงดุลกับจีพีเอ ที่ประชุมอธิการบดีแห่ง
ประเทศไทย (ทปอ.) จึงต้องปรับองค์ประกอบแอดมิชชั่นส์ปี 2553 ใหม่ด้วย เพราะองค์ประกอบแอด
มิชชั่นส์ปี 2553 ที่ ทปอ. ประกาศไว้มี 3 องค์ประกอบ คือผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ม.ปลาย (จีแพ็กซ์)
โอนิตและแบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) ซึ่งองค์ประกอบจะแยกโอนิตและจีพีเอจากกัน
แต่ศธ.จะให้นำองค์ประกอบทั้งสองส่วนมาถ่วงดุลกัน ทปอ.ต้องปรับองค์ประกอบที่ใช้คัดเลือกเข้า
มหาวิทยาลัยใหม่ให้สอดคล้องกับกฎวัดผลของโรงเรียน ซึ่งยังไม่มีใครร้องต่อ ทปอ.

รศ.ดร.พทุทธิศิริกล่าวอีกว่า ถ้านำโอนิต และจีพีเอมาถ่วงดุลกัน ต่อไปการคัดเลือกเข้า
มหาวิทยาลัยนั้นควรเลิกนำจีแพ็กซ์มาใช้ เพราะทำให้เด็กเครียดมากเพราะคะแนนจีแพ็กซ์เพียง .01 มี
ความหมายต่อการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมาก ควรหามาตรการอื่นทำให้เด็กขยันเรียนและไม่เครียด ที่
ผ่านมาเสนอ รมว. ศึกษาธิการ ให้เปลี่ยนวิธีการตัดสินการสอบได้ใหม่ ซึ่ง รมว. ศึกษาธิการ เห็นด้วยใน
หลักการเด็กที่จะจบต้องได้เกรดอย่างน้อย 1.50 ระยะเวลา 2.00 จากปัจจุบันได้คะแนนสอบทุกวิชารวม
แล้ว 1.00 ถึงจะผ่าน ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ต่ำมากและยังมีเกรดเพื่อเข้ามาอีก ถ้าเป็นไปได้อาจจะปรับวิธีการ
ตัดสินการสอบได้ในปี 2552

การเข้ามหาวิทยาลัยเราต้องการเด็กจบม.ปลาย ที่มีคุณภาพ ที่ไม่จำเป็นได้เกรด 4 ทุกวิชาเพียง
แค่สอบผ่านทุกวิชา และได้เกรดอย่างต่ำ 1.5 ที่สำคัญเกรดรวมต้องได้อย่างต่ำ 1.5 และไม่ควรมีที่จะนำ
คะแนนจีแพ็กซ์มาคิดในการเข้ามหาวิทยาลัยควรจะนำคะแนนบางวิชาที่ต้องเรียนในคณะนั้นๆ มาคิดก็
พอแล้ว ซึ่งการกำหนดเช่นนี้ทำให้เด็กไม่ต้องมาขยันเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระจนเครียดตาย ถ้าทำได้
ความเครียดจะลดลงและระบบการศึกษาจะดีขึ้น รศ.ดร.พทุทธิ ศิกล่าว

สร้างความฮือฮาให้แก่วงการศึกษาได้ไม่น้อย หลังจากที่โฆษกของหน่วยงาน เมื่อ นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายให้ ศธ. ไปจัดระเบียบโรงเรียนกวดวิชา เพราะเชื่อว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาข้อสอบเอนทรานซ์รั่ว และปัจจุบันเค้กหันไปเรียนกวดวิชาเป็นหลัก แทนการเรียนในโรงเรียน ถึงสะท้อนความคิด นายกรัฐมนตรีเห็นได้จากผลวิจัยของ วศ.ศร. ไพฑูรย์ ติมตารัตน์ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง "การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" พบว่า เด็กคนหนึ่งเรียนกวดวิชาเฉลี่ย 2 วิชาต่อภาคเรียน หากคิดเป็นเงินอยู่ที่ภาคเรียนละ 1,600 บาท แต่แต่ละปีมีเด็กเรียนกวดวิชาประมาณ 332,000 คน รวมมีเงินหมุนเวียนในธุรกิจกวดวิชา รวม 1,600 ล้านบาทต่อภาคเรียน หรือประมาณ 3,200 ล้านบาทต่อปี ปัจจุบันมีโรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับอนุญาตจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ใน กรุงเทพฯ 298 แห่ง และภูมิภาคอีก 430 แห่ง รวม 728 แห่ง

นายอนุต โพธิ์ขำ นักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนทวีธาภิเศก บอกถึงสาเหตุของการไปเรียนกวดวิชา ว่า หากเรียนในห้องเรียนแล้วได้รับความรู้ไม่เต็มที่ เรียนตามเพื่อน และอยากมีแฟน ที่สำคัญโรงเรียนกวดวิชามีกลยุทธ์ที่เจาะกลุ่มนักเรียนได้ถูกจุด คือ การให้ฝึกทำข้อสอบเอนทรานซ์ และสอนวิธีลัดทำข้อสอบเอนทรานซ์

สอดคล้องกับ นางอุไรวรรณ ศิวะกุล หรือ "ครูอุ๊" ทีมสอนวิชาวามมีชื่อดังที่ระบุว่า หลังกระทรวงศึกษาธิการประกาศเพิ่มจีทีเอจาก 10% เป็น 25% ในการสอบเอนทรานซ์ปีการศึกษา 2548 และใช้จีทีเอ 100% ในปีการศึกษา 2549 ปรากฏว่ามีเด็ก ม.4 มาเรียนกวดวิชามากขึ้น เพราะส่วนใหญ่กลัวว่าหากมีผลการเรียนไม่ดี จะเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ ทั้งที่เด็กบางส่วนเรียนเก่งอยู่แล้ว ต่างจากเดิมที่มาเรียนเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสอบเอนท์

สถิติ โรงเรียนกวดวิชา เอกสารแนบ 2

ประกาศใช้แอดมิชชันเมื่อ 11 พค 2548

ปีพศ.	จำนวน โรงเรียนกวด วิชา (โรงเรียน)	จำนวนเพิ่ม (โรงเรียน)	จำนวนเด็กนักเรียน (คน)	จำนวนเด็กเพิ่มขึ้น (คน)
2547	864	-	290,579	-
2548	904	40	294,147	3,568
2549	964	60	311,379	17,232

ข้อมูลจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ได้รับรายงาน และบันทึก แต่ที่ไม่ได้รายงาน มีอีกจำนวนมาก เช่นที่เรียนกับครูประจำวิชา

Admission มั่วสุดๆ “วิศวะต้องมาสอบชีวะ” “ศิลป์ต้องมาสอบวิทย์”

คณะวิศวกรรม ยกตัวอย่างเช่น สาขาคอมพิวเตอร์ ต้องมาสอบวิชาชีวะในกลุ่มวิทยาศาสตร์ อยากรู้อะไร ในความเป็นจริงเวลาที่ผมเรียน มีไหมที่มีวิชาชีวะให้ใช้ ผมต้องนั่งคิดตรรกศาสตร์ เรียงระบบไฟฟ้า สถาปัตยกรรมฮาร์ดแวร์ ไม่ใช่เรื่องสรีระร่างกาย การแบ่งเซลล์ อวัยวะต่างๆของร่างกาย

คณะศิลปศาสตร์ต้องมาสอบวิทยาศาสตร์!! นักเรียนเหล่านี้หัวสมองในการ Creative และความเป็นเลิศทางศิลป์ ไม่ใช่ทางวิทย์แต่ต้องให้มาสอบวิทยาศาสตร์ด้วยเนี่ย ท่านเอาสมองส่วนไหนมาคิด

มันมีเหตุผลสมควรไหม ที่ต้องให้ผู้ที่จะศึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญต้องมาอยู่กับวิชาที่ไม่จำเป็น เปลืองหัวสมองเปล่าๆ เอาเวลาตรงส่วนนี้มาพัฒนาด้านที่เราถนัด ไม่ดีกว่าหรือ

ระบบ Admission ยังหน้ามืดตามัว เพราะฤทธิ์ของหินจูลานที่ไม่มั่นคงทางการศึกษา ในประเทศไทยอยู่ด้วย สมควรแล้วหรือที่จะปล่อยให้ระบบซึ่งไร้การวิจัยศึกษาและไร้การยอมรับจากประชาชนมาใช้โดยทันทีหรือ

การแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด ณ วินาทีคือจากนี้คือ ยกเลิกระบบ Admission กลับมาใช้ระบบ Entrance จากนั้นก็เริ่มแก้ไขระบบการศึกษาให้มันมีความเที่ยงธรรมและมีคุณภาพมากกว่านี้ นักเรียนต้องมีความรู้อย่างแท้จริง นำไปใช้ในอนาคตที่พวกเขาต้องการจะเป็นอย่างแน่นอนได้ การยกระดับการวัดผล GPA ที่ทุกคนสามารถเปรียบเทียบความสามารถได้ใกล้เคียงที่สุด ถึงจะต่างโรงเรียน แต่ไม่ต่างมาตรฐานของไทย แล้วถึงค่อยเอามาใช้ในระบบ Admission อย่างเต็มที่และเด็กก็จะภาคภูมิใจอย่างแท้จริงว่า การที่เราเข้ามาได้นั้น มาจากระบบที่มีความยุติธรรมจริงๆ และเราก็เป็นผู้ที่ขยันหมั่นเพียรเสมอมา

แล้วการสอบ Entrance แทนเก่าสร้างคนขึ้นแต่อย่างไร ท่านอธิบายคำพูดของท่านได้ไหม ช่างไร้เหตุผลสิ้นดี สมควรแล้วหรือที่พวกเราควรจะมีคนที่ไร้เหตุผล คือด้าน มาสร้างระบบคัดเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยตามแบบต่างประเทศที่เจริญแล้ว แต่ไม่ยอมมองประเทศตัวเองเลยว่าเป็นอะไร และจุดบกพร่องในการศึกษาของไทย มันมีอะไร แล้วยังไม่แก้ไขให้ดีขึ้น แต่กลับมาใช้ ณ ที่ที่ทันใดเสียนี้

แล้ว คนที่ได้คะแนนสอบดี แต่แพ้เพราะ GPA ไม่สูงในระบบ Admission ละ ไม่เป็น “คนขี้แพ้” ด้วยหรือ

แล้วถ้าคิดจะมาใช้เพื่อ “ให้เด็กตั้งใจเรียนในห้องมากขึ้น” “ลดการลวกวิชา” ก็อย่าหวังเลย รัฐบาลมาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในห้องเรียนเสียก่อน จะดีกว่าไหม

ข้อเปรียบเทียบ ระหว่างระบบเอ็นทรีแอสซิสและแอดมิชชัน

บริบท	ระบบเอ็นทรีแอสซิส	ระบบแอดมิชชัน
	ข้อสอบรวมทั้งประเทศสอบพร้อมกัน ปีละสองครั้ง เอาคะแนน GPA 5-10 %มาคิด รับส่วนกลาง มากกว่า	สอบพร้อมกัน ONET ANET 70 % ส่วน GPA GPAX 30 % รับส่วนกลาง 35-50 %
จำนวนวิชาที่คิดคะแนน	น้อยกว่า	มากกว่า
กวดวิชา	มากแต่ยังน้อยกว่าระบบแอดมิชชัน	มากกว่า
ภาระนักเรียน	น้อยกว่า	มากกว่า
ความเครียด	น้อยกว่า	มากกว่า และ เครียดนานสามปี
ความเหลื่อมล้ำ ด้าน ความรู้ของนักศึกษา ที่เข้าเรียน ในปีหนึ่ง	น้อยกว่า	มากกว่า
คุณภาพเด็กนักศึกษา ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย	มากกว่า	น้อยกว่า
ภาระการควบคุมการสอบ	น้อยกว่า	มากกว่า
ภาระการตรวจข้อสอบ	น้อยกว่า	มากกว่า
ความโปร่งใส ในการสอบ และคุมสอบ และตรวจคะแนน	มากกว่า	น้อยกว่า
การครอบงำเรียนของนักศึกษา ปีที่ 1	น้อยกว่า	มากกว่า
การละเมิดสิทธิเด็ก ปีสองและเด็กที่ไม่ชอบคณะที่เรียนอยู่ หรือเด็กที่จบ ไม่ตรงกับปีนั้นๆ	ไม่มี ทุกคนมีสิทธิในการสอบเท่าเทียมกัน	เด็กปีสอง ขึ้น ไปสอบ ONET ใหม่ไม่ได้
การ ได้เด็กตรงตามความถนัดและสนใจของนักเรียน	มากกว่า	น้อยกว่า
เสียงประมาณแผ่นดิน จากการที่เด็กหยุดเรียน และพ่อแม่	น้อยกว่า	มากกว่า

สมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ , เครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา
เลขที่ 51 หมู่ 17 บางนาตราคม. 10 อ.บางพลี จ. สมุทรปราการ 10540
ตู้ไปรษณีย์ 260 คลองจั่น บางกะปิ กทม. 10240 โทร. 081-8362754 ,
086-8810408 แฟกซ์ 02-7637722

www.parentsiam.com, thai9lee@gmail.com

วันที่ 7 กพ. 2552

เรื่องขอเชิญ สัมมนา หัวข้อ “ระดมสมองสู่เส้นทางปฏิรูปการศึกษา”

เรียน ท่านผู้สนใจการศึกษา

เอกสารแนบ แผนที่ศูนย์ศึกษาวิภาวดี ม.รังสิต

สมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ เครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูป
การศึกษา ชมรมค่านิยมเพื่อสร้างชาติ และวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต
มีความยินดีขอเรียนเชิญท่านที่สนใจ ด้านการศึกษา ร่วมเสวนา “ระดมสมองสู่เส้นทาง
ปฏิรูป การศึกษา” ในวันที่ 20 กพ. 2552 ณ ศูนย์ศึกษาวิภาวดี มหาวิทยาลัยรังสิต
ตั้งอยู่ ณ อาคาร ทีเอสที ทาวเวอร์ (วิภาวดี ซอย 9 - ด้านหลังอาคารชั้นทาวเวอร์) ชั้น 21
ถนนวิภาวดีรังสิต ห้อง 2102 เวลา 13.00-17.00น. ไม่เสียค่าใช้จ่าย

จึงขอเรียนเชิญท่านที่สนใจ มาร่วมระดมสมองเพื่อเสนอสู่ภาครัฐ ต่อไป
ท่านที่สนใจ ติดต่อ โทร. 0863671004, 0812980284, www.parent-youth.net,
thai9lee@gmail.com, kamolpar@yahoo.com

ขอแสดงความนับถือ

พท.พญ.กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี

ประธานเครือข่ายพ่อแม่เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา

นายกสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ

สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง

วาระการเสวนา

13.00-13.30 ลงทะเบียน

13.30-16.00 ระดมสมองจากนักวิชาการ แพทย์ นักการศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย
ผู้ปกครองเยาวชน ฯลฯ

16.00-17.00น สรุปประเด็น และกำหนดแนวทางขับเคลื่อน

เส้นทางมาศูนย์วิภาวดี อาคารที เอส ที ทาวเวอร์

<http://www.viphavadeecenter.com/contact.php>

ศูนย์ศึกษาวิภาวดี มหาวิทยาลัยรังสิต

ตั้งอยู่ ณ อาคาร ทีเอสที ทาวเวอร์ (วิภาวดี ซอย 9 – ด้านหลังอาคารชั้นทาวเวอร์)

จากสถานีรถไฟฟ้า BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน และห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลลาดพร้าว

โดยใช้เวลาในการเดินทางเพียง 5 นาทีจากสถานีรถไฟฟ้า BTS สถานีจตุจักร ระยะทางประมาณ 800 เมตร

สำหรับผู้ที่ใช้รถยนต์ส่วนตัว สามารถเข้าได้ทั้ง 2 ทาง คือทางถนนวิภาวดีและถนนพหลโยธิน

จากสถานีรถไฟฟ้า BTS สถานีหมอชิต เลี้ยวขวาที่ตึกชั้นทาวเวอร์ ซอยเฉยพ่วง (ซอยพหลโยธิน 18/2) เดินตรงไปประมาณ 200 เมตร

ท่านจะพบอาคาร ที เอส ที ทาวเวอร์ จะอยู่สุดซอยพอดี

รถส่วนตัว

จากเซ็นทรัล ลาดพร้าว ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตรมาอาคาร ที เอส ที ทาวเวอร์ ท่านต้องกลับรถตรงสี่แยกแรกที่จะเลี้ยวขวาไปถนนสุทธิสารวินิจฉัย หลังจากนั้นท่านขับตรงมาประมาณ 800 เมตร ก็จะพบอาคาร ที เอส ที ทาวเวอร์ อยู่ทางด้านซ้ายมือ

เอกสารประกอบการเสวนากลุ่มที่ ๓ เรื่อง “ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอย่างไรจึงจะเหมาะสม” โดยงานเลขาธิการ ปอสมท.

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา

- เมืองไทยมีการใช้ระบบสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาแบบที่เป็นสอบที่ส่วนกลางหรือที่เรียกว่า ระบบ Entrance มานานเกือบ ๕๐ ปีแล้ว นับจากปี ๒๕๐๕ ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาความสิ้นเปลืองและความสูญเปล่าเนื่องจากการสละสิทธิ์ เพราะนักเรียนมัธยมปลายที่เก่งก็จะตระเวนสอบไปทั่ว (มหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในขณะนั้น คือ จุฬาฯ ธรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และศิลปากร) ในขณะที่คนเรียนอ่อนก็จะสอบไม่ติดสักที (ในยุคเริ่มแรก การที่นักเรียนจะจบมัธยม ๘ ได้จะต้องทำข้อสอบส่วนกลาง หากสอบไม่ผ่านก็ไม่จบ ต่อมามีการอนุญาตให้แต่ละโรงเรียนมัธยมสอบจบได้เอง และมีปรับช่วงชั้นในระบบการศึกษาพื้นฐาน ไปเป็นระบบ ประถม ๑ - ๗ และมัธยม ๑ - ๕)
- ในเบื้องต้น ข้อสอบ Entrance จำแนกออกเป็น ๒ สาย คือ
 - สายวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยข้อสอบ อังกฤษ, คณิตศาสตร์, เคมี, ชีววิทยา, ฟิสิกส์
 - สายศิลป์ ประกอบด้วยข้อสอบ ภาษาไทย, อังกฤษ, คณิตศาสตร์, สังคม
- รูปแบบข้อสอบดังกล่าวถูกใช้ต่อเนื่องมายาวนานถึง ๒๑ ปี (ในระหว่างนี้มีการปรับช่วงชั้นในระบบการศึกษาพื้นฐานจาก ประถม ๑ - ๗ และมัธยม ๑ - ๕ ไปเป็น ประถม ๑ - ๖ และมัธยม ๑ - ๖) ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อสอบไปบางอย่างในช่วงปี ๒๕๒๖ - ๒๕๔๒ ดังนี้
 - สายวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยข้อสอบ ภาษาไทย, อังกฤษ, สังคม, คณิตศาสตร์, เคมี, ชีววิทยา, ฟิสิกส์
 - สายศิลป์ ประกอบด้วยข้อสอบ ภาษาไทย, อังกฤษ, คณิตศาสตร์, สังคม และชีววิทยา
- ผลจากการปฏิรูปการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระบบการศึกษาพื้นฐาน และระบบการสอบคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัย มีการยุบรวมทบวงมหาวิทยาลัยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปครบถ้วน และต่อเนื่อง ทั้งนี้ กล่าวกันว่าข้อสอบ Entrance ในอดีตออกเกินขีดความรู้ในห้องเรียนมัธยมทำให้เด็กต้องไปกวดวิชา และเกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างเด็กในเมืองกับเด็กในชนบท นอกจากนี้ ยังมีสถาบันอุดมศึกษาเกิดใหม่เพิ่มขึ้นมากมาย
- ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ระบบการศึกษาพื้นฐานได้ปรับมาใช้การจัดแบ่งแบบ ๔ ช่วงชั้น และ ๘ กลุ่มสาระ โดยมีหลักการเพื่อสร้างพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ให้กับเยาวชน สร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

- การสอบคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัยจึงต้องปรับรูปแบบตามวิธีการจัดการศึกษาพื้นฐานหลังจากการปฏิรูปการศึกษาด้วย และเพื่อให้เห็นชัดถึงความแตกต่างในรูปแบบ จึงเปลี่ยนจากคำว่า Entrance หรือ “สอบเข้า” ไปเป็นคำว่า “Admission” หรือ “รับเข้า” ทั้งที่ก็เป็นเรื่องเดียวกัน ท่านองคมนตรี ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย ได้อธิบายถึงการมีความหมายอย่างเดียวกันระหว่าง Entrance และ Admission ไว้อย่างน่าสนใจว่า เปรียบเสมือน สามีพูดว่า “ได้ภรรยา” ในขณะที่ภรรยาพูดว่า “ได้สามี” นั่นเป็นเรื่องเดียวกัน คือ “การแต่งงาน” อย่างไรก็ตาม มีข้ออ้างว่าระบบการคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัยแบบใหม่นี้ดีกว่าเดิม เนื่องจากผู้สมัครรู้คะแนนตนเองก่อนเลือกสาขา จึงลดจำนวนผู้ที่ผิดหวังจากการสอบลง (ผู้ได้คะแนนต่ำ จะไม่เลือกสาขาที่คะแนนสูงมาก)
- เพื่อแก้ปัญหาเด็กมัธยมไม่สนใจการเรียนในห้องเรียน แต่จะมุ่งกวาดวิชาเฉพาะที่อยู่ในข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ระบบ Admission ที่เริ่มใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงกำหนดให้นำค่าเกรดเฉลี่ยและระดับเปอร์เซ็นต์ไดลีในช่วงมัธยมปลาย ($GPA + PR = ๑๐\%$) มาใช้พิจารณาด้วย นอกเหนือจากการสอบวัดความรู้ที่อนุญาตให้สอบได้ปีละ ๒ ครั้ง (ตุลาคม และ มีนาคม) โดยให้เหตุผลว่าเด็กที่เกิดเจ็บไข้ได้ป่วย และประสบเหตุใด ๆ จะได้มีโอกาสสอบแก้ตัว
- อย่างไรก็ตาม หลังจากใช้งานมาได้เพียง ๔ ปี ปรากฏว่ามีข้อโต้แย้งและร้องเรียนมากมายในทำนองว่า มีการปล่อยเกรด เกรดเฟ้อ ในบรรดาโรงเรียนที่ไม่ได้มาตรฐาน ในขณะที่การกวาดวิชาก็ไม่ได้ลดน้อยถอยลง นับวันก็มีแต่จะมากขึ้น จนทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของระบบสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาอีกครั้งในปี ๒๕๔๙ คราวนี้มีองค์กรมหาชนจัดตั้งใหม่อย่าง สทศ. เข้ามามีส่วนร่วมด้วยในฐานะของผู้จัดสอบดำเนินการทดสอบ O-NET และ A-NET ทั้งที่แต่แรกนั้น สทศ. ถูกออกแบบมาเพื่อทดสอบคุณภาพและมาตรฐานในการศึกษาในระดับพื้นฐาน
- ระบบ Admission ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงได้กำหนดให้ใช้เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) มาพิจารณา ๑๐% ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) ๒๐% โดยให้นำมาพิจารณา ๓ - ๕ กลุ่มสาระวิชา จากที่มีกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน ๘ กลุ่มสาระ และให้นำคะแนน O-NET มาใช้พิจารณา ๓๕% - ๗๐% คะแนน A-NET 0% - ๓๕% (ค่า O-NET และ A-NET แตกต่างกันไปตามภาควิชาคณะฯ และมหาวิทยาลัย)
- หลังจากใช้ระบบ O-NET และ A-NET มาได้ ๔ ปี ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ก็ตกลงกันว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาอีกครั้ง โดยมีการกำหนดให้สอบ GAT (General Aptitude Test) และ PAT (Professional & Academic Test) แทน A-NET ในทำนองว่าต้องการให้มีลักษณะเป็นมาตรฐานสากล เทียบได้กับการสอบ SAT ของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยอนุญาตให้สอบได้มากถึง ๓ ครั้งต่อปี (มีค. กค. ตค.) เพื่อนำคะแนนสอบที่ได้รวมกับค่าเกรดเฉลี่ยสะสม และคะแนน O-NET ไปประกอบการสมัครสู่มหาวิทยาลัย (ซึ่งมีทั้งการรับสมัครผ่านโควตา รับสมัครตรง และรับสมัครส่วนกลาง)

- ข้อสอบ GAT นั้น ครั้งหนึ่งเป็นการวัดความสามารถในการเขียน คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา อีกครั้งหนึ่งเป็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยเจตนาให้สามารถศึกษาค้นคว้าจากตำราต่างประเทศได้ด้วยตนเอง
- ส่วนของ PAT นั้นมีการจำแนกลงไปเป็นหลาย ๆ ชุดข้อสอบ เพื่อให้ผู้สอบสามารถเลือกสอบตามความถนัด และมหาวิทยาลัยสามารถคัดเลือกเด็กได้ตามความต้องการ เบื้องต้น มีการจำแนกประเภทของ PAT ออกเป็น ๗ ประเภท คือ ๑) คณิตศาสตร์ ๒) วิทยาศาสตร์ ๓) วิศวกรรม ๔) สถาปัตยกรรม ๕) ศิลปะ ๖) ภาษา โดยเฉพาะ PAT 7 นั้นมีการแยกย่อยลงไปเป็นภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น อาหรับ และบาลี ทั้งยังมีแนวโน้มที่จะมีผู้เสนอขอเพิ่มจำนวนข้อสอบย่อยใน PAT ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นไปอีก
- โดยค่าคะแนนเฉลี่ยกลางที่ ทปอ. กำหนดให้ใช้ประกอบการพิจารณา คือ GPAX ๒๐% , O-NET ๓๐% , GAT ๑๐% - ๕๐% , PAT ๐% - ๔๐% อย่างไรก็ตาม ค่าสัดส่วนคะแนน O-NET GAT และ PAT นั้น ถูกนำไปพิจารณาในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปตามภาควิชา คณะฯ และมหาวิทยาลัย
- เหตุผลรองรับการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวของ ทปอ. นั้นคือ
 - ค่าเกรดเฉลี่ยและ O-NET จะใช้วัดความตั้งใจเรียนในช่วงมัธยม ๔-๕-๖ เพื่อดึงให้เด็กนักเรียนต้องใช้เวลาเรียนในห้องเต็มที่ไม้อาเวลาไปใช้กวดวิชา
 - การวัด GAT และ PAT สามารถวัดศักยภาพและความถนัดในการเรียนได้ดี จึงน่าจะลดการตกรอกกลางคันของนักศึกษาได้ดี เด็กนักเรียนได้เลือกเรียนในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง ในขณะที่มหาวิทยาลัยก็ได้เด็กที่มีความสามารถเหมาะสมต่อการศึกษาแล้วเรียน
 - การเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสอบเฉพาะที่จำเป็นต้องสมัคร (ไม่เกิน ๓ วิชา) ช่วยลดความเครียด และความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจระหว่างนักเรียน
- อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมปลายและผู้ปกครอง จำนวนหนึ่ง กลับมีข้อตำหนิถึงรูปแบบการจัดสอบคัดเลือกเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษารูปแบบใหม่นี้ในทำนองว่า
 - นักเรียนจำนวนมากไม่ได้มีความเข้าใจในระบบการสอบอย่างเพียงพอ ทั้งกฎเกณฑ์กติกาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาอยู่บ่อยครั้ง
 - การใช้สัดส่วน GPAX และ O-NET ที่ไม่มาก บวกกับการที่ข้อสอบ GAT มีภาษาอังกฤษครั้งหนึ่ง ทำให้เยาวชนต่างจังหวัดเสียเปรียบเยาวชนในเมือง
 - ข้อสอบไม่ได้มาตรฐาน ยากง่ายต่างกันในแต่ละครั้ง ทำให้ผู้ที่สอบบ่อยมีโอกาสมากกว่าผู้อื่น เพราะอาจเข้าสอบทุกครั้งในหนึ่งปี
 - การอนุญาตให้นักเรียน ม.๕ สอบได้ด้วย ทำให้เกิดความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ เพราะเนื้อหาครอบคลุม ม.๖

- การต้องเลือกสอบ PAT หลายวิชา วิชาละ ๒๐๐ ต่อครั้ง เมื่อผนวกเข้ากับการกำหนดให้จ่ายค่าสมัครในครั้งเดียวก็ทำให้เกิดข้อครหาว่ามีการแสวงหาประโยชน์จากการสอบ
 - ด้วยเหตุผลข้างต้น ก็ยิ่งกระตุ้นให้นักเรียนต้องไปกวตริวิชามากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถครอบคลุมเนื้อหาที่ตนจะสอบ และแสวงหาเทคนิคพิเศษในการเฉลยคำตอบ โดยไม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา เพื่อให้สามารถรับมือกับข้อสอบ PAT บางวิชา ที่มีความยาก และต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์ตามปกติ
 - มหาวิทยาลัยและคณะวิชาหลาย ๆ แห่งมิได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ของ ทปอ. แต่เปลี่ยนไปใช้เกณฑ์ที่ตนเองต้องการ เช่น การรับสมัครสอบตรงของบางสาขาวิชาและบางมหาวิทยาลัยที่มีผู้ต้องการเรียนเป็นจำนวนมาก
- ต่อข้อครหาต่าง ๆ เหล่านี้ สทศ. ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบต่อการสอบมีเหตุผล ความจำเป็น พร้อมหลักฐานอย่างแน่นหนา
 - มาตรฐานการออกข้อสอบนั้นมีกระบวนการที่แน่นอนชัดเจนทุกขั้นตอน ทั้งเรื่อง การได้มาของผู้ออกข้อสอบ การยืนยันความถูกต้อง การประเมินด้วยคนบอก ตลอดจนมีการวิจัยข้อสอบอยู่ตลอดเวลา
 - ต่อข้อครหาเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์นั้น ในความเป็นจริง สทศ. ต้องขาดทุนในการดำเนินการเสียด้วยซ้ำ เพราะต้องจ่ายค่าออกข้อสอบ ~ ๗ ล้าน ค่าพิมพ์ข้อสอบ ~ ๑๐ ล้าน ค่าตรวจ ~ ๗ ล้าน ค่าประชาสัมพันธ์ ~ ๓.๒ ล้าน ค่าบริหารจัดการ ~ ๗.๕ ล้าน ค่าพัฒนาโปรแกรม ~ ๒๐ ล้าน ค่าดำเนินการส่วน ทปอ. ~ ๗.๓๖ ล้าน ค่าพัฒนา GAT/PAT ~ ๑๓ ล้าน ค่าวิจัย ~ ๕ ล้าน ค่าประชุมศูนย์สอบ ~ ๑ ล้าน เบ็ดเสร็จมีค่าใช้จ่ายสูงถึง ๑๓๓ ล้าน หรือหารออกมาเป็นค่าใช้จ่ายต่อหัวผู้เข้าสอบสูงถึง ๒๐๖.๗๙ บาท (มีผู้เข้าสอบทั้งสิ้น ๖๔๗,๖๔๕ คน)
 - อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนั้นจำนวนที่นั่งเรียนในสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบัน มีมากกว่าจำนวนเยาวชนที่จบมัธยมปลาย ทำให้เกิดภาวะที่ไม่สมดุล คือมีปรากฏการณ์ที่เยาวชนที่มีโอกาส และฐานะดีใช้โอกาสในการจองที่เรียน หรือเลือกสมัครไว้ในหลาย ๆ ที่นำไปสู่การสละสิทธิ์จำนวนมากในขณะที่เยาวชนที่ขาดแคลนสูญเสียโอกาสในการเลือกเรียนสาขาที่ตนตั้งใจ เพราะถูกจับจองไปโดยผู้มีโอกาสทางการศึกษาเหนือกว่า ต้องเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่หย่อน ๆ ลงไป (ในระดับคุณธรรมสะท้อนให้เห็นว่าสังคมการศึกษากำลังส่งเสริมสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ที่ฉลาด เก่ง และพร้อมจะฉวยโอกาสที่มีอยู่ทุกทาง) นอกจากนี้ ยังมีสถาบันอุดมศึกษาอีกมากมายที่ขาดแคลนนักศึกษาใหม่จนต้องประกาศรับสมัครเพิ่มเติมอีกหลายรอบ
